

การนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่
ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ในเขตกรุงเทพมหานคร ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

ปริญญานิพนธ์

ของ

สิบตำรวจโท หญิง วันเพ็ญ วงศ์ชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

สิงหาคม 2550

การนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่
ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ในเขตกรุงเทพมหานคร ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

บทคัดย่อ

ของ

สิบตำรวจโท หญิง วันเพ็ญ วงศ์ชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

สิงหาคม 2550

ส.ต.ท.หญิง วันเพ็ญ วงศ์ชัย. (2550). การนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ในเขตกรุงเทพมหานครของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม. ปริญญานิพนธ์ ropic.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สุชาติ ผิวงาม, อาจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ไปปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เป็นข้าราชการในกรมคุมประพฤติ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 81 คน และประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จและผลสำเร็จของโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว วิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ และการวิเคราะห์เส้นทางของตัวแปร โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลของการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง ทั้งในทัศนคติของข้าราชการและประชาชน

2. ในกลุ่มข้าราชการ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยด้านนโยบาย และปัจจัยด้านทรัพยากร ตามลำดับ

3. ในกลุ่มประชาชน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติมากที่สุด คือ ความต้องการ การสนับสนุน และทัศนคติของประชาชน และความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุน นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากทัศนคติและความต้องการ

THE IMPLEMENTATION OF TRAFFIC ACCIDENT REDUCTION POLICY:
A CASE STUDY OF STOP DRINK-DRIVING PROJECT IN BANGKOK METROPOLITAN AREA
UNDER THE CONTROL OF DEPARTMENT OF PROBATION, MINISTRY OF JUSTICE.

AN ABSTRACT
BY
WANPEN WONGCHAI

Presented In Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Public Administration Degree in Public Policy
at Srinakharinwirot University
August 2007

Wanpen Wongchai. (2007). *The Implementation of Traffic Accident Reduction Policy: A Case Study of Stop Drink-Driving Project in Bangkok Metropolitan Area under the Control of Department of Probation, Ministry of Justice*. Master thesis, M.P.A (Public Policy). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee: Assist. Prof. Dr. Suchart Phiu-ngarm, Dr. Cholavit Jearajit.

The research aimed to study the implementation of Stop Drink-Driving Project and to identify its affecting factors.

The Samples are 81 officials from Department of Probation and 400 people aged 15 years old in Bangkok by simple random sampling. Data were collected by reliability-tested questionnaires and analyzed through descriptive statistics (percentage, arithmetic mean and standard deviation) and inferential statistics (t-test, one way analysis of variance, multiple regression and path analysis).

The results are as follows:

1. The performance on the Stop Drink-Driving Project trends to be medium.
2. Officials group. Control and evaluation measures, Officials, Policy and Politics, Economic and Society. Agencies, Officials and Politics Economic and Society to send up direct Stop Drink-Driving Project to be successful. Policy and Resource to send up indirect Stop Drink-Driving Project too.
3. People group. Control and evaluation measures, Needs, Agency and Attitude. Needs, Agency and Attitude to send up direct Stop Drink-Driving Project to be successful. Attitude and Needs to send up indirect to Stop Drink-Driving Project too.

การนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่
ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ในเขตกรุงเทพมหานคร ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

ปริญญานิพนธ์

ของ

สิบตำรวจโท หญิง วันเพ็ญ วงศ์ชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

สิงหาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.สุชาติ ผิวงาม อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพรัฐพล ศรีบุญนาค อาจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์ และอาจารย์ ดร.ประพีร์ อภิชาติสกุล ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการสอบปริญญานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสำนักงานคุมประพฤติในเขตกรุงเทพมหานครทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งประชาชนทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

สืบตำรวจโท หญิง วันเพ็ญ วงศ์ชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิด ทฤษฎีการน่านโยบายไปปฏิบัติ.....	9
ความหมายของการน่านโยบายไปปฏิบัติ.....	9
ความสำคัญของการน่านโยบายไปปฏิบัติ.....	10
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติ.....	11
การประเมินผลความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติ.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
แนวคิด ทฤษฎีและหลักการคุมประพฤติผู้กระทำผิด.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของข้าราชการ.....	39
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของประชาชน.....	67
 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	94
 บรรณานุกรม.....	98
 ภาคผนวก.....	103
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	151

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิติคดีจราจรทางบกพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร ปี พ.ศ.2543-2545.....	1
2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดกับโอกาสเกิดอุบัติเหตุ จราจร.....	2
3 รายงานสรุปคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกในเขตกรุงเทพมหานครปี พ.ศ.2547 – 2549 ...	4
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	40
5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติไปปฏิบัติ.....	42
6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความ สำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ.....	46
7 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มเพศกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติปฏิบัติ	48
8 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอายุกับปัจจัยที่ส่ง ผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติปฏิบัติ	49
9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของข้าราชการต่อปัจจัยที่ส่ง ผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามอายุ.....	51
10 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอายุราชการกับปัจจัย ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติไปปฏิบัติ.....	52
11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของข้าราชการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามอายุราชการ.....	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มระดับการศึกษา กับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับ คุมประพฤติไปปฏิบัติ.....	55
13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของข้าราชการต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามอายุราชการ.....	56
14 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะ ถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการกับข้อมูลเชิงประจักษ์.....	60
15 แสดงค่า Regression Weights, T-Statistic, Standardized Regression Weights และ Squared Multiple Correlations.....	61
16 แสดงค่า Standardized Direct Effects, Indirect Effects and Total Effects Estimation.....	63
17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	67
18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ ปรับจะถูกจับคุมประพฤติ.....	69
19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มเพศกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ.....	73
20 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอายุกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ.....	74
21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของโครงการโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ โดยจำแนกตามอายุ.....	75
22 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอาชีพกับปัจจัยที่ส่ง ผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ.....	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ โดยจำแนกตามอาชีพ.....	78
24 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มสถานภาพกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ	79
25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ โดยจำแนกตามสถานภาพ.....	80
26 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มระดับการศึกษากับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ.....	81
27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ โดยจำแนกตามอาชีพ.....	83
28 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มประชาชนกับข้อมูลเชิงประจักษ์.....	86
29 แสดงค่า Regression Weights, T-Statistic, Standardized Regression Weights และ Squared Multiple correlations.....	87
30 แสดงค่า Standardized Direct Effects, Indirect Effects and Total Effects Estimation.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 1	7
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 2	7
3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	13
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้าน ผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	15
5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้าน กระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	16
6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้าน หน่วยงาน ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	18
7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและ สังคมปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	21
8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	22
9 ตัวแบบแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	23
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนของประชาชน ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	24
11 ตัวแบบแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่ แค่ปรับจะถูกจับกุมประพจน์ไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการ.....	58
12 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับจะถูกจับกุมประพจน์ไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการ.....	59
13 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางทั้งหมดที่วิเคราะห์จากรูปแบบตามสมมติฐาน.....	65
14 ตัวแบบแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ในกลุ่มประชาชน.....	85
15 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ ปรับจะถูกจับกุมประพจน์ ในกลุ่มประชาชน.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ท่ามกลางกระแสการพัฒนาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ประเทศไทยมีการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว มียานพาหนะส่วนบุคคลมากขึ้นและในขณะเดียวกันก็มีอัตราการบาดเจ็บและการตายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจรมากขึ้นด้วยเช่นกัน อุบัติเหตุจราจรถือเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน ความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจรมีได้เกิดขึ้นและหยุดอยู่ที่บุคคลที่ได้รับอุบัติเหตุเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบกลายเป็นความเสียหายระดับประเทศ

ตาราง 1 สถิติคดีจราจรทางบกพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร ปี พ.ศ. 2543 – 2545

ปี พ.ศ.	รับแจ้ง (คดี)	บาดเจ็บ (คน)	เสียชีวิต (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2543	73,737	53,111	11,988	1,242
2544	77,616	53,960	11,652	1,241
2545	91,623	69,313	13,116	1,495

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตาราง 1 ซึ่งแสดงสถิติอุบัติเหตุทางจราจรที่ได้สร้างความสูญเสียให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนจำนวนมากนั้น สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดขึ้นจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่ แม้มิได้เป็นตัวเลขส่วนใหญ่ของการเกิดอุบัติเหตุแต่การดื่มสุราจะเป็นมูลเหตุให้เกิดอุบัติเหตุในสาเหตุอื่น เช่น ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ขับรถตัดหน้าระยะกระชั้นชิด หรือแซงรถอย่างผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นสาเหตุส่วนใหญ่ในการเกิดอุบัติเหตุ จากการศึกษาวิจัยของกระทรวงสาธารณสุขพบว่าผู้ประสบอุบัติเหตุทางจราจรส่วนใหญ่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดประมาณ 150 – 200 มิลลิกรัมต่อปริมาณโลหิต 100 มิลลิกรัม ซึ่งปริมาณแอลกอฮอล์ในระดับนี้จะส่งผลให้สมองมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการกระตุ้นช้าลง ทำให้มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ทั้งนี้ตามบทบัญญัติของกฎหมายได้ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะขับขี่วนยานขณะที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 50 มิลลิกรัมต่อปริมาณโลหิต 100 มิลลิกรัม หรือแม้จะมีการดื่มสุราเข้าไปเล็กน้อยแอลกอฮอล์ก็จะไปกระตุ้นการทำงานของหัวใจทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น และเมื่อความเข้มข้นของแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นจะกีดการทำงานของประสาทส่วนกลางเป็นผลทำให้การทำงานของร่างกายช้าลง ประสาทตาจะ

หย่อนสมรรถภาพมีผลทำให้การรับรู้ภาพ แสง สี และสัญญาณต่าง ๆ ช้าลง อาณาเขตของการมองเห็น แคบลง รวมถึงการคาดคะเนระยะจะผิดไปจนอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ รายละเอียดแสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดกับโอกาสเกิดอุบัติเหตุ
 จราจร

แอลกอฮอล์ในเลือด (มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์)	สมรรถภาพในการขับรถ	โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุ
20	มีผลเพียงเล็กน้อยเฉพาะบางคน	ใกล้เคียงกับคนไม่ดื่มสุรา
50	มีผลทำให้ความสามารถในการขับรถลดลงเฉลี่ย 8% เป็นระดับที่นักวิจัยทั่วไปยอมรับว่า การขับรถเป็นอันตราย	โอกาสเกิดอุบัติเหตุจะเป็น 2 เท่าของคนไม่ดื่มสุรา
80	สมรรถภาพลดลงโดยเฉลี่ย 12% มีผลต่อคนขับรถทุกคน และระดับนี้ใช้เป็นกฎหมายควบคุมในหลายประเทศ	โอกาสเกิดอุบัติเหตุจะเป็น 3 เท่า
100	สมรรถภาพลดลงโดยเฉลี่ย 15% มีผลต่อคนขับรถทุกคน และการขับรถจะแย่เป็นกฎหมายควบคุมในหลายประเทศ	โอกาสเกิดอุบัติเหตุจะเป็น 6 เท่า
150	สมรรถภาพลดลงโดยเฉลี่ย 33%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุจะเป็น 40 เท่า
มากกว่า 200	สมรรถภาพลดลงเป็นสัดส่วนกับระดับแอลกอฮอล์ในเลือด	ไม่สามารถวัดได้เนื่องจากควบคุมการทดลองไม่ได้แต่โอกาสเกิดอุบัติเหตุสูงมาก

ที่มา: จักรกริษฐ์ กนกกันทพงษ์; และสุจิตร์ ลีลาวัณย์. (2534).

จากสภาพปัญหาและความรุนแรงดังกล่าวทำให้รัฐบาล (พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร) ต้องรีบออกมาเร่งหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นจึงได้ประกาศให้การลดอุบัติเหตุทางถนนเป็นวาระแห่งชาติ และได้มีมติเมื่อวันที่ 22 และ 28 เมษายน 2546 ให้ความเห็นชอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย โดยมอบให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนรับไปดำเนินการและให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมทั้งกรมคุมประพฤติเริ่มปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2546 เป็นต้นไป

การดำเนินงานของกรมคุมประพฤติเพื่อช่วยในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนนั้น แบ่งเป็นสองส่วนด้วยกัน ส่วนแรกคือภายหลังจากที่ศาลพิพากษาและมีคำสั่งให้คุมประพฤติผู้กระทำความผิดจากฐานคดีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 กรมคุมประพฤติจะมีการดำเนินการคุมประพฤติตามขั้นตอนปกติ และหากศาลมีคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำงานบริการสังคมด้วยแล้ว สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดที่รับผิดชอบก็จะมีการจัดโปรแกรมการทำงานบริการสังคมให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติโดยจะเน้นให้มีความเกี่ยวข้องกับฐานความผิดเพื่อเป็นการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการไม่ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก ส่วนที่สองเป็นการจัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างกระแสภายใต้โครงการต่าง ๆ โดยในปี พ.ศ. 2546 กรมคุมประพฤติได้ร่วมกับสำนักงานศาลยุติธรรม มูลนิธิเมาไม่ขับ กองบังคับการตำรวจจราจร (บก.จร.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ริเริ่มโครงการ “เมาไม่ขับ กลับบ้านปลอดภัย” ขึ้นเป็นโครงการแรก ซึ่งทำให้สังคมเริ่มรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเมาแล้วขับ

โครงการเมาไม่ขับ กลับบ้านปลอดภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมาตรการปรามให้ผู้ขับรถเกิดความรู้สึกยับยั้งชั่งใจและระมัดระวังในการขับรถเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับสังคม รวมทั้งเพื่อให้ผู้ละเมิดกฎจราจรเกิดความสำนึกต่อผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองไม่กล้ากระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก ซึ่งจะมีการจัดให้บุคคลดังกล่าวได้เข้ารับการแก้ไขฟื้นฟูและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมอันเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมกับการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกับตัวผู้กระทำความผิดแต่ละราย โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการข่มขืนพาหนะและความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของแอลกอฮอล์ ตลอดจนการจัดทำกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ ซึ่งผลการดำเนินโครงการเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง

ต่อมาในเดือนธันวาคม 2547 กรมคุมประพฤติได้ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ จัดทำโครงการ “เมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบและเกิดความตระหนักถึงผลของการไม่เคารพกฎจราจรและการขับรถขณะที่มีอาการเมึนเมาสุราอันก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและสังคมโดยรวม รวมทั้งทราบถึงมาตรการทางกฎหมายหรือโทษทางอาญาที่จะใช้ในการดำเนินการกับผู้ที่จะละเมิดกฎจราจร โดยเฉพาะกรณีการขับขีรถขณะที่มีอาการเมึนเมาสุราจากที่เคยต้องโทษเพียงแค่เสียค่าปรับ อันจะทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกิดความเกรงกลัวหรือหลบจำซ้ำยังเห็นว่าเป็นเพียงแค่การกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น ซึ่งอาจจะทำให้ผู้กระทำความผิดคิดที่จะกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก หรือถ้าผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี การต้องโทษเพียงเสียค่าปรับก็ไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องเดือดร้อนจึงมีการเปลี่ยนแนวคิดดังกล่าวและผสมผสานวิธีการใหม่ ๆ เข้ามาโดยการใช้มาตรการทางกฎหมายคือการคุมประพฤติ ซึ่งนอกจากผู้กระทำความผิดจะต้องโทษเสียค่าปรับแล้วจะต้องถูกคุมประพฤติด้วย

ในการคุมประพัตินั้นโดยส่วนมากศาลจะตั้งเงื่อนไขให้ผู้ถูกคุมความประพัติต้องทำงานบริการสังคม ด้วยเพื่อเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้ตรงกับปัญหาและความต้องการของสังคม โดยมีระยะเวลา สิ้นสุดการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวในเดือนธันวาคม 2549

ตาราง 3 รายงานสรุปคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 – 2549

ปี พ.ศ.	รับแจ้ง (คดี)	บาดเจ็บ (คน)	เสียชีวิต (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2547	54,389	23,015	806	4,660
2548	50,126	22,957	697	4,025
2549	50,946	22,100	632	3,948

ที่มา: งานที่ 4 กองกำกับการ 5 กองบังคับการตำรวจจราจร.

จากสถิติรายงานสรุปคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกดังกล่าวข้างต้นจะพบว่าช่วงเวลาดังกล่าวได้มีการดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับจะถูกจับคุมประพัตีย่อยอย่างต่อเนื่อง ทำให้จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกปี 2548 ลดลงจากปี 2547 ถึง 5,142 คดี และเป็นคดีมาแล้วจำนวน 1,365 คดี ซึ่งทำให้มูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายลดลงถึง 634,785,506 บาท ส่วนในปี 2549 ก็มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุลดลงเช่นกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพัตินั่นเอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพัตินี้ไปปฏิบัติ เพื่อเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลที่สนใจจะได้นำเอาผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพัตินี้ไปปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพัตินี้ไปปฏิบัติ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อนำผลของการศึกษาไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการดำเนินงานและพัฒนารูปแบบของมาตรการหรือโครงการต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตเพื่อช่วยแก้ไขและลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการเมาแล้วขับ และที่สำคัญอย่างยิ่งคือการลดความสูญเสียทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ของชาติต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยจะทำการศึกษาจาก

1. ข้าราชการที่มีหน้าที่ในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม ตามกลุ่มของประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

1. ข้าราชการในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรมที่มีหน้าที่ในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ ประกอบไปด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ (X) ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

- 1.2 ตัวแปรตาม (Y) คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย

- 2.1 ตัวแปรอิสระ (A) ประกอบด้วย

2.1.1 ทศนคติของประชาชน

2.1.2 ความต้องการของประชาชน

2.1.3 การสนับสนุนของประชาชน

- 2.2 ตัวแปรตาม (B) คือ ความสำเร็จของนโยบาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยไว้ ดังนี้คือ

1. **การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation)** หมายถึง การแปลงนโยบายที่มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษรไปสู่การปฏิบัติจริง หรือจากภาคทฤษฎีไปสู่ภาคสนาม ซึ่งอาจอยู่ในรูปของกฎหมาย แผน โครงการ หรือระเบียบต่าง ๆ โดยในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะต้องประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ตั้งไว้

2. **ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ** เป็นตัวแปรตามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ระดับของการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้ข้าราชการผู้รับผิดชอบในการนำโครงการไปปฏิบัติ และประชาชนผู้เกี่ยวข้องทั่วไปเป็นผู้ประเมินความสำเร็จ โดยเป็นการวัดความสำเร็จในเชิงทัศนคติหรือความรู้สึกจากการรับรู้ของผู้ปฏิบัติว่ามีความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อนโยบายอย่างไร

3. **ปัจจัยด้านนโยบาย** หมายถึง ความสอดคล้องของนโยบายต่อสภาพปัญหาและความชัดเจนของวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายที่ส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

4. **ปัจจัยด้านทรัพยากร** หมายถึง งบประมาณและจำนวนบุคลากรหรือทีมงานที่มีเพียงพอกับความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน อันนำมาซึ่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. **ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร** หมายถึง การสื่อข้อความและการติดต่อสื่อสาร

6. **ปัจจัยด้านหน่วยงาน** หมายถึง การพึงพิงระหว่างหน่วยงาน การประสานงาน และการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนือ ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

7. **ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ** หมายถึง ความรู้ความสามารถ ทัศนคติ และความตั้งใจของเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ

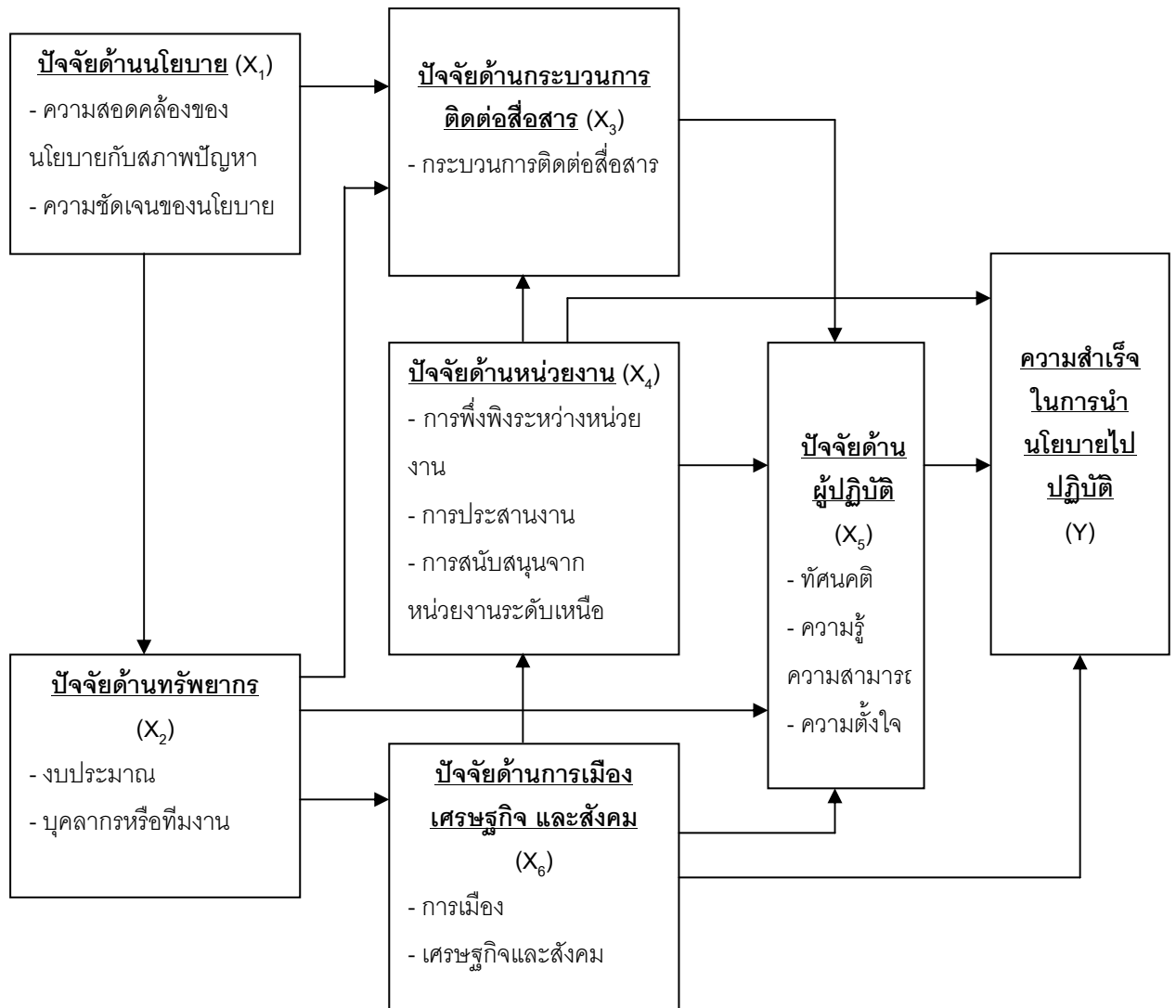
8. **ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม** หมายถึง เงื่อนไขทางด้านการเมือง เศรษฐกิจทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

9. **ทัศนคติของประชาชน** หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาดิ

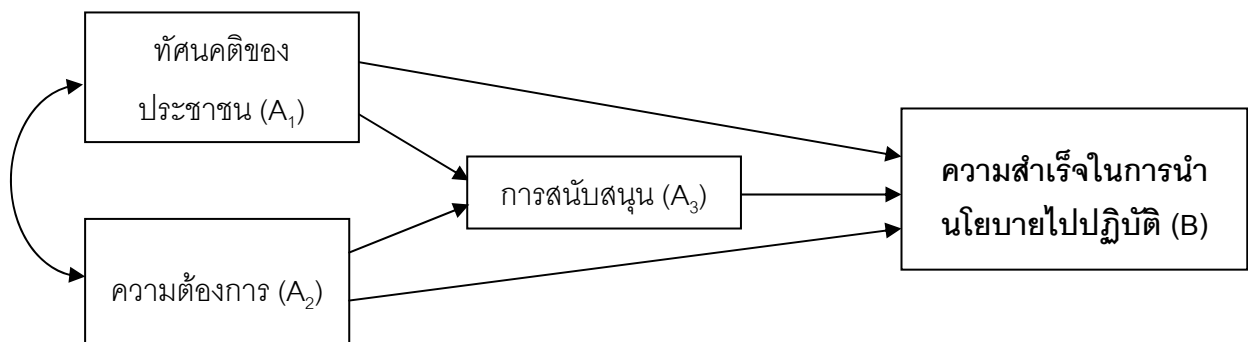
10. **ความต้องการของประชาชน** หมายถึง ความต้องการของประชาชนที่จะให้นำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาดิมาปฏิบัติหรือไม่

11. **การสนับสนุนจากประชาชน** หมายถึง การสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาดิ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 1

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบที่ 2

สมมติฐานในการวิจัย

1. ข้าราชการเห็นว่า การนำโครงการมาแล้วจับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก
2. ข้าราชการเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วจับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
3. ประชาชนเห็นว่า การนำโครงการมาแล้วจับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก
4. ประชาชนเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วจับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนของประชาชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวความคิด ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิด ทฤษฎีและหลักการคุมประพฤติผู้กระทำผิด

1. แนวความคิด ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) นั้น ได้มีนักวิชาการและผู้ที่ได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ได้ให้คำนิยามที่แตกต่างกันออกไป โดยมีกลุ่มผู้บุกเบิกคือ เพรสแมน และวิลดาฟสกี (Pressman; & Wildavsky. 1973; อ้างอิงจาก กล้า ทองขาว. 2548: 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่มีการกำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้วกับการกระทำหรือปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่งให้บังเกิดผลไปตามนั้น ในขณะที่แวนมิเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn 1975: 447) ให้คำนิยามว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายความว่า ความรวมถึงการกระทำของข้าราชการและประชาชนซึ่งมีผลเป็นการเสริมหรือขัดขวางความพยายามซึ่งมีผลเป็นการบรรลุเป้าหมายของนโยบายบางประการที่ถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ส่วนบาร์แดช (Bardach. 1980; อ้างอิงจาก กล้า ทองขาว. 2548: 4) มองว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางการเมืองและเห็นว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเกมการต่อสู้ โดยให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการของกลุ่มที่แสดงการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลายในอันที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของกลุ่มตน ซึ่งเป้าหมายที่กลุ่มเหล่านี้ต้องการให้เกิดขึ้นอาจสอดคล้องหรือไปกันได้หรือไม่ได้กับเป้าหมายตามอาณัติ (mandate) ของนโยบายแต่สำหรับควอด (Quade. 1982; อ้างอิงจาก กล้า ทองขาว. 2548: 4) มองว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ ในลักษณะของกระบวนการนั้นจะต้องมีการเปลี่ยนไปตามแผน โดยให้คำนิยามว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการจัดการกับแบบแผนการนำ เพื่อการเปลี่ยนแปลงโดยตรงตามอาณัติของนโยบาย โดยยอมรับข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการที่ได้มีการตัดสินใจไปก่อนแล้ว นั่นคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติจะเริ่มเกิดขึ้นภายหลังที่มีการตัดสินใจยอมรับวิธีปฏิบัติเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ไปแล้ว

ด้านนวัตกรรมการของไทย ศุภชัย ยาวะประภาษ (2542: 90) สรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประเด็นที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรกเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นชั่วคราวแล้วเลือนหายไป ไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นชั้ยยกย่อนแต่เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา และประเด็นที่สองเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย ส่วนวรเดช จันทรศร (วรเดช จันทรศร. 2527; อ้างอิงจาก ชัยวัฒน์ รัชชาน. 2543: 16) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่า องค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารและกลไกสำคัญทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด การศึกษาการนำนโยบาย แผนงานและการปฏิบัติในโครงการให้ดีขึ้น โดยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาหรือสิ่งเชื่อมโยงในความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และกล้า ทองขาว (2548: 8) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติน่าจะหมายถึง กระบวนการจัดการและการประสานกิจกรรม เพื่อนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้บรรลุความสำเร็จตรงตามเจตจำนงของนโยบายโดยกลุ่มบุคคลหรือองค์การภาครัฐหรือเอกชน

จากทัศนคติและคำนิยามของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การแปลงนโยบายที่มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษรไปสู่การปฏิบัติจริง ซึ่งอาจอยู่ในรูปของกฎหมาย แผน โครงการ หรือระเบียบต่าง ๆ โดยในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ตั้งไว้

1.2 ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

บทเรียนจากประสบการณ์ที่ผ่านมามักพบเสมอว่านโยบาย แผนงานหรือโครงการที่ผ่านการวิเคราะห์และกลั่นกรองมาเป็นอย่างดี เมื่อนำไปปฏิบัติกลับประสบความล้มเหลวเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นการศึกษสาเหตุของความล้มเหลวของนโยบาย แผนงานและโครงการที่ดีเหล่านั้นก็ไม้อาจระบุได้แน่ชัด วิชาการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติเป็นแนวความคิดและทฤษฎีที่ก่อตัวขึ้นเพื่อเป็นกรอบการสร้างความเข้าใจพื้นฐานและมุ่งอธิบายว่า แผนงาน โครงการหรือแนวปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาการศึกษาของรัฐ ดำเนินไปอย่างไร มีปัญหาการปฏิบัติอย่างไร ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายและแผนดังกล่าวมีสาเหตุจากอะไร กระบวนการกำกับตรวจสอบเพื่อให้นโยบายและแผนประสบผลสำเร็จตามเจตจำนงของนโยบายเป็นอย่างไร ฯลฯ ความรู้ความเข้าใจกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเป็นจุดเชื่อมต่อและเสริมช่องว่างระหว่างการกำหนดนโยบายกับการประเมินนโยบาย และช่วยเสริมความเข้มแข็งให้แก่ศาสตร์การศึกษาหรือวิเคราะห์นโยบาย ในขณะที่ด้านการปฏิบัติกิจกรรมการบริหารนโยบายแผนงานและโครงการต่าง ๆ ก็จะช่วยให้สามารถประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น (กล้า ทองขาว. 2548: 11)

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตัวแบบ กรอบแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดแนวทางการศึกษาของแวนมิเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn. 1975: 463) เป็นหลัก โดยมีการผสมผสานปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำมาศึกษาในครั้งนี้จากตัวแบบและกรอบแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการท่านอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 ปัจจัยด้านนโยบาย

นโยบาย คือ ขั้นตอนหรือกระบวนการในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลรวมถึงการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต พร้อมทั้งการแสวงหาแนวทางเพื่อให้สามารถลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแนวทางปฏิบัติอย่างมีวัตถุประสงค์นั้นจะถูกควบคุมและดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ก็เพื่อให้วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นสามารถบรรลุผลในระดับปฏิบัติ การพิจารณาถึงความชัดเจนของนโยบายและความสอดคล้องของนโยบายต่อสภาพปัญหา จึงน่าจะเป็นส่วนสำคัญที่นำไปสู่การวิเคราะห์ถึงภาวะที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีความราบรื่นมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องจากระดับที่เป็นเจตนารมณ์กระทั่งถึงขั้นตอนที่เป็นผลลัพธ์อันเนื่องมาจากนโยบายนั้น ๆ ในที่นี้จะพิจารณาองค์ประกอบย่อยของนโยบาย 2 ประการดังต่อไปนี้

1.3.1.1 ความสอดคล้องของนโยบายต่อสภาพปัญหา

อินแกรมและแมน (Ingram; & Mann. 1980: 17-18; อ้างอิงจาก ปานิสาวงษ์เหล่า. 2539: 16) กล่าวว่า การกำหนดนโยบายที่มีความสอดคล้องต่อสภาพปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีมาเป็นรากฐานในการวิเคราะห์อย่างถูกต้อง โดยการกำหนดสาเหตุแนวทางแก้ไขปัญหานั้นจะนำไปสู่ข้อกำหนดแนวทางคลี่คลายปัญหาโดยตรงประเด็นและด้วยวิธีการที่ถูกต้องมากที่สุด การขาดซึ่งแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายนั้นย่อมนำไปสู่ความล้มเหลวของผลลัพธ์ภายหลังการปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นเมื่อใดนโยบายถูกกำหนดขึ้นภายใต้สาเหตุแห่งปัญหาแนวทางแก้ไขที่ไม่ถูกต้องการแก้ไขปัญหาใด ๆ ก็จะมีผิดไปด้วย

เพรสแมนและวิลดาฟสกี (Pressman; & Wildavsky. 1973; อ้างอิงจาก อาคมใจแก้ว. 2533: 38) ได้ทำการวิเคราะห์โครงการบริหารเพื่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Development Administration หรือ EDA) ในลักษณะของการสร้างงานให้กับกลุ่มยากจน และไม่มีงานทำในเมืองโอ๊คแลนด์ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย จากเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่าจะสามารถสร้างงานให้ได้ 3,000 คนนั้น ปรากฏว่าเมื่อนำโครงการลงสู่การปฏิบัติจริงทำได้เพียง 200 คน จากเหตุการณ์นี้จึงได้

สรุปปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ หนึ่งในปัจจัยเหล่านั้นก็คือ ความสอดคล้องของนโยบายต่อสภาพปัญหา

อาคม ใจแก้ว (2533) ได้ทำการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ศึกษากรณีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า นโยบายพัฒนาการศึกษาชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เน้นการส่งเสริมวิชาสามัญ-วิชาชีพในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาและการส่งเสริมการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนสายสามัญของรัฐนั้นค่อนข้างจะมีความสอดคล้องต่อสภาพปัญหาในพื้นที่ อันทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จได้ในระดับหนึ่ง

1.3.1.2 ความชัดเจนของนโยบาย จัดเป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งความชัดเจนของนโยบายสามารถพิจารณาได้จากวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ถ้าวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายมีความชัดเจนก็จะสามารถนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายจริง (Realistic) มีความเป็นรูปธรรม มีความเฉพาะเจาะจง และมีความมั่นคงแน่นอน โดยเฉพาะ

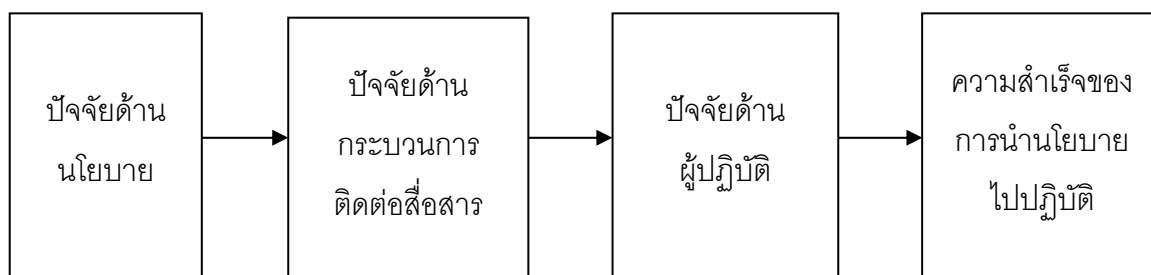
ซาบาเทียร์และแมสมาเนียน (Sabatier; & Mazmanian. 1980) ได้กล่าวถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายว่าการที่จะมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติในระดับพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายได้ตามความคาดหวังนั้นจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ คือ

1. มีการจัดลำดับวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน
2. มีทรัพยากรเพียงพอกับการสร้างทีมงาน (Staff) เพื่อปฏิบัติและติดตามงานในระดับพื้นที่หรือระดับกลุ่มเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์
3. การกำหนดมอบหมายภาระงานให้กับหน่วยงาน โดยหน่วยงานนั้นต้องมีความเต็มใจสนับสนุนนโยบายอย่างจริงจัง
4. มีการแบ่งภาระงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การประสานงานกันตามสายบังคับบัญชาในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน
5. มีการกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ตัดสินใจของหน่วยงานที่ส่งเสริมการบรรลุผลตามเป้าหมายนโยบาย
6. เปิดโอกาสให้กลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายได้เข้าไปมีบทบาทในการประเมินผลกลุ่มเป้าหมายนโยบาย และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงานด้วย

เอ็ดเวิร์ด (Edwards III. 1980) กล่าวว่า ถ้าต้องการให้นโยบายนั้น ๆ ได้รับการปฏิบัติตามที่ผู้กำหนดต้องการแล้ว ไม่เพียงแต่ที่นโยบายนั้นต้องมีแนวปฏิบัติกำหนดให้กับผู้ปฏิบัติเท่านั้น จำเป็นที่นโยบายนั้น ๆ ต้องมีความชัดเจนอยู่ด้วย สิ่งที่เราพบอยู่เสมอ ๆ คือ การที่ผู้ปฏิบัติ

ได้รับแนวปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน การขาดความชัดเจนของนโยบายเป็นเหตุให้ผู้ปฏิบัติต้องตัดสินใจตามที่เห็นสมควร การที่นโยบายไม่มีความชัดเจน มีมูลเหตุได้หลายประการ เช่น ความซับซ้อนของนโยบาย การที่ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของนโยบาย การหลีกเลี่ยงไม่ยากกระตุ้นความไม่พอใจของสาธารณชนโดยกำหนดเป็นนโยบายใหม่ ๆ เป็นต้น

เพราะฉะนั้น ปัจจัยด้านนโยบายภายใต้ความสอดคล้องและความชัดเจนของนโยบายนั้นส่งผลต่อผู้ปฏิบัติ โดยผ่านกระบวนการติดต่อสื่อสารก่อน จึงจะส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล ได้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.2 ปัจจัยด้านทรัพยากร

แวนมิเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn. 1975) กล่าวว่า ทรัพยากรหมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย อาจรวมถึงเงินและสิ่งเสริมทั้งปวงที่กำหนดไว้ในแผนงานอันจะช่วยส่งเสริมหรือช่วยให้ความสะดวกต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าทรัพยากรนโยบายที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นโยบายบรรลุผล แต่การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความต้องการทรัพยากรเสริมอื่น ๆ อีกมาก

ในขณะที่เอ็ดเวิร์ด (Edwards III.1980) ชี้ให้เห็นว่าทรัพยากร (Resources) ที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติรวมถึง จำนวนบุคลากรที่มีความชำนาญและเพียงพอในการทำงาน ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยสอดคล้องพอเพียงกับความต้องการ ผู้มีอำนาจสร้างความมั่นใจ ตั้งใจที่จะจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันได้แก่ อาคารสถานที่ปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณที่จำเป็นและเหมาะสม ข้อมูลข่าวสาร จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากขึ้น การที่มีทรัพยากรไม่เพียงพอไม่ว่าจะมีการถ่ายทอดข้อความที่เที่ยงตรงแค่ไหน มีโครงสร้างและมาตรฐานของระเบียบการปฏิบัติขององค์กรที่พอเหมาะเพียงใด แต่ถ้าผู้ปฏิบัติที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติขาดทรัพยากรที่จำเป็นในการทำงาน ก็ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้

โดยปัจจัยด้านทรัพยากรองค์การ จะพิจารณาจากองค์ประกอบย่อย 2 ประการ ดังต่อไปนี้

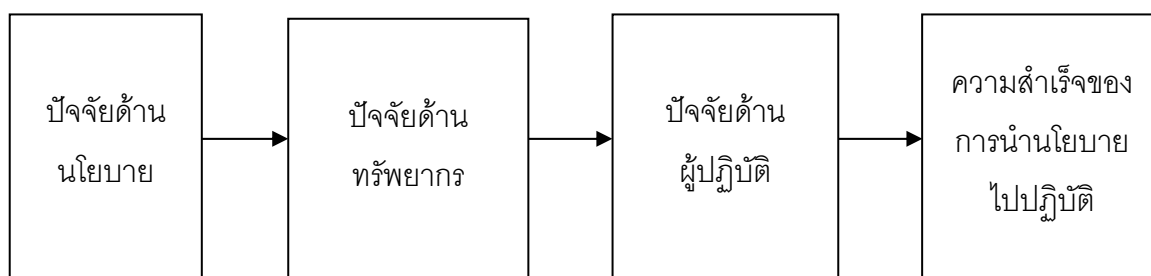
1.3.2.1 งบประมาณ (Financial Resources) นับว่าเป็นหัวใจของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากมีผลกระทบที่สำคัญคือเป็นปัจจัยที่เสริมให้นโยบายบรรลุเป้าหมายที่กำหนด บุคคลที่รับผิดชอบในระดับปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะทำตามแนวทางที่กำหนดไว้ในนโยบาย เนื่องจากแต่ละคนได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณที่ดี แต่ในบางครั้งก็อาจมีการบิดเบือนเป้าหมายเนื่องจากต้องการแสวงหาประโยชน์จากงบประมาณที่มี งบประมาณจึงกลายเป็นองค์ประกอบที่มีผลกระตุ้นการทำงานของบุคคลแต่ละคน

ซาบาเทียร์และแมสมานเนียน (Sabatier; & Mazmanian. 1980) กล่าวว่า นโยบายจะประสบความสำเร็จในทางปฏิบัติได้ต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเงินอย่างเพียงพอ โดยกล่าวว่า การขาดแคลนด้านการเงินมักจะเป็นข้ออ้างที่ผู้ปฏิบัตินำมาใช้เสมอ ๆ เมื่อการปฏิบัติตามนโยบายมีปัญหา

1.3.2.2 จำนวนบุคลากรหรือทีมงาน (Staffs) มีเพียงพอหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ นั่นก็คือจำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอ่อมเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติปรากฏการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นในเชิงพฤติกรรม การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่พยายามยึดระเบียบแนวทางและเป้าหมายที่กำหนด โดยอาจจะพยายามทำให้ชักช้าเสียเวลา (Delay) หรือในบางครั้งก็อาจจะปรับเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติโดยการเพิ่มลดเป้าหมายหรือในที่สุดก็อาจใช้แนวทางอื่นแทนก็ได้

เอดเวิร์ด (Edwards III. 1980) ยืนยันว่า จำนวนบุคลากรที่จะนำเอานโยบายไปปฏิบัตินั้นตามปกติจะมีน้อยกว่าจำนวนที่ต้องการสำหรับการปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ ผลของการขาดแคลนกำลังคนดังกล่าวจะมีส่วนโดยตรงต่อความไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย

การที่จะทราบว่าในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นต้องมีทรัพยากรอะไรบ้าง ปริมาณที่จะใช้มีมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายซึ่งนโยบายต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจนด้วย เพราะฉะนั้นปัจจัยด้านทรัพยากรภายใต้ปัจจัยย่อยคืองบประมาณและจำนวนบุคลากรหรือทีมงาน มีผลต่อข้าราชการ และในขณะเดียวกันปัจจัยด้านทรัพยากรจะเป็นไปในลักษณะใดย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบายด้วย ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล ได้ดังภาพประกอบ 4

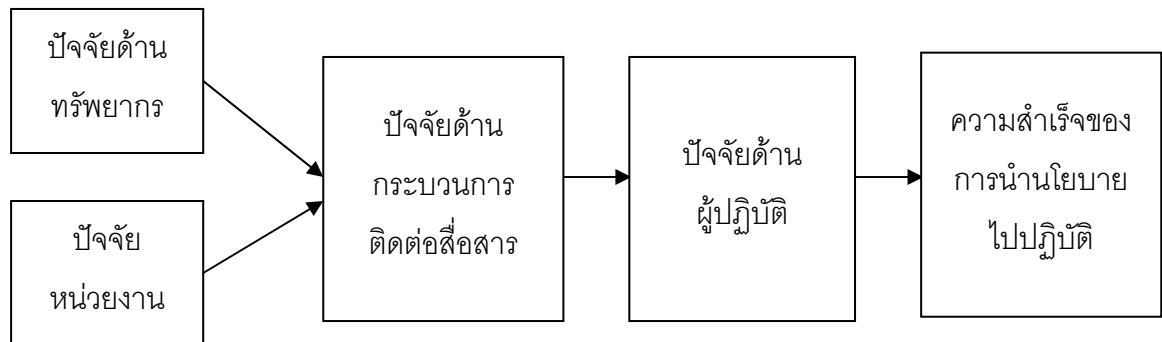
ภาพประกอบ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.3 ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร

กระบวนการติดต่อสื่อสารนับเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยลดภาวะความไม่แน่นอนในการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย เอ็ดเวิร์ด (Edwards III.1980) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร คือ คำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะต้องถูกถ่ายทอดไปสู่บุคลากร ผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีความชัดเจน (Clarity) เทียบตรง (Accuracy) และสม่ำเสมอ (Consistency) การติดต่อสื่อสารที่ดีจะช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติต้องทราบว่าตนต้องทำอะไร อย่างไร คำสั่งต้องสั่งให้ถูกผู้ปฏิบัติเพราะผู้ปฏิบัติอาจจะเข้าใจผิดต่อคำสั่ง ซึ่งจะทำให้ผู้ปฏิบัติกระทำไม่ตรงตามเจตนารมณ์ คำสั่งที่ไม่ชัดเจนหรือขาดความสมบูรณ์มักจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติใช้ดุลยพินิจของตนเองพยายามที่จะแปลงความเป็นนามธรรมของนโยบายให้เป็นรูปธรรมที่สามารถปฏิบัติได้ ซึ่งอาจบิดเบือนผลลัพธ์ที่ได้จากการปฏิบัติไปจากวัตถุประสงค์เดิมที่ตั้งไว้ ดังนั้นแนวทางปฏิบัติที่ไม่ได้รับการถ่ายทอดอย่างถูกต้อง บิดเบือน หรือการถ่ายทอดที่คลุมเครือ ไม่สม่ำเสมอจะกลายเป็นอุปสรรคสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จหรือในกรณีที่คำสั่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติตายตัวมากเกินไปก็อาจเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติได้เช่นกัน นอกจากนี้แล้วการติดต่อสื่อสารยังอยู่ภายใต้ลักษณะของปัจจัยด้านหน่วยงานในประเด็นที่ว่าหากหน่วยงานใดมีลักษณะโครงสร้างเป็นหน่วยงานเปิดย่อมจะสนใจเกี่ยวกับข้อมูลรอบด้านเพื่อนำไปสู่การปรับนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติอันจะนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย

แวนมิเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn. 1975) กล่าวถึงการสื่อสารระหว่างองค์กร คือการสื่อสารเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบาย เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละหน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบแผนงานโครงการมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกัน หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งการสื่อสารระหว่างองค์กร คือ ความต้องการให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบาย

เพราะฉะนั้น ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสารจึงส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลได้ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านทรัพยากร

ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.4 ปัจจัยด้านหน่วยงาน กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ลักษณะโครงสร้างของหน่วยงานจึงเป็นส่วนสำคัญที่นำมาพิจารณาในที่นี้มี 3 ประการคือ

1.3.4.1 การพึ่งพิงระหว่างหน่วยงาน (Interdependence) เป็นข้อความคิดที่เกิดขึ้นมาจากการพิจารณาองค์การในระบบเปิด ซึ่งเน้นว่าหน่วยงานจะต้องมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับความอยู่รอดของหน่วยงาน การพึ่งพิงจะเป็นปรากฏการณ์ที่มีมากขึ้นในสถานะที่เน้นความสำคัญของการแบ่งงานและความเชี่ยวชาญเฉพาะระหว่างหน่วยงาน ซึ่งสามารถที่จะนำมาพิจารณาได้ 4 รูปแบบตามแนวทางศึกษาการพึ่งพิงระหว่างหน่วยงานสาธารณสุขของไอแกนและเฮจ (Aiken; & Hage. 1968: 919; อ้างอิงจาก ปานิสาวงษ์เหล่า. 2538: 20)

1. การพึ่งพิงด้านงบประมาณ
2. การพึ่งพิงด้านบุคลากร เช่น การแลกเปลี่ยนหรือให้ยืมบุคลากร
3. การแลกเปลี่ยนโดยส่งกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นคนไข้หรือผู้ขอรับบริการให้กันและกันระหว่างหน่วยงาน

4. การมีนโยบายที่ทำร่วมกัน

การพึ่งพิงระหว่างหน่วยงานเช่นนี้จึงมีลักษณะที่เรียกว่าการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน (Reciprocal Interdependence) นั่นคือ หน่วยงานต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อบรรลุ

ตามเป้าหมายที่ต้องการ หรือเรียกว่า Symmetric Interdependence นั้นเอง ซึ่งจะมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานในอันที่จะทำให้เป้าหมายของนโยบายบรรลุผลได้ต่อไป

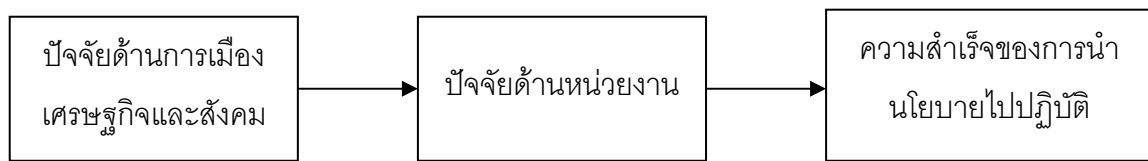
1.3.4.2 การติดต่อประสานงาน จัดเป็นข้อความคิดที่จำแนกเป็นรายละเอียดปลีกย่อยจากการพึ่งพิงระหว่างหน่วยงาน กล่าวคือ จะเน้นถึงความร่วมมือของหน่วยงานในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน จะขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปไม่ได้ โดยค่อนข้างจะมุ่งในเชิงพฤติกรรมเป็นอันดับแรกมากกว่าที่จะมุ่งที่ผลลัพธ์ เพรสแมนและวิลดาฟสกี (Pressman; & Wildavsky. 1973; อ้างอิงจาก อาคม ใจแก้ว. 2533: 38) มีความเห็นว่า การประสานงานจึงค่อนข้างจะมีลักษณะเป็นยุทธวิธีทางการเมือง (Political Strategy) ที่อาจจะเป็นการประสานงานเพื่อต่อต้านหรือร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่แต่ละฝ่ายได้รับ จากการศึกษาของลิทวาคและฮิลตัน (Litwak; & Hyiton. 1962: 395-420; อ้างอิงจาก อาคม ใจแก้ว. 2533: 42) พบว่า การประสานระหว่างหน่วยงานจะมีรากฐานมาจากปัจจัยสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ระดับการพึ่งพิงระหว่างหน่วยงานว่ามีมากน้อยเพียงใดหรือไม่
2. ระดับความตระหนัก (Awareness) ถึงปัญหาของหน่วยงาน
3. การกำหนดมาตรฐานเพื่อเป็นแนวทางดำเนินกิจกรรมของหน่วยงาน
4. จำนวนของหน่วยงาน

1.3.4.3 การสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนือ เมื่อมีการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับต่าง ๆ แล้ว ความสัมพันธ์เชิงเกื้อหนุนจากหน่วยงานระดับเหนือที่มีต่อหน่วยงานระดับล่างก็จะนำไปสู่ความราบรื่นในการปฏิบัติตามนโยบายมากขึ้น การให้ความช่วยเหลือนั้นจะมีในเชิงวิชาการ การฝึกอบรม ความรู้ ในบางครั้งถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนืออย่างเพียงพอ ก็อาจนำไปสู่ความล้มเหลวของนโยบายได้ในที่สุด

นอกจากนั้นแล้วในการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งนั้นจะต้องตกอยู่ภายใต้ปัจจัยทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมด้วย เพราะถือว่าเป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบอย่างมากต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานนั้น ๆ

เพราะฉะนั้นปัจจัยด้านหน่วยงาน ภายใต้ปัจจัยย่อยคือการพึ่งพิง การติดต่อประสานงาน และการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนือ จึงส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลได้ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านหน่วยงาน ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.5 ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเพราะถือว่าเป็นผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งในที่นี้จะเน้นพิจารณาองค์ประกอบย่อยที่สำคัญจะอธิบายเป็นภาพรวมคือ ทักษะคติ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจจริง

ผู้ปฏิบัติตามทัศนะของไบรอันท์และไวท์ (Bryant; & White. 1982: 112-114; อ้างอิงจาก ปานิสรา วงษ์เหล่า. 2539: 23) นั้นมีความหมายครอบคลุมทั้งข้าราชการกับประชาชนอื่น ๆ ซึ่งจะปฏิบัติงานอยู่ในระดับพื้นที่ใกล้ชิดกับกลุ่มเป้าหมายนโยบายมากที่สุด เพราะฉะนั้นในภาวะเช่นนี้ ผู้ปฏิบัติจึงมักจะประสบกับสภาพแวดล้อมที่กลายเป็นเงื่อนไขในการทำงานดังต่อไปนี้

1. ทรัพยากรไม่สอดคล้อง หรือไม่เหมาะสมกับภาระงานที่รับผิดชอบ
2. ต้องเผชิญกับความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ต่อบริการของรัฐที่มีมากขึ้นเรื่อย ๆ
3. เป้าหมายของหน่วยงานที่สังกัดนั้นอาจจะมีหลายอย่างหรือบางครั้งก็ไม่มี ความชัดเจนก็จะก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน
4. การปฏิบัติงานบางครั้งถึงแม้จะบรรลุวัตถุประสงค์แต่ก็ยากที่จะวัดออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนประจักษ์ได้
5. ความร่วมมือของประชาชนกลุ่มเป้าหมายในการปฏิบัติงานนั้นมักจะเกิดขึ้นได้ยาก จะเห็นว่าภายใต้สภาวะความเป็นจริงของการปฏิบัติงานนั้น ผู้ปฏิบัติต้องเผชิญกับเงื่อนไขหลายประการทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ลักษณะของหน่วยงานและสุดท้ายก็คือตัวของข้าราชการระดับปฏิบัติเองที่จะต้องอาศัยคุณสมบัติ คือ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจจริง

1.3.5.1 ทักษะคติของผู้ปฏิบัติ

เอ็ดเวิร์ด (Edwards III. 1980:) กล่าวว่า ทักษะคติหรือจุดยืนในการปฏิบัติงาน (Disposition of implementers) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้ปฏิบัติต้องรู้ว่าต้องทำอะไร ต้องมีทักษะคติหรือจุดยืนในการปฏิบัติ มีความปรารถนาที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ เนื่องจากเหตุผลสำคัญที่ว่า ผู้ปฏิบัติมักเป็นอิสระจากผู้บังคับบัญชาที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ความซับซ้อนของตัวนโยบายเอง โดยผู้ปฏิบัติต้องพิจารณาว่านโยบายมีผลประโยชน์กับองค์กร และต่อ

บุคคลกรอย่างไร ดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติขึ้นอยู่กับจุดยืนหรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อนโยบาย ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่มีจุดยืนที่ไม่มั่นคงในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหมือนกับผู้กำหนดนโยบายต้องการส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในการพยายามนำนโยบายไปปฏิบัติ

แวนฮอร์น (Van Horn. 1979) ได้ทำการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติของระบบนโยบายกลาง โดยสร้างตัวแบบขึ้นมาทำการศึกษารีกว่า ตัวแบบการนำนโยบายระหว่างรัฐไปปฏิบัติได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหรือตัวข้าราชการ พบว่า ทัศนคติของข้าราชการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ งานใดที่ข้าราชการชอบจะพบว่า งานนั้นทำให้เสร็จได้โดยเร็วและทำได้โดยง่าย เพราะโครงสร้างที่ข้าราชการมีทัศนคติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายจะมีพลังเคลื่อนไหวอยู่ภายในที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงมีความผูกพัน และมีความตั้งใจจริงอย่างระมัดระวังที่จะนำไปปฏิบัติ

1.3.5.2 ด้านความรู้ความสามารถที่ผู้ปฏิบัติพึงมีนั้น ประกอบด้วย 8 ประการ (Lippitt. 1958: 288; อ้างอิงจาก อาคม ใจแก้ว 2533: 45) คือ

1. ความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามหรือการสังเกตในขณะที่ปฏิบัติงานของบุคคลในแต่ละกลุ่ม
2. ความรู้ทางด้านทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงนั่นก็คือ การมีความรู้ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ ไปใช้ในทางปฏิบัติด้วย
3. ความรู้ด้านจริยธรรม นั่นก็คือ จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจทั้งด้านจริยธรรม ค่านิยมของสังคมด้วย
4. ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือการชี้แนะเพื่อแก้ไขปัญหา
5. ความสามารถในการปฏิบัติด้วยการรู้จักเชื่อมโยงความรู้ในโลกวิชาการมาสู่โลกแห่งความเป็นจริง
6. ความรู้ความเข้าใจด้านมนุษย์และสังคม
7. ความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในท่ามกลางกลุ่มบุคคลหลาย ๆ ลักษณะ
8. ความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นนี้ ถ้าหากผู้รับผิดชอบระดับปฏิบัติมีความเข้าใจที่แตกต่างกันจะโดยทัศนะหรือความคิดใด ๆ ก็ตามย่อมจะทำให้เกิดผลติดตาม 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 ความเข้าใจในนโยบายระหว่างผู้ปฏิบัติจะแตกต่างกันไปกระทั่งก่อให้เกิดความสับสนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ประการที่ 2 ทิศทางการปฏิบัติงานของข้าราชการระดับปฏิบัติจะดำเนินไปตามความพอใจของแต่ละคน และ

ประการสุดท้าย ก็คือ ความล้มเหลวของนโยบายจะเกิดขึ้น

จากความรู้ในลักษณะต่าง ๆ นั้น ค่อนข้างจะมีความหลากหลายและมีขอบข่ายที่กว้างมากยากที่จะมีความรู้ได้ทั้งหมดอย่างละเอียด แต่ในภาวะการปฏิบัติงานเช่นที่กล่าวมาแล้วข้างต้นก็จำเป็นที่ผู้ปฏิบัติแต่ละคนจะต้องสร้างความรอบรู้ให้มากที่สุดเท่าที่อยู่ในวิสัยจะกระทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย

1.3.5.3 ความตั้งใจจริง

แวนมิเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn. 1975) กล่าวว่า วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรมลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง จะถูกกลั่นกรองโดยความรู้สึกนึกคิดของผู้ปฏิบัติและจะมีการตอบสนองสามระดับซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการแสดงความสามารถและความตั้งใจจริงของผู้ปฏิบัติ คือ (1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย (2) ทศนคติต่อนโยบาย และ (3) ความเข้มข้นของทัศนคติ

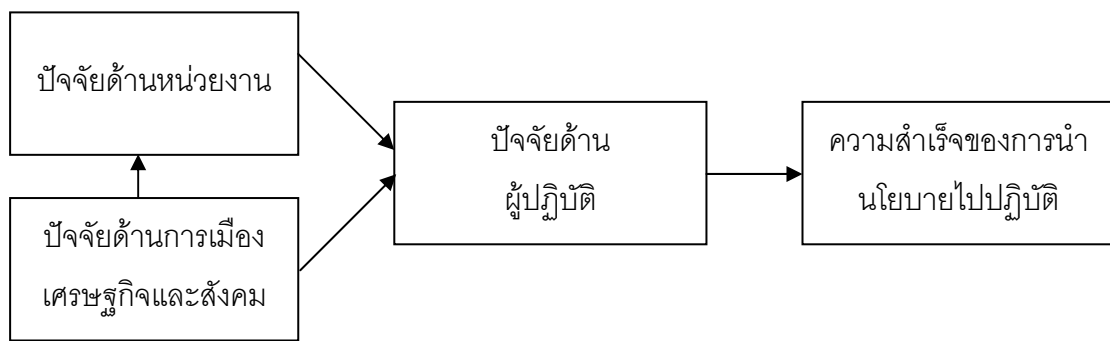
ความตั้งใจจริงเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งของผู้ปฏิบัติ ซึ่งจะพิจารณาได้จากพฤติกรรมการทำงานเพื่อให้บริการกับประชาชนบางลักษณะ คือ

1. การปฏิบัติงานจะเน้นในส่วนที่เห็นว่า มีความสะดวกไม่มีการเสี่ยงมากเกินไป เพราะเห็นว่ามันคุ้มค่ากับผลตอบแทนที่ได้รับ ถึงแม้จะทำให้งานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานก็ตาม

2. การมีอคติต่อประชาชนกลุ่มเป้าหมาย นั่นก็คือจะปฏิบัติตามความพึงพอใจที่มีต่อประชาชน และบางครั้งก็อาจจะตัดสินใจเลือกปฏิบัติตามค่านิยมของสังคม แทนที่จะคำนึงถึงภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ในการปฏิบัติงานจริงนั้นเราจะพบว่าสภาพแวดล้อมของหน่วยงานรวมทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคมอันได้แก่ เงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการทำงานของผู้ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย

เพราะฉะนั้นปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อผู้ปฏิบัติ ภายใต้ปัจจัยย่อยทัศนคติ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจจริง อันจะส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลได้ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.6 ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

1.3.6.1 เงื่อนไขทางการเมือง

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2544: 12) กล่าวว่า นโยบายกับการเมืองเป็นสิ่งซึ่งไม่สามารถแยกจากกันได้ ดังนั้นนโยบายควรได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยการเมืองด้วย เช่น ความเห็นพ้องต้องกันระหว่างรัฐบาลกับเอกชน กล่าวคือ นโยบายใดที่ภาครัฐและเอกชนมีความเห็นพ้องต้องกัน นโยบายนั้นก็จะได้รับความสำเร็จมากขึ้น หรือการได้รับความสนับสนุนจากสาธารณชน นโยบายใดที่ได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชน เช่น กลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ ในสังคม กลุ่มชนชั้นนำในสังคม สื่อมวลชน และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นต้น ก็จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความราบรื่นขึ้นอีกมาก

ขณะที่แวนมิเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter; & Van Horn. 1975) กล่าวว่า เงื่อนไขทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนหรือการคัดค้านก็มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.6.2 เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและสังคม

ซาบาเทียร์และแมสมานเนียน (Sabatier; & Mazmanian. 1980) กล่าวว่า เงื่อนไขทางสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างน้อย 4 ประการคือ

1. เงื่อนไขที่แตกต่างกันอย่างมาทางสังคมเศรษฐกิจของประชาชนจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ปัญหา นโยบายที่ประกาศใช้ เงื่อนไขที่แตกต่างทางสังคมเศรษฐกิจของประชาชนจะสร้างความยุ่งยากในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการสนับสนุนนโยบาย

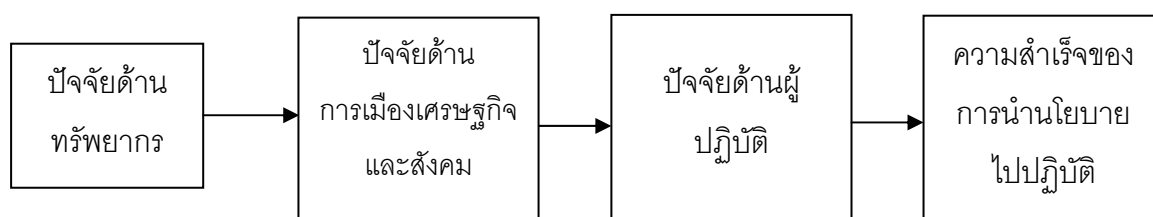
2. ความแตกต่างอย่างมากในสภาพสังคม เศรษฐกิจของท้องถิ่นจะเป็นเงื่อนไขที่ย่างยากมากในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ เพราะการรับรู้ความรุนแรงของปัญหาแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน

3. การปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์ของกฎหมายซึ่งเป็นเครื่องมือควบคุมการปฏิบัติตามนโยบาย มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเป้าหมาย เช่น กฎหมายอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและกฎหมายที่มีลักษณะคล้ายกัน การประกาศเพื่อบังคับใช้กฎหมายลักษณะนี้จะมีผลกระทบต่อสภาพสังคมเศรษฐกิจของประชาชน

4. นโยบายบางประเภทจะมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เช่น นโยบายควบคุมภาวะมลพิษ จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูงมากในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้รับการพิจารณาว่าเป็นปัจจัยสำคัญในฐานะสภาพแวดล้อมของผลผลิตนโยบาย องค์ประกอบด้านนี้จะมีผลกระทบอย่างมากต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะหน่วยงานที่เป็นฝ่ายนำนโยบายไปปฏิบัติ การพิจารณาองค์ประกอบด้านนี้จะคำนึงถึงว่า การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเพียงพอต่อการส่งเสริมให้แผนงานโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ ความเห็นสาธารณะต่อนโยบายเป็นอย่างไร ชนชั้นนำพอใจหรือไม่พอใจนโยบายที่นำไปปฏิบัติ กลุ่มหลากหลายในสังคม รวมทั้งกลุ่มผลประโยชน์ภาคเอกชน คัดค้านหรือสนับสนุนนโยบายที่นำไปปฏิบัตินั้นอย่างไร

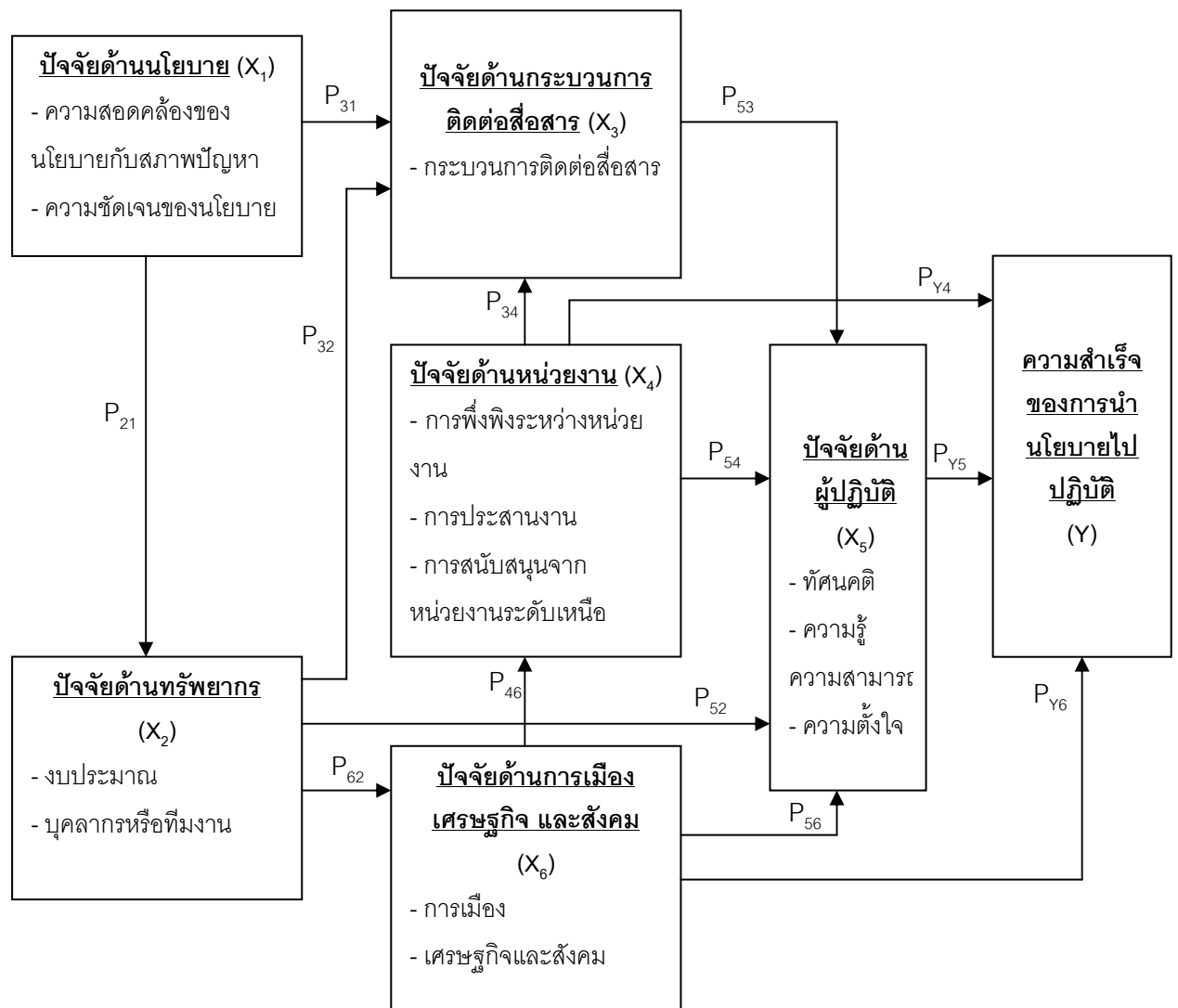
เพราะฉะนั้นปัจจัยทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ภายใต้ปัจจัยย่อยด้านการเมือง และเศรษฐกิจและสังคม จึงมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขณะเดียวกันปัจจัยด้านทรัพยากรก็มีผลต่อปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลได้ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากภาพประกอบ 3 ถึงภาพประกอบ 8 เราจึงสามารถรวมปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Y) ว่าประกอบไปด้วยปัจจัยด้านนโยบาย (X_1) ปัจจัยด้านทรัพยากร (X_2) ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร (X_3) ปัจจัยด้านหน่วยงาน (X_4) ปัจจัยด้านผู้

ปฏิบัติ (X_5) และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (X_6) ซึ่งปัจจัย X ต่าง ๆ เหล่านี้มี ความสัมพันธ์กันก่อนจะส่งผลต่อ Y ดังภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 ตัวแบบแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

จากภาพประกอบ 9 ซึ่งแสดงตัวแบบเชิงสาเหตุและผล (Causal Model) นี้สามารถเขียนเป็น สมการโครงสร้าง (Structural Equation) ได้ดังนี้

$$X_2 = P_{21} X_1$$

$$X_3 = P_{31} X_1 + P_{32} X_2 + P_{34} X_4$$

$$X_4 = P_{46} X_6$$

$$X_5 = P_{52} X_2 + P_{53} X_3 + P_{54} X_4 + P_{56} X_6$$

$$X_6 = P_{62} X_2$$

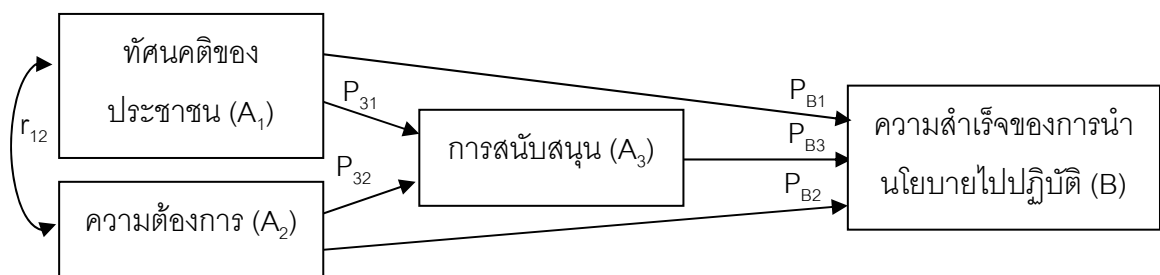
$$Y = P_{Y4} X_4 + P_{Y5} X_5 + P_{Y6} X_6$$

1.3.7 กลุ่มประชาชน

แวนฮอร์น (Van Horn. 1979) ได้ศึกษาพบว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากจะได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางแล้วยังจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์อื่น ๆ ในท้องถิ่นด้วย เพราะประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์มีอิทธิพลต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างอิสระ ซึ่งเป็นคนละส่วนกับอิทธิพลของข้าราชการที่ดำเนินโครงการ การสนับสนุนหรือคัดค้านจากประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์ จะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของข้าราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์เหล่านี้พร้อมที่จะเข้าตรวจสอบการดำเนินการของข้าราชการในท้องถิ่นด้วย

นาแกมูระและสมอลล์วูด (Nagamura; & Smallwood. 1980; อ้างอิงจาก ทองใบสุดชาติ. 2536: 95) ได้กล่าวว่า การกำหนดนโยบายที่นำไปสู่ความสำเร็จสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ จะต้องคำนึงถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นกลุ่มสุดท้ายของกระบวนการที่ได้รับผลจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะต้องพิจารณาปัจจัยย่อยสำคัญ 3 ประการคือ ความต้องการของประชาชน การสนับสนุนของผู้นำในพื้นที่ และทัศนคติของประชาชนต่อข้าราชการ ประชาชนถือได้ว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับประโยชน์ตามนโยบาย ดังนั้นนโยบายจะต้องมุ่งสู่การแก้ไขปัญหา สนองตอบต่อความต้องการของประชาชน และการสนับสนุนจากประชาชนเพราะสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการดำเนินงานของนโยบายอันนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้

ดังนั้น ในกลุ่มประชาชน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรย่อยคือทัศนคติของประชาชน ความต้องการของประชาชน จะส่งผลต่อการให้การสนับสนุนนโยบายและความสำเร็จของการนำนโยบายมาปฏิบัติ ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล ได้ดังภาพประกอบ 10

ภาพประกอบ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติ

ซึ่งตัวแบบเชิงสาเหตุและผล (Causal Model) นี้สามารถเขียนเป็นสมการโครงสร้าง (Structural Equation) ได้ดังนี้

$$A_3 = P_{31}A_1 + P_{32}A_2$$

$$B = P_{B1}A_1 + P_{B2}A_2 + P_{B3}A_3$$

1.3 การประเมินผลความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นาแกมูระ และสมอลวูด (Nagamura; & Smallwood. 1980; อ้างอิงจาก ทองใบ สุดชาติ. 2536: 95) ในหนังสือ “The Politics of Policy Implementation” โดยเสนอสาระสำคัญในเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยได้อธิบายถึงการประเมินนโยบายสาธารณะในรูปการประเมินผลเชิงปริมาณในระยะสั้น (Outputs) การประเมินผลที่เกิดขึ้น (Outcomes) และการประเมินผลกระทบ (Impacts) สำหรับเกณฑ์การประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้เสนอไว้ 5 เกณฑ์ด้วยกัน ดังนี้

เกณฑ์ที่ 1 การบรรลุเป้าหมายของนโยบาย เพื่อวัดผลที่เกิดขึ้นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เกณฑ์นี้ตั้งอยู่บนฐานคติที่ว่านโยบายนั้น ๆ จะต้องสามารถวัดได้และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

เกณฑ์ที่ 2 ประสิทธิภาพ เป็นเกณฑ์ที่ประเมินจากคุณภาพของการปฏิบัติงานที่มักจะมีความสัมพันธ์กับต้นทุน บ่อยครั้งที่มักจะกล่าวถึงการประเมินความพยายามในการนำนโยบายไปปฏิบัติและจะเน้นที่วิธีการบรรลุเป้าหมายมากกว่าจะเป็นที่เป้าหมาย

เกณฑ์ที่ 3 ความพึงพอใจของบุคคลภายนอก เป็นเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากระดับความพึงพอใจของกลุ่มต่าง ๆ จากภายนอกองค์กร เพื่อชี้วัดว่านโยบายใดนโยบายหนึ่งมีระดับของความสำเร็จเท่าใด

เกณฑ์ที่ 4 การสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้ำ เป็นเกณฑ์การประเมินว่านโยบายสนองตอบต่อความต้องการของผู้รับบริการอย่างไร โดยประเมินจากการรับรู้ของลูกค้ำ

เกณฑ์ที่ 5 การดำรงอยู่ของระบบ เป็นเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งในระดับมหภาค เช่น เสถียรภาพของระบบการเมืองของประเทศ และระดับจุลภาค เช่น ความต่อเนื่องของการดำเนินนโยบายในหน่วยปฏิบัติต่าง ๆ

ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางการประเมินผลของแพตตัน (Patton 1980; อ้างอิงจาก ชัยวัฒน์ รสหวาน. 2543: 33) ได้เสนอรูปแบบประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3 ประเภทคือ

1. การประเมินความพยายาม (Effort evaluation) โดยเน้นถึงปริมาณและคุณภาพของกิจกรรมที่ได้กระทำลงไป กล่าวคือ เป็นการประเมินที่เน้นไปที่ปัจจัยป้อน (Input) โดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์ (Output)

2. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) เป็นการประเมินปรากฏการณ์โดยมุ่งอธิบายถึงความสำเร็จ (Success) ความล้มเหลว (Failure) และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ของประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับโครงการ ศึกษาถึงผลสืบเนื่อง (Outcomes) และ

ทิศทางของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นไปตามนโยบายหรือไม่ โดยพิจารณาจากข้อมูลในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3. การประเมินผลอย่างเฉพาะเจาะจงถึงปัจจัยที่นำไปสู่การปฏิบัติ (Treatment Specification) การประเมินลักษณะนี้จะเกี่ยวข้องกับ

3.1 การระบุหรือวัดสิ่งที่โครงการต้องการให้เกิดขึ้น

3.2 สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นต่างจากที่คาดหวังไว้หรือไม่

3.3 สามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้อย่างไร

3.4 ทฤษฎีอะไรที่นำไปใช้

เกณฑ์และแนวทางที่นำมาศึกษาความสำเร็จในครั้งนี้เป็น การวัดความสำเร็จในเชิงทัศนคติหรือความรู้สึกของข้าราชการกับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ ที่รัฐกำหนดว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ คืออุบัติเหตุทางถนนลดลง ส่วนประชาชนจะพิจารณาจากความคิดเห็นหรือความรู้สึกพึงพอใจที่มีต่อโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

กล้า ทองขาว (2534) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ สรุปตัวแปรที่ทำการศึกษาได้แก่ ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติแยกเป็นตัวแปรย่อย 4 ตัวแปร คือ (1) ระดับบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (2) การนำไปใช้ประโยชน์โดยตรงของกลุ่มเป้าหมาย (3) ความต่อเนื่องของการปฏิบัติ (4) การนำวิธีการเดิมไปใช้ ส่วนตัวแปรอิสระประกอบด้วยตัวแปรย่อย 5 ตัวแปร คือ (1) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (2) การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน (3) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (4) การสนับสนุนจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น (5) มาตรการควบคุมประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริม ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การสนับสนุนจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มาตรการควบคุมประเมินผลและกระตุ้นส่งเสริม และเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

อาคม ใจแก้ว (2533: ก – ค) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ ผู้วิจัยได้ศึกษานโยบายส่งเสริมการศึกษา

ให้กับชาวไทยมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ปัตตานี ยะลา และสงขลา โดยศึกษากลุ่มเยาวชนไทยมุสลิม และข้าราชการที่รับผิดชอบในโครงการส่งเสริมการศึกษาสายสามัญ และโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนอิสลามศึกษา ซึ่งได้ศึกษาปัจจัย 7 ประการ คือ ปัจจัยด้านลักษณะนโยบายด้านองค์การ ด้านข้าราชการระดับปฏิบัติ ด้านทรัพยากร ด้านข้อมูลและกระบวนการติดต่อ ด้านประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และด้านสภาพแวดล้อมและชุมชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นต้องให้ความสำคัญต่อปัจจัย 3 ประการ คือ ปัจจัยด้านชุมชนที่เน้นความยึดมั่นในวัฒนธรรม ปัจจัยด้านนโยบายและปัจจัยด้านข้าราชการระดับล่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการระดับล่างเป็นผู้เชื่อมโยงนโยบายระดับนามธรรมสู่ผลการปฏิบัติระดับพื้นที่ที่เป็นรูปธรรม หากข้าราชการขาดความตั้งใจจริง ไม่มีความสามารถด้านวิชาชีพ หรือไม่อาจปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่แล้วถึงแม้นโยบายจะมีความชัดเจน สอดคล้องกับสภาพปัญหาและวัฒนธรรมของพื้นที่เพียงใดก็อาจจะทำให้นโยบายล้มเหลวในที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2548) ได้ทำการสำรวจเรื่อง การรณรงค์เพื่อลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสงกรานต์ ด้วยมาตรการบังคับใช้ทางกฎหมาย : กรณีศึกษาประชาชนผู้ขับขี่รถและประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการสำรวจพบว่า 1) ประชาชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ 83.8 เคยพบเห็นคนที่ขับรถขณะมึนเมาด้วยฤทธิ์ของเหล้า เบียร์ และไวน์ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี พ.ศ. 2547 ที่ผ่านมา 2) ประชาชนร้อยละ 78.4 ระบุกลุ่มวัยรุ่นทั่วไปเป็นกลุ่มคนที่เคยพบว่าขับรถขณะมึนเมาในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา 3) ประชาชนร้อยละ 72.4 ระบุว่าควรคุมประพฤติคนที่ขับรถหลังดื่มสุราในปริมาณเกินกฎหมายกำหนดและให้ทำงานบริการสังคม 4) ประชาชนร้อยละ 90.4 พบเห็นหรือได้ยินข่าวการรณรงค์ “เมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ”

ร้อยตำรวจเอก ณรงค์กร พรหมประสิทธิ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจรไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาไม่ขับในเขตกรุงเทพมหานครของกองบังคับการตำรวจจราจร ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการนำนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจรตามโครงการเมาไม่ขับไปสู่การปฏิบัติ ลำดับแรกคือ ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือ รองลงไปคือการขาดแคลนงบประมาณ และการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ตามลำดับ จากการศึกษายังพบว่าปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์กรซึ่งประกอบไปด้วยบุคลากรโครงสร้างขององค์กร สถานที่ งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ และปัจจัยด้านการพัฒนาองค์การซึ่งประกอบไปด้วยภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม ความผูกพันและการยอมรับ การมีส่วนร่วม และการจูงใจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกัน

อุบัติเหตุจราจรตามโครงการเมาไม่ขับไปสู่การปฏิบัติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลกระทบจากการนำนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจรตามโครงการเมาไม่ขับไปสู่การปฏิบัติ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่เล็กดื่มแอลกอฮอล์เมื่อต้องขับขี้นานพาหนะ และประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการนำนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจรตามโครงการเมาไม่ขับไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในด้านการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การประชาสัมพันธ์ให้ทราบนโยบายและประสิทธิผลของโครงการเมาไม่ขับ

3. แนวคิด ทฤษฎีและหลักการคุมประพฤติผู้กระทำผิด

3.1 ความหมายของการคุมประพฤติ

การคุมประพฤติ หรือ Probation มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน ซึ่งเดรสเลอร์ (Dressler. 1962: 6) กล่าวว่าคำว่า การคุมประพฤติ แปลว่าระยะแห่งการพิสูจน์หรือทดลอง ทั้งนี้หมายถึงการทดสอบความประพฤติ หรืออุปนิสัย ศีลธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยของบุคคลว่าเหมาะสมหรือไม่ที่จะให้เข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ หรือก่อนที่จะแต่งตั้งบุคคลใดเข้าดำรงตำแหน่ง หรือรับผิดชอบในกิจการสำคัญ ๆ โดยมีผู้ควบคุมในระยะหนึ่งก่อน ในขณะที่วอลช (Walsh. 1983: 184 อ้างถึงใน ฝนทิพ ชลชัยไพศาล. 2540: 57- 59) ได้ให้ความหมายว่า การคุมประพฤติ หมายถึง รูปแบบของการผูกมัดผู้กระทำผิดให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขการสอดส่องดูแลโดยพนักงานคุมประพฤติ สุพจน์ สุโรจน์ (2525: 195-196) ได้สรุปว่าการคุมประพฤติ หมายถึง สถานะทางกฎหมาย หรือคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล หรือกระบวนการยุติธรรม ส่วนศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธ์ (2539: 28) กล่าวว่า การคุมประพฤติ เป็นมาตรการทางกฎหมาย (Legal Measure) สำหรับผู้กระทำผิดซึ่งทำให้ศาลทราบภูมิหลังของจำเลย และสร้างทางเลือกแทนการจำคุกหรือสภาพในเรือนจำ โดยผู้กระทำผิดจะอยู่ภายใต้การสอดส่องและดูแล (Supervision) ของพนักงานคุมประพฤติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด จากความหมายดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า “การคุมประพฤติ หมายถึง วิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยวิธีการไม่ควบคุมตัว เป็นการหลีกเลี่ยงการจำคุกและใช้สังคมหรือชุมชนมาเป็นเงื่อนไขในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดแทนเพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ ภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยมีพนักงานคุมประพฤติเป็นผู้ดูแลและให้คำแนะนำ”

3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติ

สาระสำคัญในการคุมประเดตินั้น แม้จะปล่อยให้จำเลยมีอิสระในสังคมภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดควบคุมพฤติกรรมของจำเลยหรือผู้ถูกคุมความประพฤติ หลักเกณฑ์ในการกำหนดข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับเสรีภาพของจำเลยมาจาก 3 ทฤษฎีดังนี้ (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2532: 42-43)

1. ทฤษฎีเมตตา (Grace Theory) การคุมประพฤติถือเป็นสิทธิพิเศษที่มีเงื่อนไขเป็นความเมตตาของศาล หากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขใดในสิทธิพิเศษนี้การคุมประพฤติก็จะถูกเพิกถอน

2. ทฤษฎีสัญญา (Contract Theory) ผู้ถูกคุมความประพฤติให้ความยินยอมในการทำสัญญายอมรับเงื่อนไขบางประการเพื่อได้รับผลตอบแทนคือ เสรีภาพที่มีเงื่อนไขดังเช่นสัญญาทั่วไป หากมีการผิดสัญญาก็จะต้องถูกลงโทษในรูปแบบต่าง ๆ กรณีนี้ก็คือถูกเพิกถอนการคุมประพฤติ

3. ทฤษฎีคุมขัง (Custody Theory) จำเลยหรือผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่ภายใต้การคุมขังเชิงกฎหมายของศาล ผลก็คือมีลักษณะกึ่งนักโทษสิทธิตามรัฐธรรมนูญถูกจำกัดลง

การคุมประพฤติเป็นวิวัฒนาการอย่างหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในขั้นตอนของศาลซึ่งได้นำมาใช้ตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 ในสมัยก่อนหน้านั้น เมื่อผู้ใดกระทำความผิดก็就会被จับมาลงโทษให้สาสมกับความผิดเพื่อเป็นการแก้แค้นทดแทนหรือชดเชยความเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหายและช่วยให้เขาได้รับความพึงพอใจพร้อมกันด้วย เมื่อการลงโทษมีจุดมุ่งหมายไปในทางแก้แค้นทดแทนเช่นนี้จึงไม่เกิดความคิดที่จะผ่อนปรนปราณีแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงปรากฏว่าผู้ที่พ้นโทษจำคุกออกมาแล้วไม่อาจกลับตัวเป็นคนดีได้แต่กลับประพฤติผิดมากขึ้น จากปรากฏการณ์ดังกล่าวจึงเกิดแนวคิดใหม่ขึ้นมาว่า แนวคิดและทัศนคติตลอดจนวิธีการที่แล้ว ๆ มาไม่สามารถช่วยเหลือผู้กระทำความผิดให้กลับตัวได้ จึงมีการเปลี่ยนแนวคิดและทัศนคติดังกล่าวเป็นผลทำให้เกิดกระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดขึ้นใหม่ คือ การคุมประพฤติ อันเป็นวิธีการอบรมขัดเกลาจิตใจโดยมีผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ ตักเตือน ความประพฤติในระยะหนึ่งจนผู้กระทำความผิดสามารถปรับตัวได้ซึ่งเป็นทั้งการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำความผิดด้วย

3.3 การคุมประพฤติในประเทศไทย

ประเทศไทยเริ่มมีการนำระบบคุมประพฤติมาใช้เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 โดยนำมาใช้กับผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนก่อน ส่วนผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น แม้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 56, 57 และ 58 จะได้บัญญัติถึงวิธีการเกี่ยวกับการคุมประพฤติไว้ แต่ศาลก็ยังคงใช้มาตรการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเพียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้วิธีการคุมความประพฤติ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลได้ จนกระทั่งรัฐบาลได้ผ่านพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคุมประพฤติกลาง ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกองสังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2522 โดยดำเนินการในกรุงเทพมหานครก่อนจนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ และเพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศให้ได้รับประโยชน์จากวิธีการคุมประพฤติ จึงได้มีการเปิดดำเนินการสำนักงานคุมประพฤติในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ กระทั่งเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2535 สำนักงานคุมประพฤติกลางได้รับการยกฐานะเป็น “กรมคุมประพฤติ” ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหาร

บางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรมไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535 ในอดีตภาระหน้าที่การคุมประพฤติผู้กระทำผิดในประเทศไทยยังคงมีหน่วยงานรับผิดชอบอยู่หลายหน่วย เช่น กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมคุมประพฤติ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมคุมประพฤติเป็นหน่วยงานหลักในการคุมความประพฤติผู้กระทำผิดทั้งในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นการพิจารณาคดีของศาล และชั้นภายหลังศาลมีคำพิพากษา

ปัจจุบันการดำเนินงานคุมประพฤติ เป็นงานที่สำคัญในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice Process) ที่อยู่ในขั้นตอนทั้งก่อนและหลังการพิพากษาคดีของศาลโดยมีพนักงานคุมประพฤติ (Probation Officer) เป็นผู้สืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำเลย (Presentence Investigation) เพื่อใช้ประกอบดุลพินิจในการพิพากษาคดีและภายหลังมีคำพิพากษาก็อาจสั่งให้ใช้วิธีการคุมความประพฤติ (Supervision) โดยให้พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกคุมความประพฤติโดยใช้ทรัพยากรในชุมชน ซึ่งวิธีการนี้นำมาใช้แทนการจำคุกในระยะสั้นได้ผลดีและลดค่าใช้จ่ายมากกว่าการนำผู้กระทำผิดไปไว้ในเรือนจำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่องการนำนโยบายมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) โดยใช้ตัวแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีสาระสำคัญในการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ข้าราชการในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ที่มีหน้าที่ในการนำโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 102 คน (จากอัตรากำลังกรมคุมประพฤติ พ.ศ.2549)

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 60 ปี จำนวน 3,776,314 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2549)

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งขนาดตัวอย่างได้จากการคำนวณสูตรของ ทาโร ยามาเน ที่ความคลาดเคลื่อน 5 %

ขนาดตัวอย่าง

สูตรของ ทาโร ยามาเน (Yamane)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05

$$\begin{aligned} \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} &= \frac{102}{1 + 102(0.05)^2} \\ \text{(ข้าราชการ)} &= 81 \quad \text{คน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} &= \frac{3,776,314}{1 + 3,776,314(0.05)^2} \\ \text{(ประชาชน)} &= 400 \quad \text{คน} \end{aligned}$$

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 481 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จและผลของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหลักการ แนวคิดการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตของเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม
2. ได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามในแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบวิธีการของไลเคิร์ท

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบ่งออกเป็น 2 แบบ ตามกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. **ข้าราชการ** แบบสอบถามที่จะใช้เก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิจัย ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านประเมินผลความสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านการเสนอปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ

2. ประชาชน แบบสอบถามที่จะใช้เก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิจัย ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านประเมินผลความสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านการเสนอปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ หนังสือ วารสาร บทความที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง

การหาคุณภาพแบบสอบถาม

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการค้นคว้าจากทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้มีเนื้อหาและข้อคำถามต่าง ๆ ตรงกับกรอบแนวคิดในการศึกษาที่ต้องการจะวัด แล้วให้อาจารย์ผู้เป็นประธานที่ปรึกษาตรวจดูความถูกต้อง ปรับปรุงและแก้ไข

2. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha) (ศุภชัย ยาวะประภาษ. 2544:8 -11)

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{k}{k-1} \left[\frac{1 - \sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

โดยที่

α แทนที่ สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

K แทนที่ จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทนที่ ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 แทนที่ ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

การศึกษาครั้งนี้ได้ Pre - test กับข้าราชการและประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 30 คน ผลการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา พบว่า แบบสอบถามในส่วนที่เก็บข้อมูลจากข้าราชการมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่วัดการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ และการประเมินผลสำเร็จการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ เท่ากับ 0.9464 และ 0.8574 ตามลำดับ และแบบสอบถามในส่วนที่เก็บข้อมูลจากประชาชน มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่วัดการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ และการประเมินผลสำเร็จการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ เท่ากับ 0.8983 และ 0.8574 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเห็นด้วย

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการลงรหัสในแบบสอบถาม เปลี่ยนข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาเป็นตัวเลขทำการประมวลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และ Lisrel version 8.53 ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ยอมรับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.1 ลักษณะของโปรแกรม Lisrel

โปรแกรม Lisrel เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการวิจัย มีลักษณะเด่น 5 ประการ ดังนี้คือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542: 8-10)

4.1.1 โปรแกรม Lisrel ใช้ทฤษฎีทางสถิติไคลส์ลึที่สุด (Maximum likelihood statistical theory) เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.2 ลักษณะของตัวแบบในโปรแกรม Lisrel ประกอบด้วยตัวแบบการวัด (Measurement model) ตัวแบบการวัดทำให้โปรแกรม Lisrel สามารถแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนในการวัด (Measurement error) ได้ โดยใช้การวิเคราะห์ยืนยันองค์ประกอบ (Confirmatory factor analysis) ในการประมาณค่าตัวแปรแฝงตามตัวแบบแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear) ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้กับตัวแปรแฝง แล้วได้ตัวแปรแฝงไปวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural equation model) นั้นครอบคลุมลักษณะความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างแบบเส้นทุกรูปแบบ จึงสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relations) ตัวแบบแบบอิทธิพลทางเดียว หรือแบบอิทธิพลย้อนกลับ (Recursive models)

4.1.3 โปรแกรมที่สามารถใช้ตรวจสอบตัวแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรตามทฤษฎี โดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index: GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of fit index: AGFI) ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (Relative Chi-Square) และรากของกำลังสองของเศษเหลือเฉลี่ย (Root of Mean square Residuals: RMR) ในการตรวจสอบ

4.1.4 ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ต้องตรวจสอบข้อมูลว่าสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยและการวิเคราะห์เส้นทาง ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของข้อตกลงเบื้องต้นโดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างความคลาดเคลื่อน และตัวแปรสังเกตได้ (Observed variable) ต้องไม่มีความคลาดเคลื่อน แต่โปรแกรม Lisrel จะกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นน้อยกว่าทำให้ผลการวิเคราะห์มีความถูกต้อง

4.1.5 มีโปรแกรมพรีลิส (Preprocessor for LISREL) สำหรับการคัดเลือกข้อมูล สอดคล้องกับโปรแกรม Lisrel จะใช้โปรแกรมพรีลิสสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม อ่านข้อมูลที่เป็นคะแนนดิบ ประมาณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย และวิเคราะห์การถดถอย รวมทั้งจัดเตรียมเมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation matrix) เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วม (Covariance matrix) และบันทึกไว้เพื่อใช้วิเคราะห์โดยโปรแกรม Lisrel ต่อไปได้

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Lisrel

การดำเนินการเพื่อวิเคราะห์ตัวแบบ Lisrel แบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ คือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542: 15-16)

4.2.1 การกำหนดข้อมูลจำเพาะของตัวแบบ (Specification of the model)

4.2.2 การระบุค่าความเป็นไปได้ค่าเดียวของตัวแบบ (Identification of the model)

4.2.3 การประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบ (Parameter estimation from the model)

4.2.4 การตรวจสอบความตรงของตัวแบบ (Validation of the models)

4.2.5 การแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Model adjustment)

4.2.6 การแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการศึกษาหาความแตกต่างของกลุ่มตัวแปร และศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม ในกลุ่มที่มีตัวแปร 2 กลุ่มเป็นอิสระจากกันจะทำการทดสอบค่าที (T-test) ส่วนในกลุ่มตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) หรือทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

2.2 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X และ A) ต่าง ๆ ด้วยกัน และที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม (Y และ B) โดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ซึ่งเป็นการทดสอบตัวแบบจำลองสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural equation model analysis) เป็นการประเมินผลความถูกต้องของตัวแบบ โดยประเมิน 2 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ประเมินความกลมกลืนของตัวแบบกับข้อมูลประจักษ์ในภาพรวม (Overall Model Fit Measure) ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินความกลมกลืนได้แก่

2.2.1.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เป็นค่าที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ โดยที่ค่าไค-สแควร์สูงมากแสดงว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่า

แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ตัวแบบไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ถ้าค่าไค-สแควร์ต่ำมากหรือเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่าตัวแบบมีความสอดคล้องหรือกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.1.2 ดัชนีบ่งบอกความกลมกลืน (Fit Index) เป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับตัวแบบที่กำหนดขึ้น ได้แก่ ดัชนีจีเอฟไอ (GFI) (Goodness of Fit Index) ดัชนีเอจีเอฟไอ (AGFI) (Adjust Goodness of Fit Index) ดัชนีเอนเอฟไอ (NFI) (Normal Fit Index) และดัชนีไอเอฟไอ (IFI) (Incremental Fit Index) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 แต่ค่าที่สูงกว่า 0.90 ถือว่า ตัวแบบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Arbuckle. 1995: 529) โดยค่าที่เข้าใกล้ 1 สูงจะบ่งบอกว่าตัวแบบมีความกลมกลืนกับข้อมูลสูงด้วย (Bollen. 1989: 270) และดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) (Comparative Fit Index) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 และดัชนี CFI ที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.1.3 ดัชนีอาร์เอ็มเอสอีเอ (RMSEA) (Root Mean Square Error of Approximation) เป็นดัชนีที่ถูกพัฒนาขึ้นเนื่องจากการทดสอบไคสแควร์ ค่าสถิติขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง (n) ต่อชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) ถ้าจำนวนพารามิเตอร์เพิ่มขึ้น ค่าไคสแควร์ก็จะลดลง ทำให้การทดสอบมีแนวโน้มไม่มีนัยสำคัญ ค่าอาร์เอ็มเอสอีเอ (RMSEA) เป็นดัชนีบ่งบอกความไม่กลมกลืนของตัวแบบกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร โดยควรมีค่าต่ำกว่า 0.05 (Brown; & Cudeek, 1993, p. 141-162) แต่ไม่ควรเกิน 0.8 ซึ่งเป็นค่าที่พอจะยอมรับ และถ้าอาร์เอ็มเอสอีเอ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแบบมีความกลมกลืนอย่างแท้จริง (Exact Fit) (Arbuckle. 1995: 523)

2.2.1.4 ค่าอาร์เอ็มอาร์ (RMR) (Root Mean Square Residual) เป็นดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากรกับการประเมินค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรสังเกตทั้งหมดเป็นตัวมาตรฐาน (Standard Variables) โดยที่ค่าใกล้ศูนย์มากแสดงว่าตัวแบบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen. 1989: 257-258)

2.2.1.5 ค่าชีเอ็มไอเอ็น/ดีเอฟ CMIN/DF (Chi-square statistic comparing the tested model and the independent model with the saturated model) ค่าที่ใช้ในการเปรียบเทียบความกลมกลืนของตัวแบบกับข้อมูลประจักษ์ จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 และค่าชีเอ็มไอเอ็น/ดีเอฟ CMIN/DF ที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.2 ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในตัวแบบ (Component Fit Measure) ภายหลังจากการประเมินความกลมกลืนของตัวแบบในภาพรวมแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญมากที่ต้องประเมินคือ การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละส่วนว่ามีความถูกต้องและ

อธิบายได้อย่างสมเหตุสมผลการตรวจสอบนี้จะทำให้ทราบว่าตัวแบบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างแท้จริงหรือไม่ในแต่ละส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในงานวิจัยชิ้นนี้พิจารณาพารามิเตอร์ใน 2 กลุ่ม ได้แก่

2.2.2.1 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) โดยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานควรมีขนาดเล็ก ในการตีความว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีขนาดเล็กหรือใหญ่ นั้นพิจารณาจากค่าพารามิเตอร์ว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ หากค่าพารามิเตอร์มีนัยสำคัญ แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดเล็ก หากค่าพารามิเตอร์ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่ ซึ่งบ่งบอกได้ว่าแบบจำลองยังไม่ได้พอ (นางลักษณ์ วิรัชชัย. 2542: 53) สำหรับการประเมินค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานด้วยโปรแกรม Lisrel นั้น เมื่อมีการประเมินค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดวางนัยทั่วไป (OLS) จะถูกต้องและแม่นยำ เมื่อตัวแปรสังเกตในแบบจำลองมีการแจกแจงแบบโค้งปกติหลายตัวแปร (Joreskog; & Sorbom. 1993: 59)

2.2.2.2 สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (Square Multiple Correlation : R^2) หรือค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรสังเกต โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยค่าสถิติที่มีค่าสูง แสดงว่าแบบจำลองมีความเที่ยงตรง (Validity) (Joreskog; & Sorbom. 1993: 26) แต่ถ้าสถิติมีค่าน้อย แสดงว่าแบบจำลองนั้นมีความเที่ยงตรงน้อยยังไม่มีประสิทธิภาพ (นางลักษณ์ วิรัชชัย. 2542: 59) และการพิจารณาแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้ถึงร้อยละ 40 ย่อมถือได้ว่าเป็นผลลัพธ์ที่ดีและยอมรับได้ (Sarlis; & Strenkhorst. 1984: 282)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ โดยเป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำนวนรวมทั้งสิ้น 481 คน ซึ่งปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t-test	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา T-distribution
F-test	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
df	หมายถึง	ค่าของขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig 2-tailed	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้
LSD	หมายถึง	วิธีการทดสอบหาคู่แตกต่างของ F-test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มของข้าราชการ

- 1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ
- 1.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X และ Y โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)
- 1.4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มของประชาชน

- 2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติมาปฏิบัติ

2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร A และ B โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

2.4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มข้าราชการ

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล อันได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการ สถานภาพ และระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=81)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	33	40.7
หญิง	48	59.3
รวม	81	100.0
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	3	3.7
25 – 35 ปี	48	59.3
36 – 45 ปี	26	32.1
45 ปีขึ้นไป	4	4.9
รวม	81	100.0
อายุราชการ		
ต่ำกว่า 5 ปี	33	40.7
5- 10 ปี	32	39.5
10 - 15 ปี	7	8.6
15 ปีขึ้นไป	9	11.1
รวม	81	100.0
สถานภาพ		
โสด	46	56.8
สมรสอยู่ด้วยกัน	32	39.5
สมรสแยกกันอยู่	3	3.7
รวม	81	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

(n=81)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ปวช./ ปวส.	14	17.3
ปริญญาตรี	63	77.8
สูงกว่าปริญญาตรี	4	4.9
รวม	81	100.0

จากตาราง 4 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 81 คน พบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 59.3 เป็นเพศหญิง ส่วนที่เหลือร้อยละ 40.7 เป็นเพศชาย
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 25 - 35 ปีเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 59.3 รองลงมาได้แก่ อายุ 36 - 45 ปี ร้อยละ 32.1 อายุ 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.9 และอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.7 ตามลำดับ
3. อายุราชการ กลุ่มตัวอย่างมีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.7 รองลงมาได้แก่ อายุราชการ 5 - 10 ปี ร้อยละ 39.5 อายุราชการ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 11.1 และอายุราชการ 10 - 15 ปี จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 8.6 ตามลำดับ
4. สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 56.8 รองลงมาได้แก่ สถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 39.5 และสมรสแต่แยกกันอยู่ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.7 ตามลำดับ
5. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 77.8 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ปวช./ปวส. ร้อยละ 17.3 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ

จากการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติจากกลุ่มตัวอย่าง แสดงรายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
ปัจจัยด้านนโยบาย (X_1)						3.35	0.77	ปานกลาง
1. โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจราจรในปัจจุบัน	5 (6.2)	36 (44.4)	29 (35.8)	9 (11.1)	2 (2.5)	3.41	0.86	มาก
2. โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ สามารถช่วยลดอุบัติเหตุบนท้องถนนได้	10 (12.3)	25 (30.9)	29 (35.8)	15 (18.5)	2 (2.5)	3.32	0.10	ปานกลาง
3. โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน	5 (6.2)	36 (44.4)	26 (32.1)	12 (14.8)	2 (2.5)	3.37	0.90	ปานกลาง
4. โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม เฉพาะเจาะจง	-	33 (40.7)	42 (51.9)	6 (7.4)	-	3.33	0.61	ปานกลาง
5. โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มีการกำหนดวิธีดำเนินงานที่ชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	8 (9.9)	32 (39.5)	27 (33.3)	12 (14.8)	2 (2.5)	3.40	0.94	ปานกลาง
6. ในโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มีการกำหนดภาระหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่ละ หน่วยงานอย่างชัดเจน	5 (6.2)	30 (37.0)	29 (35.8)	15 (18.5)	2 (2.5)	3.26	0.92	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
ปัจจัยด้านทรัพยากร (X_2)						2.54	0.81	น้อย
7. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติอย่างเหมาะสม	3 (3.7)	2 (2.5)	29 (35.5)	37 (45.7)	10 (12.3)	2.40	0.88	น้อย
8. ปริมาณงานมีมากเกินไปกว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรร	3 (3.7)	2 (2.5)	37 (45.7)	31 (38.3)	8 (9.9)	2.52	0.85	น้อย
9. จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน	3 (3.7)	2 (2.5)	37 (45.7)	34 (42.0)	5 (6.2)	2.56	0.81	น้อย
10. ขาดแคลนบุคลากรในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	9 (11.1)	2 (2.5)	34 (42.0)	30 (37.0)	6 (7.4)	2.73	1.04	ปานกลาง
11. ภาระหน้าที่ที่แต่ละคนรับผิดชอบมีมากเกินไป	3 (3.7)	2 (2.5)	37 (45.7)	28 (34.6)	11 (13.6)	2.48	0.90	น้อย
ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร (X_3)						3.07	0.63	ปานกลาง
12. คำสั่งของผู้บังคับบัญชามีความชัดเจน เพียงตรง และสม่ำเสมอ	3 (3.7)	23 (28.4)	43 (53.1)	9 (11.1)	3 (3.7)	3.17	0.82	ปานกลาง
13. ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงาน	-	26 (32.1)	34 (42.0)	21 (25.9)	-	3.06	0.76	ปานกลาง
14. ประชาชนในพื้นที่มีความตื่นตัวอย่างมากหลังจากที่มีการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติ มาปฏิบัติ	-	21 (25.9)	41 (50.6)	19 (23.5)	-	3.02	0.71	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
ปัจจัยด้านหน่วยงาน (X_4)						3.10	0.77	ปานกลาง
15. มีการพึ่งพิงด้านงบประมาณจากหน่วยงานอื่น	6 (7.4)	19 (23.5)	34 (42.0)	20 (24.7)	2 (2.5)	3.09	0.94	ปานกลาง
16. มีการพึ่งพิงด้านบุคลากรจากหน่วยงานอื่น	6 (7.4)	19 (23.5)	34 (42.0)	20 (24.7)	2 (2.5)	3.09	0.94	ปานกลาง
17. มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นทางการ	3 (3.7)	19 (23.5)	37 (45.7)	20 (24.7)	2 (2.5)	3.01	0.86	ปานกลาง
18. มีการประสานงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นหลัก	6 (7.4)	16 (19.8)	37 (45.7)	22 (27.2)	-	3.07	0.88	ปานกลาง
19. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะร่วมกันแก้ไขปัญหา	3 (3.7)	24 (29.6)	29 (35.8)	25 (30.9)	-	3.06	0.87	ปานกลาง
20. มีการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนือ	9 (11.1)	24 (29.6)	32 (39.5)	11 (13.6)	5 (6.2)	3.26	1.03	ปานกลาง
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ (X_5)						3.77	0.75	มาก
21. ท่านเห็นด้วยกับการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มาปฏิบัติ	14 (17.3)	46 (56.8)	12 (14.8)	9 (11.1)	-	3.80	0.86	มาก
22. ความรู้ความสามารถของบุคลากรมีความจำเป็นต่อการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ	17 (21.0)	40 (49.4)	15 (18.5)	9 (11.1)	-	3.80	0.90	มาก
23. ท่านสามารถปฏิบัติงานได้แม้จะไม่มีประสบการณ์	14 (17.3)	40 (49.4)	18 (22.2)	9 (11.1)	-	3.73	0.88	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
24. การบรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพัตติ ต้องปฏิบัติกันอย่างจริงจัง	11 (13.6)	43 (53.1)	21 (25.9)	6 (7.4)	-	3.73	0.79	มาก
25. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง	14 (17.3)	43 (53.1)	15 (18.5)	9 (11.1)	-	3.77	0.87	มาก
ปัจจัยด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคม (X_6)						3.15	0.94	ปานกลาง
26. นักการเมือง ผู้นำชุมชน มีส่วนผลักดันให้การปฏิบัติงานของท่านสำเร็จตามวัตถุประสงค์	10 (12.3)	17 (21.0)	36 (44.4)	11 (13.6)	7 (8.6)	3.15	1.09	ปานกลาง
27. เหตุผลของการประกาศใช้โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพัตติเพราะรัฐมุ่งลดอุบัติเหตุ	10 (12.3)	14 (17.3)	39 (48.1)	13 (16.0)	5 (6.2)	3.14	1.03	ปานกลาง
28. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศเอื้ออำนวยต่อการลดอุบัติเหตุ	14 (17.3)	18 (22.2)	14 (17.3)	26 (32.1)	9 (11.1)	3.02	1.30	ปานกลาง
29. การปฏิบัติงานของท่านสามารถดำเนินไปได้เพราะได้รับความร่วมมือด้วยดีจากทุก ๆ ฝ่ายในสังคม	17 (21.0)	21 (25.9)	14 (17.3)	26 (32.1)	3 (3.7)	3.29	1.23	ปานกลาง

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติกฎไปปฏิบัติ

(n=81)

ผลสำเร็จของโครงการ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
ผลสำเร็จของโครงการ (Y)						3.36	0.58	ปาน กลาง
1. การดำเนินงานตามโครงการ มาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูก จับกุมประพฤติกฎ สามารถลด อุบัติเหตุทางถนนได้	12 (14.8)	40 (49.4)	20 (24.7)	9 (11.1)	-	3.68	0.86	มาก
2. การดำเนินงานตามโครงการ มาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูก จับกุมประพฤติกฎ ทำให้จำนวนผู้ที่ มาแล้วซ้ำลดลง	3 (3.7)	24 (29.6)	43 (53.1)	11 (13.6)	-	3.23	0.73	ปาน กลาง
3. ประชาชนมีความพึงพอใจใน การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติกฎไปปฏิบัติ	-	43 (53.1)	30 (37.0)	8 (9.9)	-	3.43	0.67	มาก
4. การดำเนินงานตามโครงการ มาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูก จับกุมประพฤติกฎ สามารถ ดำเนินการทันตามระยะเวลาที่ กำหนด	12 (14.8)	34 (42.0)	26 (32.1)	9 (11.1)	-	3.60	0.88	มาก
5. การดำเนินงานตามโครงการ มาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูก จับกุมประพฤติกฎ สามารถ ดำเนินการตามงบประมาณที่ ได้รับจัดสรร	-	17 (21.0)	50 (61.7)	14 (17.3)	-	3.03	0.62	ปาน กลาง
6. การดำเนินโครงการมาแล้ว ซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติกฎ ประสบผลสำเร็จเป็น อย่างดี	3 (3.7)	19 (23.5)	48 (59.3)	11 (13.6)	-	3.17	0.70	ปาน กลาง

จากตาราง 5 และ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.77$) ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ($\bar{X} = 3.35$) ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ($\bar{X} = 3.15$) ปัจจัยด้านหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.10$) ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.07$) และปัจจัยด้านทรัพยากร ($\bar{X} = 2.54$) ตามลำดับ ส่วนผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัตินั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยพบว่า

ปัจจัยด้านนโยบาย กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจราจรในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.41$) รองลงมา คือโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมีการกำหนดวิธีดำเนินงานที่ชัดเจนและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.40$) และโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 3.37$)

ปัจจัยด้านทรัพยากร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ขาดแคลนบุคลากรที่จะนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 2.73$) รองลงมาได้แก่ จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกันน้อย ($\bar{X} = 2.56$) และเห็นว่าปริมาณงานมีมากเกินไปกว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรร ($\bar{X} = 2.52$)

ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า คำสั่งของผู้บังคับบัญชามีความชัดเจน เทียบตรง และสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.17$) รองลงมาได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.06$) และประชาชนในพื้นที่ที่มีความตื่นตัวอย่างมากหลังจากที่มีการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.02$)

ปัจจัยด้านหน่วยงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนือ ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมาได้แก่ มีการพึงพิงด้านงบประมาณและด้านบุคลากรจากหน่วยงานอื่น ($\bar{X} = 3.09$) และมีการประสานงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.07$)

ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.80$) ความรู้ความสามารถของบุคลากรมีความจำเป็นต่อการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.80$) และท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.77$)

ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การปฏิบัติงานสามารถดำเนินไปได้เพราะได้รับความร่วมมือด้วยดีจากทุก ๆ ฝ่ายในสังคม ($\bar{X} = 3.29$) รองลงมาได้แก่ นักการเมือง ผู้นำชุมชนมีส่วนช่วยผลักดันให้การปฏิบัติงานของท่านสำเร็จตามวัตถุประสงค์

($\bar{X} = 3.15$) และเหตุผลของการประกาศใช้โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ เพราะรัฐมุ่งลดอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.14$)

1.2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในเรื่องเพศกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ รายละเอียดแสดงดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มเพศกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของ โครงการ	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t-test	Sig(2-tailed)
ปัจจัยด้านนโยบาย	ชาย	33	3.08	0.94	79	-2.70	0.01*
	หญิง	48	3.53	0.56			
ปัจจัยด้านทรัพยากร	ชาย	33	2.50	1.00	79	-0.35	0.72
	หญิง	48	2.56	0.66			
ปัจจัยด้านกระบวนการ ติดต่อสื่อสาร	ชาย	33	3.01	0.60	79	-0.91	0.37
	หญิง	48	3.14	0.64			
ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ชาย	33	2.84	0.63	79	-2.55	0.01*
	หญิง	48	3.27	0.81			
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ	ชาย	33	3.45	0.80	79	-3.28	0.00
	หญิง	48	3.98	0.64			
ปัจจัยด้านการเมือง	ชาย	33	2.61	0.79	79	-4.80	0.00
	หญิง	48	3.52	0.86			
ความสำเร็จของการนำ โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่ แค่ปรับ จะถูกจับคุม ประพฤติไปปฏิบัติ	ชาย	33	3.17	0.70	79	-2.60	0.01
	หญิง	48	3.49	0.43			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 7 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย Independent Sample t-test (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติที่แตกต่างกัน รวมทั้งผลของการนำโครงการ

มาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติก็มีความแตกต่างกันด้วย โดยเพศชายเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบความสำเร็จน้อยกว่าเพศหญิง

โดยภาพรวม ความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและผลสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมีความแตกต่างกันในกรณีเพศต่างกัน

1.2.2 ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในเรื่องอายุกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ผลการทดสอบรายละเอียดแสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอายุกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติปฏิบัติ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของ โครงการ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ปัจจัยด้านนโยบาย	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.67	0.58	80	2.93	0.04*
	25 – 35 ปี	48	3.45	0.77			
	36 – 45 ปี	26	3.36	0.71			
	45 ปีขึ้นไป	4	2.50	0.58			
ปัจจัยด้านทรัพยากร	ต่ำกว่า 25 ปี	3	1.93	0.12	80	1.83	0.15
	25 – 35 ปี	48	2.66	0.94			
	36 – 45 ปี	26	2.48	0.57			
	45 ปีขึ้นไป	4	1.90	0.12			
ปัจจัยด้านกระบวนการ ติดต่อสื่อสาร	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.67	0.58	80	0.73	0.54
	25 – 35 ปี	48	3.13	0.66			
	36 – 45 ปี	26	3.10	0.58			
	45 ปีขึ้นไป	4	2.83	0.58			
ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.83	0.88	80	0.24	0.87
	25 – 35 ปี	48	3.14	0.85			
	36 – 45 ปี	26	3.03	0.61			
	45 ปีขึ้นไป	4	3.17	0.77			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 8 (ต่อ)

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ							
ความสำเร็จของโครงการ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 25 ปี	3	3.33	0.23	80	1.51	0.22
	25 – 35 ปี	48	3.90	0.77			
	36 – 45 ปี	26	3.62	0.75			
	45 ปีขึ้นไป	4	3.40	0.23			
	45 ปีขึ้นไป	4	1.88	0.14			
ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.83	0.60	80	4.33	0.00
ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับ	25 – 35 ปี	48	3.47	0.48			
ไม่ใช่ว่าปรับ จะถูกจับ	36 – 45 ปี	26	3.34	0.64			
คุมประพฤติไปปฏิบัติ	45 ปีขึ้นไป	4	2.58	0.48			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 8 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน และปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และผลสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติแตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Fisher's Least Significant Different (LSD) พบว่า ข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติมากกว่าข้าราชการที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป และข้าราชการที่มีระหว่าง 25 – 45 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จมากกว่าข้าราชการที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป รายละเอียดแสดงดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของข้าราชการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วห้าปี ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามอายุ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ			
					ต่ำกว่า 25 ปี	25 – 35 ปี	36 – 45 ปี	45 ปีขึ้นไป
ปัจจัยด้านนโยบาย	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.67	0.58	-			
	25 – 35 ปี	48	3.45	0.77		-		*
	36 – 45 ปี	26	3.36	0.71			-	*
	45 ปีขึ้นไป	4	2.50	0.58				-
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 25 ปี	3	3.33	0.23	-			
	25 – 35 ปี	48	3.90	0.77		-		*
	36 – 45 ปี	26	3.62	0.75			-	*
	45 ปีขึ้นไป	4	3.40	0.23				-
ปัจจัยด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคม	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.25	0.66	-			
	25 – 35 ปี	48	3.37	0.95		-		*
	36 – 45 ปี	26	3.05	0.79			-	*
	45 ปีขึ้นไป	4	1.88	0.14				-
ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วห้าปี ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ	ต่ำกว่า 25 ปี	3	2.83	0.60	-			
	25 – 35 ปี	48	3.47	0.48		-		*
	36 – 45 ปี	26	3.34	0.64			-	*
	45 ปีขึ้นไป	4	2.58	0.48				-

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

1.2.3 ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันในเรื่อง อายุราชการกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ รายละเอียดแสดงดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอายุราชการกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ							
ความสำเร็จของ	อายุราชการ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
โครงการ							
ปัจจัยด้านนโยบาย	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.37	0.68	80	4.22	0.01*
	5 – 10 ปี	32	3.57	0.70			
	10 – 15 ปี	7	2.5	0.85			
	15 ปีขึ้นไป	9	3.06	0.87			
ปัจจัยด้านทรัพยากร	ต่ำกว่า 5 ปี	33	2.56	0.70	80	4.03	0.01*
	5 – 10 ปี	32	2.79	0.95			
	10 – 15 ปี	7	1.94	0.57			
	15 ปีขึ้นไป	9	2.00	0.00			
ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.06	0.71	80	1.13	0.34
	5 – 10 ปี	32	3.18	0.57			
	10 – 15 ปี	7	2.71	0.65			
	15 ปีขึ้นไป	9	3.11	0.33			
ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.16	0.89	80	0.34	0.80
	5 – 10 ปี	32	3.03	0.59			
	10 – 15 ปี	7	2.93	0.82			
	15 ปีขึ้นไป	9	3.22	0.92			
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.64	0.75	80	6.81	0.00
	5 – 10 ปี	32	4.13	0.49			
	10 – 15 ปี	7	3.60	0.82			
	15 ปีขึ้นไป	9	3.07	0.87			
ปัจจัยด้านการเมืองเศรษฐกิจ และสังคม	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.28	0.10	80	1.56	0.21
	5 – 10 ปี	32	3.23	0.88			
	10 – 15 ปี	7	2.64	0.79			
	15 ปีขึ้นไป	9	2.75	0.94			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 10 (ต่อ)

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ							
ความสำเร็จของ	อายุราชการ	n	$\bar{X}$	S.D.	Df	F-test	Sig(2-tailed)
โครงการ							
ความสำเร็จของ	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.18	0.55	80	3.00	0.04*
โครงการมาแล้ว	5 – 10 ปี	32	3.33	0.59			
ไม่ใช้แค่ปรับ	10 – 15 ปี	7	2.73	0.63			
จะถูกจับ	15 ปีขึ้นไป	9	2.87	0.52			
คุมประพฤติ							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 10 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อายุราชการที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างจะมีความเห็นต่อปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และผลสำเร็จของโครงการมาแล้วหรือไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติแตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการน้อยกว่า 10 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านนโยบายส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วหรือไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการระหว่าง 10 – 15 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี จะเห็นว่าการทรัพยากรส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วหรือไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการระหว่าง 10 – 15 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการน้อยกว่า 10 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วหรือไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ส่วนในด้านความสำเร็จของโครงการมาแล้วหรือไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการน้อยกว่า 15 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วหรือไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป รายละเอียดแสดงดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของข้าราชการต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วห้าปี ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามอายุราชการ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ	อายุราชการ	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุราชการ			
					ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	10 – 15 ปี	15 ปีขึ้นไป
ปัจจัยด้านนโยบาย	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.37	0.68	-		*	
	5 – 10 ปี	32	3.57	0.70		-	*	
	10 – 15 ปี	7	2.5	0.85			-	
	15 ปีขึ้นไป	9	3.06	0.87				-
ปัจจัยด้านทรัพยากร	ต่ำกว่า 5 ปี	33	2.56	0.70	-			
	5 – 10 ปี	32	2.79	0.95		-	*	*
	10 – 15 ปี	7	1.94	0.57			-	
	15 ปีขึ้นไป	9	2.00	0.00				-
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.64	0.75	-			*
	5 – 10 ปี	32	4.13	0.49		-		*
	10 – 15 ปี	7	3.60	0.82			-	
	15 ปีขึ้นไป	9	3.07	0.87				-
ความสำเร็จของโครงการมาแล้วห้าปี	ต่ำกว่า 5 ปี	33	3.18	0.55	-			*
ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับ	5 – 10 ปี	32	3.33	0.59		-		*
คุมประพฤติ	10 – 15 ปี	7	2.73	0.63			-	*
	15 ปีขึ้นไป	9	2.87	0.52				-

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

1.2.4 ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในเรื่อง ระดับการศึกษากับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ รายละเอียดแสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มระดับการศึกษากับความเห็นต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ปัจจัยด้านนโยบาย	ปวช./ปวส.	14	3.18	0.69	80	0.52	0.60
	ปริญญาตรี	63	3.39	0.80			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.20	0.42			
ปัจจัยด้านทรัพยากร	ปวช./ปวส.	14	2.29	0.71	80	1.96	0.15
	ปริญญาตรี	63	2.63	0.84			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4					
			2.00	0.00			
ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร	ปวช./ปวส.	14	2.83	0.65	80	2.28	0.11
	ปริญญาตรี	63	3.16	0.61			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4					
			2.75	0.50			
ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ปวช./ปวส.	14	2.65	0.73	80	4.95	0.01*
	ปริญญาตรี	63	3.15	0.70			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4					
			3.88	1.25			
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ	ปวช./ปวส.	14	3.73	0.71	80	0.21	0.81
	ปริญญาตรี	63	3.76	0.78			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4					
			4.00	0.00			
ปัจจัยด้านการเมืองเศรษฐกิจ และสังคม	ปวช./ปวส.	14	3.07	0.96	80	0.08	0.92
	ปริญญาตรี	63	3.17	0.97			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4					
			3.06	0.38			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 12 (ต่อ)

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ	อายุราชการ	n	$\bar{X}$	S.D.	Df	F-test	Sig(2-tailed)
ความสำเร็จของโครงการ							
ความสำเร็จของ	ปวช./ปวส.	14	3.19	0.64	80	0.96	0.39
โครงการมาแล้วขั้น	ปริญญาตรี	63	3.38	0.57			
ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับ	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.58	0.16			
คุมประพฤติ							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 12 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างจะมีความเห็นต่อปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และผลสำเร็จของโครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไม่แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านหน่วยงาน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับ ปวช./ปวส. เห็นว่าปัจจัยด้านหน่วยงานส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี รายละเอียดแสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของข้าราชการต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามอายุราชการ

(n=81)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา		
					ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ปวช./ปวส.	14	2.65	0.73	-	*	*
	ปริญญาตรี	63	3.15	0.70		-	
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.88	1.25			-
	ตรี						

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างโดยวิธี LSD

1.2.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ชาวราชการเห็นว่า การนำโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพบัติไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ชาวราชการเห็นว่าผลของการนำโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพบัติไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

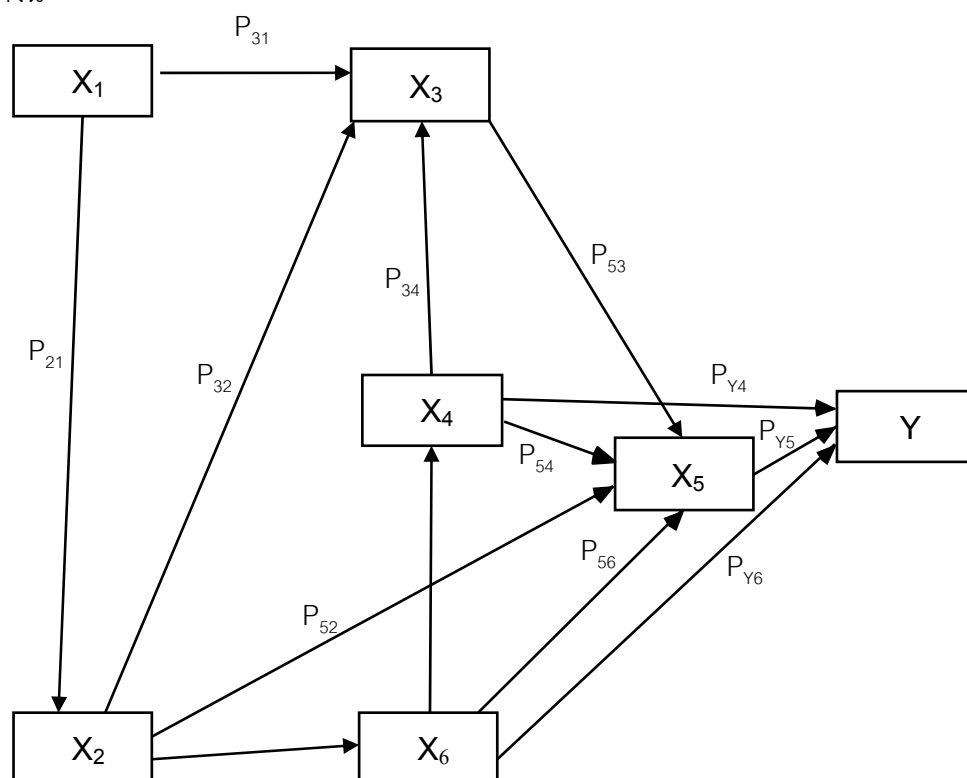
1. เพศ โดยเพศชายเห็นว่าโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพบัติประสบความสำเร็จน้อยกว่าเพศหญิง

2. อายุ โดยชาวราชการที่มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปีเห็นว่าโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพบัติ ประสบผลสำเร็จมากกว่าชาวราชการที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป

3. อายุราชการ โดยชาวราชการที่มีอายุราชการน้อยกว่า 15 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพบัติ ประสบผลสำเร็จมากกว่าชาวราชการที่มีอายุราชการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป

1.3 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบาย (X_1) ปัจจัยด้านทรัพยากร (X_2) ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร (X_3) ปัจจัยด้านหน่วย (X_4) ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ (X_5) และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (X_6) กับผลสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ซ้ำแค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ (Y) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถเขียนในรูปตัวแบบแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Model) ของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ซ้ำแค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการดังนี้

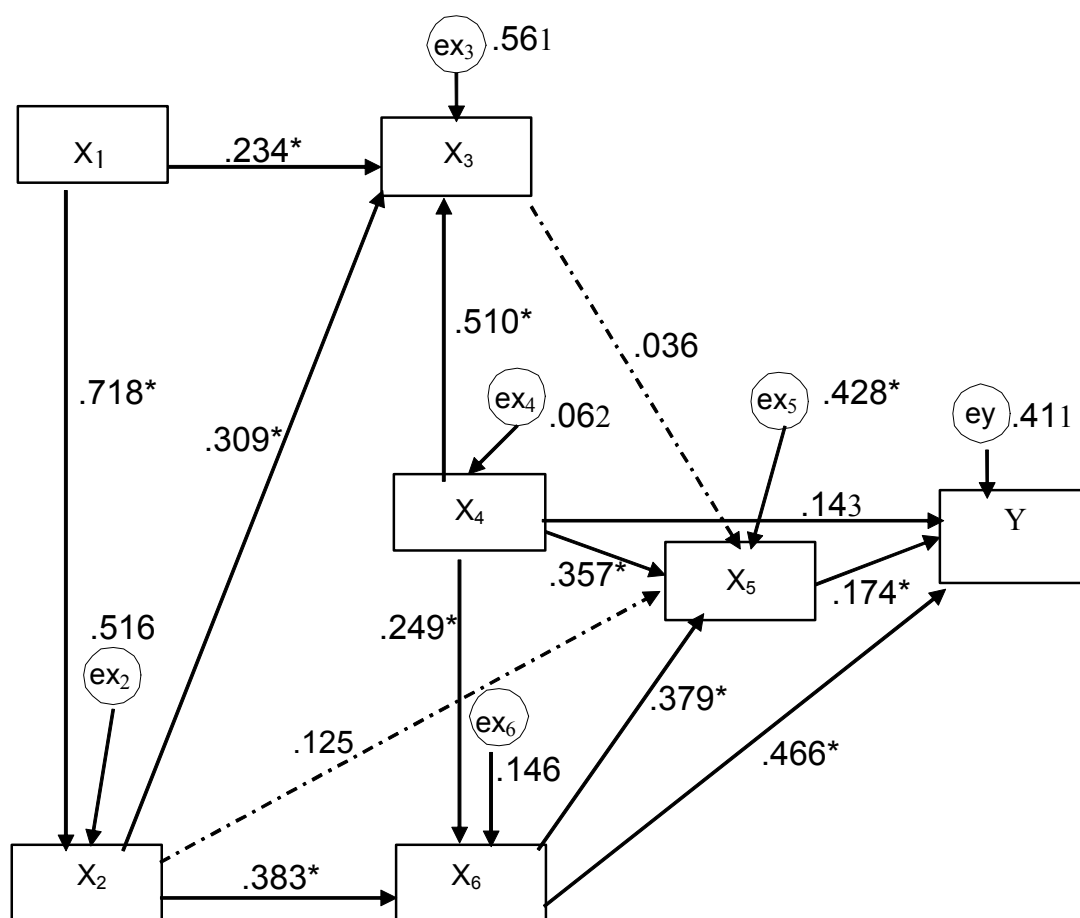
ภาพประกอบ 11 ตัวแบบแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ซ้ำแค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการ

การกำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ

X_1	หมายถึง	ปัจจัยด้านนโยบาย
X_2	หมายถึง	ปัจจัยด้านทรัพยากร
X_3	หมายถึง	ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร
X_4	หมายถึง	ปัจจัยด้านหน่วยงาน
X_5	หมายถึง	ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ
X_6	หมายถึง	ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

Y หมายถึง ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับ
คุมประพฤติไปปฏิบัติ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
ไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติในกลุ่มข้าราชการ
โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel version 8.53 มีผลการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural
equation model analysis) ดังนี้

Chi-square =13.296, df=8, p-value = 0.120, CMIN/DF = 1.662,

GFI = 0.961, RMSEA = 0.046

ภาพประกอบ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการ
มาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการ

ตาราง 14 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูก
จับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์
Chi-square	p-value ≥ 0.05	0.120
GFI	≥ 0.90	0.961
AGFI	≥ 0.90	0.914
NFI	≥ 0.90	0.921
IFI	≥ 0.90	0.943
CFI	≥ 0.90	0.936
CMIN/DF	เข้าใกล้ 1	1.662
RMR	≤ 0.05	0.037
RMSEA	≤ 0.05	0.046

สรุปผ่านเกณฑ์ ตัวแบบที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาความกลมกลืนของตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการในภาพรวม พบว่าการทดสอบไคว์-สแควร์ (Chi-square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่า ดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI , AGFI, NFI , IFI , CFI ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 พบว่า ดัชนี RMR และ RMSEA ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ดัชนี CMIN/DF มีค่าเท่ากับ 1.662 ซึ่งเข้าใกล้ 1 ด้วย จึงสรุปได้ว่าตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 15 ค่า Regression Weights, T-Statistic, Standardized Regression Weights
และ Squared Multiple Correlations (R^2)

Regression Weights: (Group number 1 - Default model)							
			Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
X ₂	<---	X ₁	.762	.083	9.237	***	
X ₆	<---	X ₂	.441	.119	3.704	***	
X ₄	<---	X ₆	.203	.089	2.297	.022	
X ₃	<---	X ₁	.178	.081	2.200	.028	
X ₃	<---	X ₂	.221	.076	2.891	.004	
X ₃	<---	X ₄	.387	.056	6.855	***	
X ₅	<---	X ₄	.341	.103	3.310	***	
X ₅	<---	X ₂	.113	.098	1.145	.252	
X ₅	<---	X ₃	.046	.156	.294	.769	
X ₅	<---	X ₆	.296	.074	4.028	***	
y	<---	X ₅	.136	.087	2.156	.020	
y	<---	X ₄	.107	.073	2.062	.044	
y	<---	X ₆	.285	.062	4.614	***	

หมายเหตุ ถ้าค่า C.R.(T-Statistic) > 1.96 หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 15 (ต่อ)

Standardized Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
$X_2 \leftarrow X_1$	.718
$X_6 \leftarrow X_2$	.383
$X_4 \leftarrow X_6$	.249
$X_3 \leftarrow X_1$	.234
$X_3 \leftarrow X_2$	.309
$X_3 \leftarrow X_4$	.510
$X_5 \leftarrow X_4$	.357
$X_5 \leftarrow X_2$	.125
$X_5 \leftarrow X_3$	.036
$X_5 \leftarrow X_6$	.379
$y \leftarrow X_5$	.174
$y \leftarrow X_4$	.143
$y \leftarrow X_6$	.466

Squared Multiple Correlations: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
X_2	.516
X_6	.146
X_4	.062
X_3	.561
X_5	.428
y	.411

ตาราง 16 ค่า Standardized Direct Effects, Indirect Effects and Total Effects Estimation

Standardized Total Effects (Group number 1 - Default model)

	X ₁	X ₂	X ₆	X ₄	X ₃	X ₅
X ₂	.718	.000	.000	.000	.000	.000
X ₆	.275	.383	.000	.000	.000	.000
X ₄	.068	.095	.249	.000	.000	.000
X ₃	.491	.357	.127	.510	.000	.000
X ₅	.236	.317	.472	.375	.036	.000
y	.179	.247	.584	.209	.006	.174

Standardized Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	X ₁	X ₂	X ₆	X ₄	X ₃	X ₅
X ₂	.718	.000	.000	.000	.000	.000
X ₆	.000	.383	.000	.000	.000	.000
X ₄	.000	.000	.249	.000	.000	.000
X ₃	.234	.309	.000	.510	.000	.000
X ₅	.000	.125	.379	.357	.036	.000
y	.000	.000	.466	.143	.000	.174

Standardized Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	X ₁	X ₂	X ₆	X ₄	X ₃	X ₅
X ₂	.000	.000	.000	.000	.000	.000
X ₆	.275	.000	.000	.000	.000	.000
X ₄	.068	.095	.000	.000	.000	.000
X ₃	.257	.049	.127	.000	.000	.000
X ₅	.236	.192	.093	.019	.000	.000
y	.179	.247	.118	.065	.006	.000

จากตาราง 15 และ 16 พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการ สามารถเขียนแทนค่าในสมการโครงสร้างได้ดังนี้

$$X_2 = 0.718 X_1 ; R^2 = 0.516 (51.6\%)$$

$$X_3 = 0.234 X_1 + 0.309 X_2 + 0.510 X_4 ; R^2 = 0.561 (56.1\%)$$

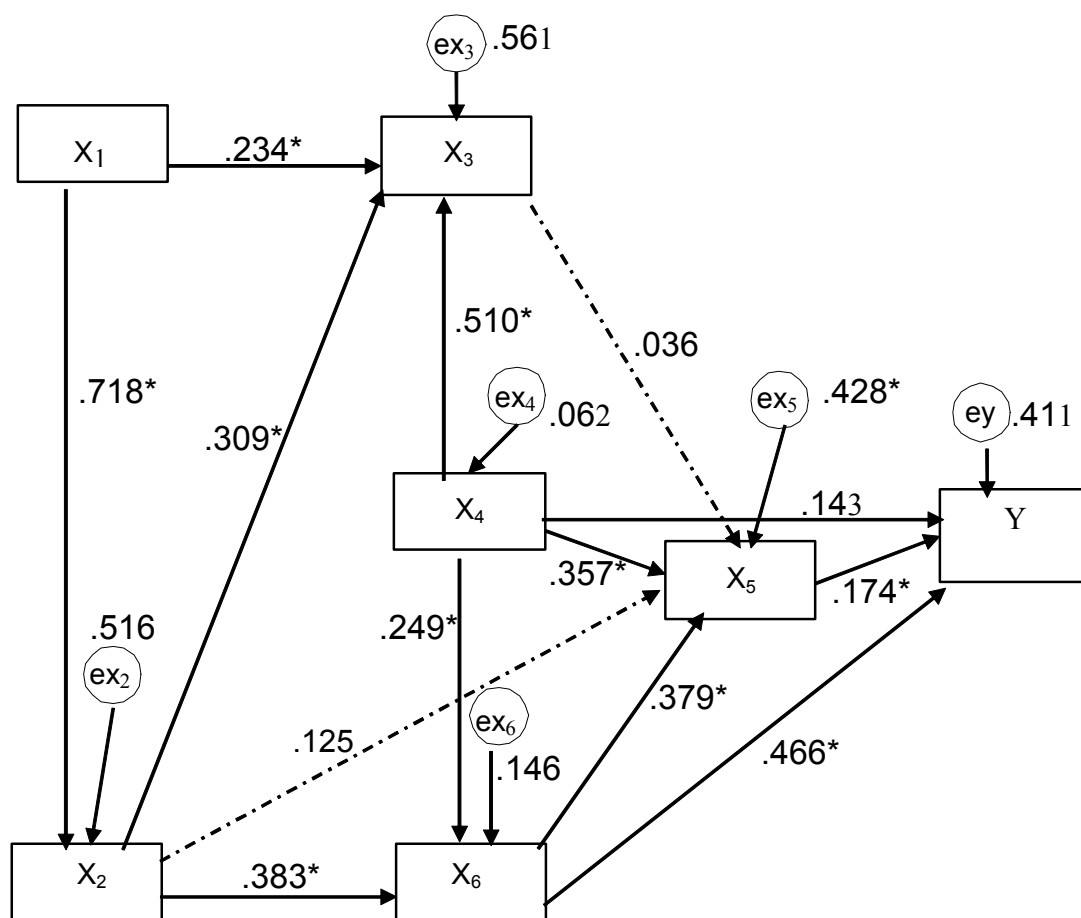
$$X_4 = 0.249 X_6 ; R^2 = 0.062 (6.2\%)$$

$$X_5 = 0.125 X_2 + 0.036 X_3 + 0.357 X_4 + 0.379 X_6 ; R^2 = 0.428 (42.8\%)$$

$$X_6 = 0.383 X_2 ; R^2 = 0.146 (14.6\%)$$

$$Y = 0.143 X_4 + 0.174 X_5 + 0.466 X_6 ; R^2 = 0.411 (41.1\%)$$

ในการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการ ได้กำหนดปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เป็นตัวแปรในการอธิบายความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่สามารถสร้างขึ้นในรูปของสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) หรือ SEM โดยสามารถเขียนเป็นแผนภาพตัวแบบกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 13 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางทั้งหมดที่วิเคราะห์จากรูปแบบตามสมมติฐาน

จากภาพประกอบ 13 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่คำนวณได้จากตัวแบบตามสมมติฐานพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางบางค่า คือ P_{53} และ P_{52} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เนื่องจากได้มีการประเมินความกลมกลืนของตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ไปปฏิบัติในกลุ่มข้าราชการกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้วพบว่า ตัวแบบที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามรายละเอียดหน้า 60 จึงสรุปได้ว่า ตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ตามสมมติฐานสามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

1.3.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ข้าราชการเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ปัจจัยด้านหน่วยงาน (X_4) ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ (X_5) ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (X_6) ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ (Y) ($p < 0.05$) ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.143, 0.174 และ 0.466) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนโยบาย (X_1) จะส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ (Y) โดยผ่านปัจจัยด้านทรัพยากร (X_2) และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (X_6) ($p < 0.05$) ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.179)

ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากร (X_2) จะส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ (Y) โดยผ่านปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_6) ($p < 0.05$) ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.247)

นอกจากนี้ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร (X_3) พบว่าไม่ส่งผลทั้งทางตรงและอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ (Y) ($p \geq 0.05$)

1.4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ผลการประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามจากข้าราชการ พบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ ดังนี้

1. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติควรมีการกระทำอย่างต่อเนื่อง และควรมีหลากหลายรูปแบบกับคนหลายกลุ่มไม่ใช่ดำเนินการกับผู้ใช้รถใช้ถนนเท่านั้น แต่ควรปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดื่มสุรา ถ้าขับรถแล้วจะเกิดผลกระทบอะไรบ้าง เช่น มาตรการจำคุก การทำงานบริการสังคม การคุมประพฤติ แก่กลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อเยาวชนกลุ่มนี้จะได้เข้าใจกฎหมายตั้งแต่ต้นอันเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุมากกว่าจะมาแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ

2. ควรจะมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสังคม เช่น สถานศึกษา องค์การบริหารในชุมชน เพื่อสร้างเครือข่ายที่ทำหน้าที่ร่วมกันเพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจในโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ หรือโครงการอื่น ๆ ที่มุ่งจะลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

3. รัฐบาลควรจะให้งบประมาณสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะในการดำเนินงานแต่ละครั้งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของผู้ประชาชน

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา ข้อมูลส่วนบุคคล อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ และระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตาราง 17

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=400)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	266	66.5
หญิง	134	33.5
รวม	400	100.0
อายุ		
15 - 25 ปี	215	53.8
25 - 35 ปี	39	9.8
36 - 45 ปี	116	29.0
46 ปีขึ้นไป	30	7.5
รวม	400	100.0
อายุราชการ		
ต่ำกว่า 5 ปี	33	40.7
5- 10 ปี	32	39.5
10 - 15 ปี	7	8.6
15 ปีขึ้นไป	9	11.1
รวม	81	100.0
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	90	22.5
พนักงานบริษัทเอกชน	60	15.0
ธุรกิจส่วนตัว	62	15.5
นักศึกษา	135	33.8
ค้าขาย	53	13.3
รวม	400	100.0

ตาราง 17 (ต่อ)

(n=400)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	295	73.8
สมรสอยู่ด้วยกัน	80	20.0
สมรสแยกกันอยู่	14	3.5
หม้าย/หย่า	11	2.8
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	22	5.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	34	8.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	3.3
ปวช./ปวส.	43	10.8
ปริญญาตรี	259	64.8
สูงกว่าปริญญาตรี	29	7.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 17 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.5 เป็นเพศชาย ส่วนที่เหลือร้อยละ 33.5 เป็นเพศหญิง
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 15 - 25 ปีเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 53.8 รองลงมาได้แก่ อายุ 36 - 45 ปี ร้อยละ 29.0 อายุ 25 - 35 ปี ร้อยละ 9.8 และอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 7.5 ตามลำดับ
3. อาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.8 รองลงมาได้แก่ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 22.5 ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 15.5 พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 15.0 และค้าขาย น้อยที่สุด คือร้อยละ 13.3 ตามลำดับ
4. สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 73.8 รองลงมาได้แก่ สถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 20.0 สมรสแยกกันอยู่ ร้อยละ 3.5 และหม้าย/หย่า จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 2.8 ตามลำดับ
5. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.8 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ปวช./ปวส. ร้อยละ 10.8 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 8.5 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 7.3 ประถมศึกษา ร้อยละ 5.5 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 3.3 น้อยที่สุด ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติ

จากการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติกจากกลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงรายละเอียดดังตาราง 18

ตาราง 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของโครงการ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
ทัศนคติ (A ₁)						4.09	0.62	มาก
1. อุบัติเหตุบนท้องถนนทำให้ประเทศต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคล และค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก	117 (29.3)	233 (58.3)	38 (9.5)	6 (1.5)	6 (1.5)	4.12	0.75	มาก
2. สาเหตุหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนคือการเมาแล้วขับ	132 (33.0)	209 (52.3)	44 (11.0)	9 (2.3)	6 (1.5)	4.13	0.81	มาก
3. ท่านเห็นด้วยกับการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติก มาปฏิบัติ	188 (47.0)	165 (41.3)	38 (9.5)	6 (1.5)	3 (0.80)	4.32	0.77	มากที่สุด
4. การดำเนินงานตามโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติก ช่วยลดอุบัติเหตุจราจรได้	118 (29.5)	118 (29.5)	149 (37.3)	6 (1.5)	9 (2.3)	3.82	0.95	มาก
5. การนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติก มาปฏิบัติทำให้ผู้ที่ดื่มสุราไม่กล้าขับรถ	114 (28.5)	121 (30.3)	118 (29.5)	41 (10.3)	6 (1.5)	3.74	1.03	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จของโครงการ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
6. มาตรการลงโทษผู้ที่เมาแล้วขับ นอกจากต้องเสียค่าปรับแล้วควรถูกจับกุมประพัตด้วย	187 (46.8)	198 (49.5)	-	6 (1.5)	9 (2.3)	4.37	0.77	มากที่สุด
ความต้องการ (A ₂)						4.43	0.74	มากที่สุด
7. ควรมีการนำมาตรการหรือโครงการอื่น ๆ ที่มีลักษณะการลงโทษผู้ที่เมาแล้วขับมาปฏิบัติอีก	214 (53.5)	162 (40.5)	6 (1.5)	6 (1.5)	12 (3.0)	4.40	0.85	มากที่สุด
8. ควรมีการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพัต มาปฏิบัติอีก	229 (57.3)	150 (37.5)	3 (0.8)	12 (3.0)	6 (1.5)	4.46	0.79	มากที่สุด
การสนับสนุน (A ₃)						4.33	0.77	มากที่สุด
9. ประชาชนควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพัต	194 (48.5)	118 (29.5)	79 (19.8)	3 (0.8)	6 (1.5)	4.23	0.89	มากที่สุด
10. เราควรช่วยกันรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปรับรู้ถึงผลของการเมาแล้วขับ	232 (58.0)	121 (30.3)	38 (9.5)	3 (0.8)	6 (1.5)	4.43	0.81	มากที่สุด

ตาราง 18 (ต่อ)

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ความสำเร็จของโครงการ	ระดับความเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน/ร้อยละ							
ความสำเร็จ (B)						3.33	0.59	ปานกลาง
1. การดำเนินงานตาม โครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ สามารถลดอุบัติเหตุทางถนน ได้	58 (14.5)	198 (49.5)	96 (24.0)	42 (10.5)	6 (1.5)	3.65	0.91	มาก
2. การดำเนินงานตาม โครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ทำ ให้จำนวนผู้ที่เมาแล้วขับลดลง	15 (3.8)	116 (29.0)	210 (52.5)	55 (13.8)	4 (1.0)	3.21	0.76	ปานกลาง
3. ประชาชนมีความพึงพอใจ ในการนำโครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุม ประพฤติไปปฏิบัติ	-	213 (53.3)	140 (35.0)	42 (10.5)	5 (1.3)	3.40	0.73	ปานกลาง
4. การดำเนินงานตาม โครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ สามารถดำเนินการทันท่วงที่ สอดคล้องกับการเกิดอุบัติเหตุ	59 (14.8)	166 (41.5)	125 (31.3)	46 (11.5)	4 (1.0)	3.58	0.91	มาก
5. การดำเนินงานตาม โครงการมาแล้วขั้น ไม่ใช่แค่ ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ทำ ให้รัฐลดภาระค่าใช้จ่ายลงได้	-	84 (21.0)	243 (60.8)	68 (17.0)	5 (1.3)	3.02	0.66	ปานกลาง
6. การดำเนินโครงการมา แล้วขั้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูก จับคุมประพฤติ ประสบ ผลสำเร็จเป็นอย่างดี	15 (3.8)	92 (23.0)	231 (57.8)	55 (13.8)	7 (1.8)	3.13	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 4.43$) ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสนับสนุนของประชาชนที่มีต่อโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ ($\bar{X} = 4.32$) และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ ส่วนผลสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามาตรการลงโทษผู้ที่มาแล้วซ้ำ นอกจากต้องเสียค่าปรับแล้วควรจะถูกจับกุมประพจน์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมา ท่านเห็นด้วยกับการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์มาปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.32$) และสาเหตุหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนคือการมาแล้วซ้ำ ($\bar{X} = 4.13$)

ด้านความต้องการของประชาชนที่มีต่อยุทธศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรมีการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์มาปฏิบัติอีกมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) และควรมีการนำมาตรการหรือโครงการอื่น ๆ ที่มีลักษณะการลงโทษผู้ที่มาแล้วซ้ำมาปฏิบัติอีก ($\bar{X} = 4.40$)

ด้านการสนับสนุนโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรช่วยกันรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปรับรู้ถึงผลของการมาแล้วซ้ำมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$) และประชาชนควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ ($\bar{X} = 4.23$)

2.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในเรื่องเพศกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ รายละเอียดแสดงดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มเพศกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ไปปฏิบัติ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของ โครงการ	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t-test	Sig(2-tailed)
ทัศนคติ	ชาย	266	4.13	0.67	398	1.83	0.07
	หญิง	134	4.00	0.51			
ความต้องการ	ชาย	266	4.40	0.77	398	-0.91	0.36
	หญิง	134	4.47	0.68			
การสนับสนุน	ชาย	266	4.31	0.82	398	-0.71	0.47
	หญิง	134	4.37	0.73			
ผลสำเร็จของ โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่ แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพจน์	ชาย	266	3.32	0.62	398	-0.70	0.49
	หญิง	134	3.36	0.53			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 19 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย Independent Sample t-test (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ไม่มีความแตกต่างกันในกรณีเพศต่างกัน

2.2.2 ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันในเรื่องอายุกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ผลการทดสอบรายละเอียดแสดงดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอายุกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของ โครงการ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ทัศนคติ	15 – 25 ปี	215	4.00	0.63	399	11.02	0.00
	25 – 35 ปี	39	4.18	0.41			
	36 – 45 ปี	116	4.05	0.67			
	45 ปีขึ้นไป	30	4.67	0.00			
ความต้องการ	15 – 25 ปี	215	4.44	0.73	399	7.11	0.00
	25 – 35 ปี	39	4.80	0.62			
	36 – 45 ปี	116	4.40	0.83			
	45 ปีขึ้นไป	30	4.00	0.00			
การสนับสนุน	15 – 25 ปี	215	4.44	0.80	399	5.73	0.00
	25 – 35 ปี	39	4.00	0.36			
	36 – 45 ปี	116	4.31	0.91			
	45 ปีขึ้นไป	30	4.00	0.00			
ความสำเร็จในการ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับ โครงการมาแล้วซ้ำ คุมประพฤติไปปฏิบัติ	15 – 25 ปี	215	3.33	0.61	399	0.79	0.50
	25 – 35 ปี	39	3.45	0.41			
	36 – 45 ปี	116	3.29	0.60			
	45 ปีขึ้นไป	30	3.37	0.62			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 20 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อผลสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนที่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15 – 45 ปี เห็นว่าทัศนคติส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 15 – 45 ปี เห็นว่าความต้องการ

ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพจน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี และ 36 – 45 ปี เห็นว่าการสนับสนุนส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพจน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี รายละเอียดดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพจน์ โดยจำแนกตามอายุ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของ โครงการ	อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	อายุ			
					15 – 25 ปี	25 – 35 ปี	36 – 45 ปี	45 ปี ขึ้นไป
ทัศนคติ	15 – 25 ปี	215	4.00	0.63	-			*
	25 – 35 ปี	39	4.18	0.41		-		*
	36 – 45 ปี	116	4.05	0.67			-	*
	45 ปีขึ้นไป	30	4.67	0.00				-
ความต้องการ	15 – 25 ปี	215	4.44	0.73	-			*
	25 – 35 ปี	39	4.80	0.62		-		*
	36 – 45 ปี	116	4.40	0.83			-	*
	45 ปีขึ้นไป	30	4.00	0.00				-
การสนับสนุน	15 – 25 ปี	215	4.44	0.80	-	*		
	25 – 35 ปี	39	4.00	0.36		-		
	36 – 45 ปี	116	4.31	0.91		*	-	
	45 ปีขึ้นไป	30	4.00	0.00				-

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

2.2.3 ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันในเรื่องอาชีพกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ผลการทดสอบรายละเอียดแสดงดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มอาชีพกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ	อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ความสำเร็จของโครงการ							
ทัศนคติ	รับราชการ/	90	4.36	0.40	399	12.09	0.00
	รัฐวิสาหกิจ						
	พนักงาน	60	4.34	0.57			
	บริษัทเอกชน						
	ธุรกิจส่วนตัว	62	3.93	0.89			
	นักศึกษา	135	3.92	0.53			
	ค้าขาย	53	3.93	0.58			
ความต้องการ	รับราชการ/	90	4.55	0.60	399	3.48	0.01*
	รัฐวิสาหกิจ						
	พนักงาน	60	4.55	0.76			
	บริษัทเอกชน						
	ธุรกิจส่วนตัว	62	4.17	1.00			
	นักศึกษา	135	4.47	0.67			
	ค้าขาย	53	4.28	0.68			
การสนับสนุน	รับราชการ/	90	4.35	0.54	399	1.40	0.24
	รัฐวิสาหกิจ						
	พนักงาน	60	4.53	0.80			
	บริษัทเอกชน						
	ธุรกิจส่วนตัว	62	4.23	0.98			
	นักศึกษา	135	4.30	0.80			
	ค้าขาย	53	4.26	0.82			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 22 (ต่อ)

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ							
ความสำเร็จของ	อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
โครงการ							
ความสำเร็จของ	รับราชการ/	90	3.31	0.55	399	1.32	0.26
โครงการมาแล้ว	รัฐวิสาหกิจ						
ขึ้น ไม่ใช่แค่ปรับ	พนักงาน	60	3.28	0.58			
จะถูกจับ							
คุมประพฤติ	บริษัทเอกชน						
	ธุรกิจส่วนตัว	62	3.21	0.68			
	นักศึกษา	135	3.40	0.60			
	ค้าขาย	53	3.39	0.52			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 22 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการสนับสนุน และผลสำเร็จของโครงการมาแล้วขึ้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติ และความต้องการ โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เห็นว่าทัศนคติส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วขึ้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว นักศึกษา และค้าขาย กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวเห็นว่าความต้องการส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วขึ้น ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนและนักศึกษา รายละเอียดแสดงดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ โดยจำแนกตามอาชีพ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ	อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพ				
					รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	นักศึกษา	ค้าขาย
ทัศนคติ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	90	4.36	0.40	-	*	*	*	*
	พนักงานบริษัทเอกชน	60	4.34	0.57		-			
	ธุรกิจส่วนตัว	62	3.93	0.89			-		
	นักศึกษา	135	3.92	0.53				-	
	ค้าขาย	53	3.93	0.58					-
ความต้องการ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	90	4.55	0.60	-				
	พนักงานบริษัทเอกชน	60	4.55	0.76		-			
	ธุรกิจส่วนตัว	62	4.17	1.00	*	*	-	*	
	นักศึกษา	135	4.47	0.67				-	
	ค้าขาย	53	4.28	0.68					-

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

2.2.4 ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันในเรื่องสถานภาพกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ผลการทดสอบรายละเอียดแสดงดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มสถานภาพกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ	สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ความสำเร็จของโครงการ							
ทัศนคติ	โสด	295	4.13	0.59	399	5.49	0.00
	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	4.06	0.69			
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.67	0.77			
	หม้าย หย่า	11	3.55	0.45			
ความต้องการ	โสด	295	4.49	0.66	399	4.21	0.01*
	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	4.35	0.95			
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.86	0.23			
	หม้าย หย่า	11	4.18	1.15			
การสนับสนุน	โสด	295	4.32	0.78	399	4.55	0.00
	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	4.39	0.75			
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.71	1.05			
	หม้าย หย่า	11	4.82	0.40			
ความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ	โสด	295	3.31	0.60	399	0.44	0.72
ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	3.38	0.57			
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.43	0.58			
	หม้าย หย่า	11	3.30	0.56			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 24 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความเห็นต่อผลสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ยกเว้นด้านต่อทัศนคติ ความต้องการ การสนับสนุน แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดเห็นว่าทัศนคติส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ และหม้าย หย่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดยังเห็นว่าความต้องการ และการสนับสนุนส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ รายละเอียดแสดงดังตาราง

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วบ้าง ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ โดยจำแนกตามสถานภาพ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ	สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	สถานภาพ			
					โสด	สมรสอยู่ด้วยกัน	สมรสแยกกันอยู่	หม้าย หย่า
ทัศนคติ	โสด	295	4.13	0.59	-		*	*
	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	4.06	0.69		-		
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.67	0.77			-	
	หม้าย หย่า	11	3.55	0.45				-
ความต้องการ	โสด	295	4.49	0.66	-		*	
	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	4.35	0.95		-		
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.86	0.23			-	
	หม้าย หย่า	11	4.18	1.15				-
การสนับสนุน	โสด	295	4.32	0.78	-		*	
	สมรสอยู่ด้วยกัน	80	4.39	0.75		-		
	สมรสแยกกันอยู่	14	3.71	1.05			-	
	หม้าย หย่า	11	4.82	0.40				-

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

2.2.5 ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษากับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วบ้าง ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ผลการทดสอบรายละเอียดแสดงดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเห็นระหว่างกลุ่มระดับการศึกษากับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วบ้าง ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผล							
ต่อความสำเร็จ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	df	F-test	Sig(2-tailed)
ของโครงการ							
ทัศนคติ	ประถมศึกษา	22	4.29	0.53	399	3.11	0.10
	มัธยมศึกษาตอนต้น	34	3.88	0.60			
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	3.79	0.89			
	ปวช./ปวส.	43	4.25	0.23			
	ปริญญาตรี	259	4.10	0.64			
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	3.88	0.72			
ความต้องการ	ประถมศึกษา	22	4.50	0.51	399	11.53	0.00
	มัธยมศึกษาตอนต้น	34	3.99	0.96			
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	3.54	0.59			
	ปวช./ปวส.	43	4.88	0.32			
	ปริญญาตรี	259	4.48	0.70			
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	4.21	0.88			
การสนับสนุน	ประถมศึกษา	22	4.18	0.59	399	4.63	0.00
	มัธยมศึกษาตอนต้น	34	4.43	1.05			
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	3.62	0.94			
	ปวช./ปวส.	43	4.08	0.33			
	ปริญญาตรี	259	4.42	0.74			
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	4.12	1.07			
ความสำเร็จ	ประถมศึกษา	22	3.44	0.44	399	0.70	0.00
ของโครงการ	มัธยมศึกษาตอนต้น	34	3.38	0.73			
มาแล้วบ้าง	มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	3.51	0.54			
ไม่ใช่แค่ปรับ	ปวช./ปวส.	43	3.38	0.19			
จะถูกจับกุม	ปริญญาตรี	259	3.31	0.59			
ประพฤติ	สูงกว่าปริญญาตรี	29	3.24	0.76			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 26 ผลการทดสอบด้วย One - way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีความเห็นต่อปัจจัยและผลสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ที่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาเห็นว่าทัศนคติส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาเห็นว่าความต้องการส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่าการสนับสนุนส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพจน์ประสพผลสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่าปริญญาตรี รายละเอียดแสดงดังตาราง 27

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วบ้าง ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ โดยจำแนกตามอาชีพ

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ	ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการศึกษา					
					ประถม	ตอนต้น	ตอนปลาย	ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ทัศนคติ	ประถมศึกษา	22	4.29	0.53	-	*	*			*
	มัธยมศึกษาตอนต้น	34	3.88	0.60		-				
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	3.79	0.89						
	ปวช./ปวส.	43	4.25	0.23				-		
	ปริญญาตรี	259	4.10	0.64					-	
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	3.88	0.72						-
	ประถมศึกษา	22	4.50	0.51	-	*	*			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	34	3.99	0.96		-				
ความต้องการ	มัธยมศึกษาตอนปลาย	13								
	ปวช./ปวส.	43	4.88	0.32				-		
	ปริญญาตรี	259	4.48	0.70					-	
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	4.21	0.88						-

หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

ตาราง 27 (ต่อ)

(n=400)

ปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จ ของโครงการ	ระดับ การศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา					
					ประถม	ตอนต้น	ตอนปลาย	ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
การสนับสนุน	ประถมศึกษา	22	4.18	0.59	-					
	มัธยมศึกษา	34	4.43	1.05						
	ตอนต้น					-				
	มัธยมศึกษา		3.62	0.94	*	*	-		*	*
	ตอนปลาย	13								
	ปวช./ปวส.	43	4.08	0.33				-		
	ปริญญาตรี	259	4.42	0.74					-	
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	4.12	1.07						-
ความสำเร็จ ของโครงการ มาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติ	ประถมศึกษา	22	3.44	0.44	-					
	มัธยมศึกษา	34								
	ตอนต้น		3.38	0.73		-				
	มัธยมศึกษา									
	ตอนปลาย	13	3.51	0.54			-			
	ปวช./ปวส.	43	3.38	0.19				-		
	ปริญญาตรี	259	3.31	0.59			*		-	*
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	3.24	0.76						-

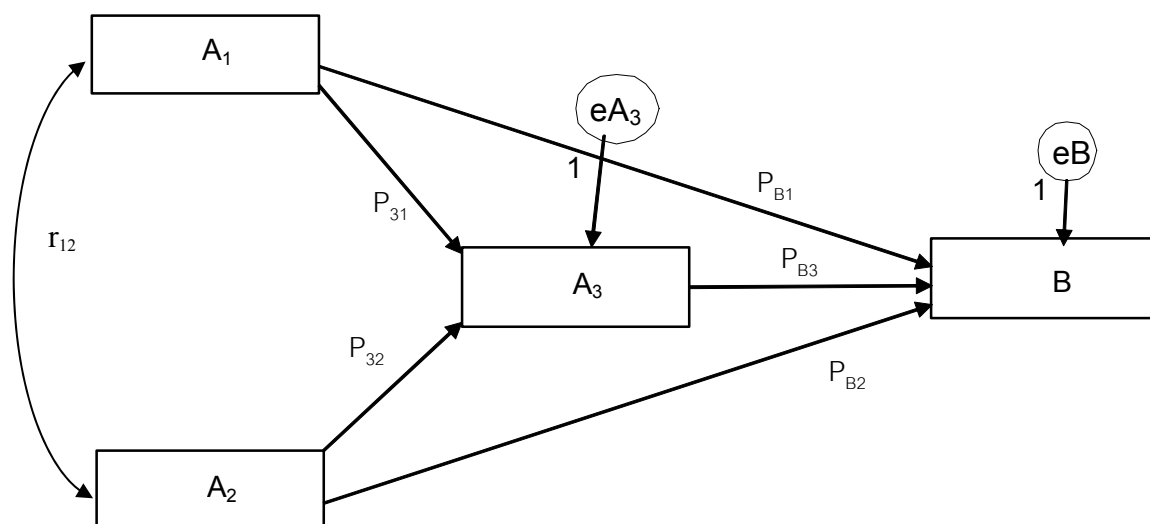
หมายเหตุ * คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

2.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนเห็นว่า การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุม ประพฤติมาปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก

ผลการทดสอบตามสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติมาปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) โดยพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติประสพผลสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสูงกว่าปริญญาตรี

2.3 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ(A_1) ความต้องการ (A_2) การสนับสนุน (A_3) กับความสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ (B) มาปฏิบัติ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

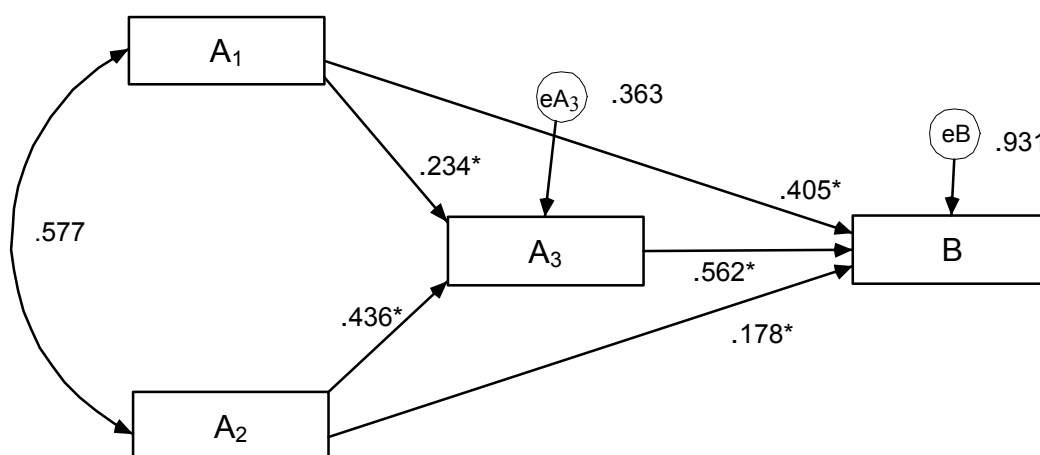

ภาพประกอบ 14 ตัวแบบแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติในกลุ่มประชาชน ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

การกำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ

A_1	หมายถึง	ทัศนคติ
A_2	หมายถึง	ความต้องการ
A_3	หมายถึง	การสนับสนุน
B	หมายถึง	ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติในกลุ่มประชาชน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel version 8.53 มีผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยการวิเคราะห์ด้วยแบบสมการโครงสร้าง (structural equation model analysis) มีดังนี้

Chi-square =14.976, df=8, p-value = 0.107, CMIN/DF = 1.872,

GFI = 0.970, RMSEA = 0.045

ภาพประกอบ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติในกลุ่มประชาชน

ตาราง 28 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติในกลุ่มประชาชนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์
Chi-square	p-value ≥ 0.05	0.107
GFI	≥ 0.90	0.970
AGFI	≥ 0.90	0.901
NFI	≥ 0.90	0.911
IFI	≥ 0.90	0.921
CFI	≥ 0.90	0.930
CMIN/DF	เข้าใกล้ 1	1.872
RMR	≤ 0.05	0.007
RMSEA	≤ 0.05	0.045

สรุปผ่านเกณฑ์ ตัวแบบที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากตาราง 28 เมื่อพิจารณาความกลมกลืนของตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติในกลุ่มประชาชนในภาพรวม พบว่าการทดสอบไคว์-สแควร์ (Chi-square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาดัชนี

กลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 พบว่า ดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI , AGFI, NFI , IFI , CFI ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 พบว่า ดัชนี RMR และ RMSEA ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ดัชนี CMIN/DF มีค่าเท่ากับ 1.872 ซึ่งเข้าใกล้ 1 ด้วย จึงสรุปได้ว่า ตัวแบบการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติในกลุ่มประชาชนที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 29 ค่า Regression Weights, T-Statistic, Standardized Regression Weights และ Squared Multiple Correlations (R^2)

Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
$A_3 <--- A_2$	.462	.052	8.918	***	
$A_3 <--- A_1$	.295	.062	4.775	***	
$B <--- A_3$	.433	.013	34.120	***	
$B <--- A_2$	.146	.014	10.114	***	
$B <--- A_1$	.394	.016	24.452	***	

หมายเหตุ ถ้าค่า C.R.(T-Statistic) > 1.96 หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Standardized Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
$A_3 <--- A_2$	.436
$A_3 <--- A_1$	.234
$B <--- A_3$	.562
$B <--- A_2$	.178
$B <--- A_1$	.405

Squared Multiple Correlations: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
A_3	.363
B	.931

ตาราง 30 แสดงค่า Standardized Direct Effects, Indirect Effects and Total Effects Estimation

Standardized Total Effects (Group number 1 - Default model)

	A ₁	A ₂	A ₃
A ₃	.234	.436	.000
B	.536	.424	.562

Standardized Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	A ₁	A ₂	A ₃
A ₃	.234	.436	.000
B	.405	.178	.562

Standardized Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	A ₁	A ₂	A ₃
A ₃	.000	.000	.000
B	.131	.245	.000

จากตารางที่ 29 และ 30 พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคู่ประพจน์มาปฏิบัติในกลุ่มประชาชน สามารถเขียนค่าในสมการโครงสร้างได้ดังนี้

$$A_2 = 0.234 A_1 + 0.436 A_2 ; R^2 = 0.363 (36.3\%)$$

$$B = 0.405 A_1 + 0.178 A_2 + 0.562 A_3 ; R^2 = 0.931 (93.1\%)$$

ในการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคู่ประพจน์มาปฏิบัติในกลุ่มประชาชน ได้กำหนดปัจจัยด้านทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุน เป็นตัวแปรในการอธิบายความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคู่ประพจน์มาปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่สามารถสร้างขึ้นในรูปของสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) หรือ SEM

2.3.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคู่ประพจน์มาปฏิบัติขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ทศนคติ (A_1) ความต้องการ (A_2) และการสนับสนุน (A_3) ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ (B) ($p < 0.05$) ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.405, 0.178 และ 0.562) นอกจากนี้ทศนคติ (A_1) ความต้องการ (A_2) ยังส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ (Y) โดยผ่านปัจจัยสนับสนุน (A_3) ($p < 0.05$) ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.131 และ 0.245) ตามลำดับ

2.4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ผลการประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามจากประชาชนพบปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่องการเมาไม่ขับและการขับรถอย่างปลอดภัยให้กับประชาชน โดยเฉพาะกับเยาวชนในสถานศึกษาต่าง ๆ
2. ควรมีการปรับปรุงบทลงโทษว่าด้วยเรื่องของการเมาแล้วขับให้มีความรุนแรงยิ่งขึ้น เช่น ให้เน้นการจำคุกในลักษณะของการจำคุกกระยะสั้น 2 วันและห้ามประกันตัว มีการเพิ่มโทษด้านการเพิกถอนใบอนุญาตขับซึ่งทุกประเภทสำหรับผู้ที่มาแล้วขับ ให้ปรับระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับที่อยู่ในวัยรุ่นให้เป็นศูนย์ เนื่องจากเป็นวัยที่มีปัจจัยด้านกายภาพและจิตวิทยาที่กระตุ้นให้เกิดความคึกคะนองและขาดสติสูง เพิ่มค่าปรับผู้ขับที่มีระดับแอลกอฮอล์เกินค่าที่กฎหมายกำหนด เพิ่มระยะเวลาในการคุมประพฤติและการทำงานบริการสังคมให้นานขึ้นอีก
3. ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ไม่ให้มีการขับรถขณะที่มีเมาสุราอย่างต่อเนื่องให้มากขึ้น ไม่ใช่เน้นเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญ ๆ เท่านั้น
4. ควรมีมาตรการควบคุมการผลิตและจำหน่าย เช่น ควบคุมราคาให้สูงขึ้นด้วย มาตรการทางภาษี การควบคุมขนาดของบรรจุภัณฑ์ ให้มีขนาดที่ไม่เอื้อต่อความสะดวกในการซื้อ ขณะเดียวกันก็มีการควบคุมฉลาก ให้มีคำเตือนที่ไม่ได้อยู่ในลักษณะของประโยคบอกเล่า แต่เป็นคำเตือนเกี่ยวกับโทษหรือพิษภัยต่อสุขภาพ รวมทั้งโทษทางอาญาของผู้ดื่มเมื่อทำผิดกฎจราจร หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือการจำกัดจุดจำหน่ายให้กำหนดพื้นที่บางแห่งให้มีข้อจำกัดด้านการจำหน่ายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Zoning) ได้แก่ ห้ามจำหน่ายในบริเวณที่อยู่ใกล้สถานศึกษาและวัด ห้ามจำหน่ายและบริโภคในสถานที่ราชการ และมีการกำหนดเขตที่อยู่อาศัยปลอดภัยสถานบันเทิงและเขตสถานบันเทิง เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม โดยสรุปผลการศึกษาวิจัยตามลำดับ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติ ไปปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาผลของการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ข้าราชการเห็นว่า การนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก
2. ข้าราชการเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
3. ประชาชนเห็นว่า การนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติมาปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก
4. ประชาชนเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพฤติมาปฏิบัติขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนของประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

1. ข้าราชการในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม
2. ประชาชน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ข้าราชการในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 81 คน
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแยกเป็น 2 แบบตามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามในแต่ละแบบจะประกอบไปด้วยคำถาม 4 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 การนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านการประเมินผลความสำเร็จของการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ
 - ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านการเสนอปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะในการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ
- ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับคือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

- เมื่อรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
1. ทำการแยกแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่มตามกลุ่มตัวอย่าง
 2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
 3. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ตามลำดับดังนี้
 - 3.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติบรรยายข้อมูล หาค่าจำนวน และค่าร้อยละ
 - 3.2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและผลของการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยจำแนกตาม

3.4.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ จำแนกตาม เพศ อายุ อายุราชการ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

3.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่มเป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) หรือ การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X และ A) ต่าง ๆ ด้วยกัน และที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม (Y และ B) โดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้สถิติไคสแควร์ ดัชนี บ่งบอกความกลมกลืน ดัชนีอาร์เอ็มเอสอีเอ ค่าอาร์เอ็มอาร์ ค่าซีเอ็มไอเอ็น/ดีเอฟ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้าราชการ

ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีสถานภาพโสด และมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ข้าราชการกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ คือ ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร และปัจจัยด้านทรัพยากร ตามลำดับ ส่วนระดับผลสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ข้าราชการกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ประชาชน

ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 15 - 25 ปีเป็นนักศึกษามากสุดมีสถานภาพโสดส่วนใหญ่มีการศึกษาในปริญญาตรี ด้านปัจจัยที่

ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤตินั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ความต้องการส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติดีกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การสนับสนุน และทัศนคติตามลำดับ ส่วนระดับของผลสำเร็จของโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤตินั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการทดสอบตามสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานที่ 1 ข้าราชการเห็นว่า การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ข้าราชการเห็นว่าผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพศ เพศชายเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบความสำเร็จน้อยกว่าเพศหญิง

อายุ ข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบความสำเร็จมากกว่าข้าราชการที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป

อายุราชการ ข้าราชการที่มีอายุราชการน้อยกว่า 15 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบความสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป

2.2 สมมติฐานที่ 2 ข้าราชการเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านนโยบาย จะส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยผ่านปัจจัยด้านทรัพยากรและปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากร จะส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช้แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยผ่านปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสารพบว่าไม่ส่งผลทั้งทางตรงและอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ

2.3 สมมติฐานที่ 3 ประชาชนเห็นว่า การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก

ผลการทดสอบตามสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ผลของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่าปริญญาตรี

2.4 สมมติฐานที่ 4 ประชาชนเห็นว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุน

ผลการทดสอบตามสมมติฐานพบว่า ทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุน ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ นอกจากนี้ทัศนคติ ความต้องการ ยังส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ โดยผ่านการสนับสนุน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ในทัศนคติของข้าราชการ จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ กล่าวคือ ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติจะมีมากย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหน่วยงาน ปัจจัยผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่มีความเหมาะสมมากด้วย นอกจากนี้ปัจจัยด้านนโยบาย จะส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยผ่านปัจจัยด้านทรัพยากรและปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติจะมีมากย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบายซึ่งนโยบายนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และต้องมีความชัดเจนทั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่เหมาะสมมากด้วย ส่วนปัจจัยด้าน

ทรัพยากรจะส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยผ่านปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติจะมีมาก ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านทรัพยากรอันได้แก่งบประมาณและบุคลากรหรือทีมงานที่มีความเหมาะสมมากด้วย ส่วนปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสารไม่ส่งผลทั้งทางตรงและอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ

สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้ว ซ้ำไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ และปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยด้านนโยบาย และปัจจัยด้านทรัพยากร ตามลำดับ

ด้านผลสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติตามทัศนคติของข้าราชการพบว่า ความสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพศชายเห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จน้อยกว่าเพศหญิง ในขณะที่ข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จมากกว่าข้าราชการที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปข้าราชการที่มีอายุราชการน้อยกว่า 15 ปี เห็นว่าโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุราชการมากกว่า 15 ปีขึ้นไป

1.2 ในทัศนคติของประชาชน จากผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนของประชาชนส่งผลทางตรงต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ นอกจากนี้ทัศนคติ ความต้องการ ยังส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ โดยผ่านการสนับสนุน กล่าวคือ ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติจะมีมาก ย่อมขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนของประชาชนที่มีความเหมาะสมมากด้วย

สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการนำโครงการมาแล้ว ซ้ำไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากทัศนคติ ความต้องการ และการสนับสนุนของประชาชน นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากทัศนคติและความต้องการอีกด้วย

ด้านผลสำเร็จของการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติตามทัศนคติของประชาชนพบว่า การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติอยู่ในระดับปานกลาง โดยระดับของการศึกษาจะมีผลต่อความเห็นในการวัดผลสำเร็จของโครงการมาแล้ว

ซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ กล่าวคือ ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเห็นว่า โครงการเมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติประสบผลสำเร็จมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่าปริญญาตรี

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา การนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พบว่า ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านหน่วยงาน ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านประชาชน ส่งผลกระทบถึงกันและยังสามารถอธิบายหรือทำนายความสำเร็จของการนำโครงการเมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านผู้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการเมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติไปปฏิบัติ การที่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มีความรู้ความสามารถและความตั้งใจจริงในการทำงาน ย่อมเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน อันจะส่งผลให้งานนั้นออกมามีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จ หรือวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ ซึ่งการที่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานจะทำงานให้ออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีแรงจูงใจต่าง ๆ เช่น ความก้าวหน้าในอาชีพ การได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น การปรับเงินเดือน เป็นต้น

2. ด้านนโยบาย รัฐบาลจะต้องถือว่าสุรา ไม่ใช่สินค้าจำเป็นหรือสินค้าปกติ ต้องเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดโทษทั้งต่อตัวเองและผู้อื่นได้เสมอ รัฐบาลจึงควรออกนโยบายที่เป็นการควบคุมการผลิตและจำหน่ายสุรา รวมทั้งมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดให้จริงจังมากขึ้น เช่น กำหนดให้คุมประพฤตินานขึ้น กำหนดให้ต้องทำงานบริการสังคมนานขึ้น เป็นต้น และนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ที่จะนำออกมาปฏิบัติต้องมีความชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพปัญหา รวมทั้งความต้องการของประชาชนในขณะนั้นด้วย

4. ด้านหน่วยงาน ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการสร้างภาคีหรือเครือข่าย เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการทำงานร่วมกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างทำอย่างเช่นในปัจจุบัน

5. ด้านทรัพยากร ควรมีการวางแผนการจัดอัตรากำลังคน แผนพัฒนาบุคลากรต้องครอบคลุมบุคลากรทุกระดับ จัดหาตำรา เอกสารหรือจัดระบบสารสนเทศอำนวยความสะดวกในการที่จะศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ อย่างเพียงพอเพื่อการพัฒนางานและแก้ปัญหาในการ

ปฏิบัติงาน ส่วนในด้านงบประมาณควรขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานเอกชนมากกว่าที่จะรอใช้งบประมาณจากรัฐบาลเพียงอย่างเดียว

6. ด้านประชาชน ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ แผ่นพับ โปสเตอร์ สติกเกอร์ และทางอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้นและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสถิติอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ผลการจับกุมผู้ขับขี่ในขณะเมาสุรา ปริมาณแอลกอฮอล์ที่ผู้ขับขี่สามารถดื่มได้ อัตราโทษที่ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับ ตลอดจนผลเสียของการดื่มสุราที่มีผลกระทบต่อผู้ดื่มและผู้อื่นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง อันจะนำมาซึ่งการให้ความร่วมมือและการสนับสนุนต่อโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาศิต ซึ่งจะทำให้โครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาศิต ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยทำการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามเท่านั้น ข้อมูลที่ได้มาจึงเป็นมุมมองของข้าราชการผู้ใต้บังคับบัญชาเพียงด้านเดียว ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาถึงมุมมองของการนำโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาศิตไปปฏิบัติ

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณ โดยศึกษาจากข้าราชการและประชาชนทั่วไป ในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ศึกษาถึงประสิทธิผลของการดำเนินโครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพาศิต โดยเฉพาะในกรณีการศึกษาจากผู้ที่ถูกจับกุมประพาศิตในข้อหาเมาแล้วขับ รวมทั้งการศึกษาถึงประเด็นของการกระทำความผิดซ้ำ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมคุมประพฤติ. (2547). รายงานประจำปี.

----- . (2548). รายงานประจำปี.

กล้า ทองขาว. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

----- . (2548). การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ: แนวคิด ทฤษฎีและแนวการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

กองบังคับการตำรวจจราจร. รายงานสรุปคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2547 – 2549. สืบค้นเมื่อ 31 ธันวาคม 2549, จาก www.traffic.police.go.th

จักรกริศน์ กนกกันตพงษ์; และสุจิตร์ ลีลาวัณย์. (2534,มกราคม). ผลของสุราต่อการขับรถอุบัติเหตุจราจร. วิศวกรรมสาร. 34(1): 69-74.

ชัยวัฒน์ รสหวาน. (2543). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรไปปฏิบัติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: ศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนด้านหนี้สินและที่ดิน พ.ศ.2536. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศิลปศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

ณรงค์กร พรหมประสิทธิ์, ร้อยตำรวจเอก. (2546). การนำนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจรไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการเมาไม่ขับในเขตกรุงเทพมหานครของกองบังคับการตำรวจจราจร. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

ทองใบ สุดซารี. (2536). การนำนโยบายของวิทยาลัยครูไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้. วิทยานิพนธ์ ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2532). **การคุมประพฤติและการพักการลงโทษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ.
- ปานิสรา วงษ์เหล่า. (2539). **การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไปปฏิบัติ**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ฝนทิพ ชลชัยไพศาล. (2540). **การพัฒนามาตรวัดแบบบุคลิกภาพของไมเยอร์-บริจส์ ฟอรั่มจิตบัพภาษาไทย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม**. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณเดช จันทรศร; และวินิต ทองประทุม. (2529). **การศึกษาภารกิจและการนำภารกิจไปปฏิบัติของกรมประมง**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณเดช จันทรศร. (2527, ตุลาคม). **การนำนโยบายไปปฏิบัติตัวแบบและคุณค่า**. วารสารบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 24(5): 535 - 554.
- ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธ์. (2539). **แนวทางการปรับปรุงแก้ไขอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ**. วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2544). **การวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2545). **สถิติคดีจราจรทางบกพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร ปี พ.ศ. 2543-2545**. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2549, จาก www.police.go.th
- สถาบันพระปกเกล้า และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2548). **โครงการวิจัยประเมินผลนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจร**. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์.
- สมบัติ อารังญวงษ์. (2547). **นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สุพจน์ สุโรจน์. (2525). **การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติ**. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชากฎหมายอาญา 1 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, หน่วยที่ 3. กรุงเทพฯ: ป. สัมพันธ์การพิมพ์.

อาคม ใจแก้ว. (2533). **การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

Alexander, Ernest R. (1985, February). From Idea to Action: Note for a Contingency Theory of Policy Implementation Process. **Administration & Society** 16(4): 413.

Arbuckle. J. J. (1995). **AMOS user' s guid**. Chicago : Small Waters Corporation.

Bollen. K. A. (1989). **Structure equations with latent variables**. New York : John Wiley & Sons.

Brown. M.W. ;& Cudeek.R. (1993). **Alliterative ways of assesing model fit, in texting Structural equation model**. New Jersey : Sage Publication.

Bryant, Coralie.; & White, Louise G. (1982). **Managing Development in the Third World**, Boulder, Colorado: West View Press, Inc.,

Cronbach, J. (1990). **Essential of Psychology Testing**. New York: Harper & Brothers.

Dressler, David. (1962). **Tactic and Theory Probation and Parole**. 2d ed. New York and London: Columbia University Press.

Edwards III, George C. (1980). **Implementing Public Policy**. Washington, D.C.: Congressional Quarterly Press.

Eugene, Litwak.; & Hylton, Lydia F. (1962, March). "Interorganizational Analysis: A Hypothesis on Co-ordinating Agencies, "**Administrative Science Quarterly**, 6: 395-420.

Glynn III. Thomas p. (1977). **The Implementation of Public Policy: Role of Executive Leadership**. Dissertation, Brandeis University.

Hellriegel. D., Slocum, J.W. ;& Richard, W.W. (1983). **Organaizational behavior**. (3 rd ed.) New York : West Publishing.

Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1993). **LISREL 8: Structural equation modeling with the SIMPLIS command language**. Chicago : Software International.

Pressman, Jeffrey L.; & Aaron. Wildavsky, (1973). **Implementation**. 2nd ed. California: University of California Press.

Ronald, Lippitt. (1958). **The Dynamics of Planned Change**, New York: Harcourt, Brace and Company.

Sabatier, Paul ;& Daniel Mazmanian. (1980). The Implementation of Public Policy: A Framework of Analysis. **Policy Studies Journal Contents**. (Special Issue 1980): 538-560.

Saris, W. E. and H. Stronkhorst. (1984). **Causal Modelling in Nonexperimental Research: An Introduction to the Lisrel Approach**. Dissertation Abstract International. 47(7), 2261-A.

Taro Yamane. (1973). **Statistic: An Introductory Analysis**. (3rd ed.) New York: Harper & Row.

Van Meter Donald S.; & Carl E. Van Horn. (1975, February). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. **Administration & Society**. V6(4).

Van Horn, Carl E., (1979). **Policy Implementation in the Federal System, National Goals and Local Implementors**. Lexington, Massachusettes: D.C. Heath and Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ	☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
2. อายุ	☐ 1. ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 2. 25 – 35 ปี
	☐ 3. 36 – 45 ปี	☐ 4. 45 ปีขึ้นไป
3. อายุราชการ	☐ 1. ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 2. 5 - 10 ปี
	☐ 3. 10 – 15 ปี	☐ 4. 15 ปีขึ้นไป
4. สถานภาพสมรส	☐ 1. โสด	☐ 2. สมรสอยู่ด้วยกัน
	☐ 3. สมรสแยกกันอยู่	☐ 4. หม้าย หย่า
5. ระดับการศึกษา	☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
	☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 4. ปวช./ปวส.
	☐ 5.ปริญญาตรี	☐ 6. สูงกว่าปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ ไปปฏิบัติ

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เห็นว่า “ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด” เพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านนโยบาย (X ₁)					
1. โครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจราจรในปัจจุบัน					
2. โครงการมาแล้วซ้ำๆ สามารถช่วยลดอุบัติเหตุบนท้องถนนได้					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. โครงการมาแล้วซ้ำๆ มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน					
4. โครงการมาแล้วซ้ำๆ มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมเฉพาะเจาะจง					
5. โครงการมาแล้วซ้ำๆ มีการกำหนดวิธีดำเนินงานที่ชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ					
6. ในโครงการมาแล้วซ้ำๆ มีการกำหนดภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานอย่างชัดเจน					
ปัจจัยด้านทรัพยากร (X₂)					
7. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการมาแล้วซ้ำๆ อย่างเหมาะสม					
8. ปริมาณงานมีมากเกินไปกว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรร					
9. จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน					
10. ขาดแคลนบุคลากรในการนำโครงการมาแล้วซ้ำๆ ไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง					
11. ภาระหน้าที่ที่แต่ละคนรับผิดชอบมีมากเกินไป					
ปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร (X₃)					
12. คำสั่งของผู้บังคับบัญชามีความชัดเจนเที่ยงตรง และสม่ำเสมอ					
13. ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงาน					
14. ประชาชนในพื้นที่มีความตื่นตัวอย่างมากหลังจากที่มีการนำโครงการมาแล้วซ้ำๆ มาปฏิบัติ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านหน่วยงาน (X_4)					
15. มีการพึงพิงด้านงบประมาณจากหน่วยงานอื่น					
16. มีการพึงพิงด้านบุคลากรจากหน่วยงานอื่น					
17. มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นทางการ					
18. มีการประสานงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นหลัก					
19. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะร่วมกันแก้ไขปัญหา					
20. มีการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับเหนือ					
ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติ (X_5)					
21. ท่านเห็นด้วยกับการนำโครงการมาแล้วฯ มาปฏิบัติ					
22. ความรู้ความสามารถของบุคลากรมีความจำเป็นต่อการนำโครงการมาแล้วฯ ไปปฏิบัติ					
23. ท่านสามารถปฏิบัติงานได้แม้จะไม่มีประสบการณ์					
24. การบรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการมาแล้วฯ ต้องปฏิบัติกันอย่างจริงจัง					
25. ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง					
ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (X_6)					
26. นักการเมือง ผู้นำชุมชน มีส่วนผลักดันให้การปฏิบัติงานของท่านสำเร็จตามวัตถุประสงค์					
27. เหตุผลของการประกาศใช้โครงการมาแล้วฯ เพราะรัฐมุ่งลดอุบัติเหตุ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศเอื้ออำนวยต่อการลดอุบัติเหตุ					
29. การปฏิบัติงานของท่านสามารถดำเนินไปได้เพราะได้รับความร่วมมือด้วยดีจากทุก ๆ ฝ่ายในสังคม					

ส่วนที่ 3 การประเมินผลสำเร็จการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ

ข้อความ	ระดับของการประสบผลสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำเร็จในการนำโครงการไปปฏิบัติ (Y)					
1. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำๆ สามารถลดอุบัติเหตุทางถนนได้					
2. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำๆ ทำให้จำนวนผู้ที่มาแล้วซ้ำลดลง					
3. ประชาชนมีความพึงพอใจในการนำโครงการมาแล้วซ้ำๆ ไปปฏิบัติ					
4. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำๆ สามารถดำเนินการทันตามระยะเวลาที่กำหนด					
5. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วซ้ำๆ สามารถดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร					
6. การดำเนินโครงการมาแล้วซ้ำๆ ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี					

[illegible]

แบบสอบถาม

เรื่อง การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มาปฏิบัติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

4. เพศ	☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
5. อายุ	☐ 1. 15 - 25 ปี	☐ 2. 25 - 35 ปี
	☐ 3. 36 - 45 ปี	☐ 4. 45 ปีขึ้นไป
3. อาชีพ	☐ 1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
	☐ 3. ธุรกิจส่วนตัว	☐ 4. นักศึกษา
	☐ 5. ค้าขาย	☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. สถานภาพสมรส	☐ 1. โสด	☐ 2. สมรสอยู่ด้วยกัน
	☐ 3. สมรสแยกกันอยู่	☐ 4. หม้าย หย่า
5. ระดับการศึกษา	☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
	☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 4. ปวช./ปวส.
	☐ 5.ปริญญาตรี	☐ 6. สูงกว่าปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 การนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ มาปฏิบัติ

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เห็นว่า “ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด” เพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเจตคติ (A₁)					
1. อุบัติเหตุบนท้องถนนทำให้ประเทศต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคล และค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก					
2. สาเหตุหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนคือการมาแล้วซ้ำ					
3. ท่านเห็นด้วยกับการนำโครงการมาแล้วซ้ำ ไม่ใช่แค่ปรับจะถูกจับคุมประพฤติมาปฏิบัติ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วช่วยลดอุบัติเหตุจราจรได้					
5. การนำโครงการมาแล้วช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มสุราไม่กล้าขับรถ					
6. มาตรการลงโทษผู้ที่เมาแล้วขับ นอกจากต้องเสียค่าปรับแล้วควรถูกจับกุมประพบัติด้วย					
ด้านความต้องการ (A₂)					
7. ควรมีการนำมาตรการหรือโครงการอื่น ๆ ที่มีลักษณะการลงโทษผู้ที่เมาแล้วขับมาปฏิบัติอีก					
8. ควรมีการนำโครงการมาแล้วช่วยมาปฏิบัติอีก					
ด้านการสนับสนุน (A₃)					
9. ประชาชนควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการมาแล้วช่วย					
10. เราควรช่วยกันรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปรับรู้ถึงผลของการมาแล้วช่วย					

ส่วนที่ 3 การประเมินผลสำเร็จการนำโครงการมาแล้วช่วย ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับกุมประพบัติ

ข้อความ	ระดับของการประสบผลสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำเร็จในการนำโครงการไปปฏิบัติ (B)					
1. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วช่วย สามารถลดอุบัติเหตุทางถนนได้					
2. การดำเนินงานตามโครงการมาแล้วช่วย ทำให้จำนวนผู้ที่เมาแล้วขับลดลง					
3. ประชาชนมีความพึงพอใจในการนำโครงการมาแล้วช่วย ไปปฏิบัติ					

ภาคผนวก

ผลการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
ข้อ1.1	88.5333	272.6023	.6062	.9445
ข้อ1.2	88.6000	263.2828	.8080	.9423
ข้อ1.3	88.5667	268.8747	.7089	.9435
ข้อ1.4	88.6000	281.5586	.4608	.9459
ข้อ1.5	88.5333	271.7747	.5823	.9448
ข้อ1.6	88.6667	265.6782	.8034	.9425
ข้อ2.1	89.5333	271.6368	.6400	.9442
ข้อ2.2	89.4000	269.0759	.7613	.9431
ข้อ2.3	89.3667	270.8609	.7352	.9434
ข้อ2.4	89.2000	269.5448	.6221	.9444
ข้อ2.5	89.4333	267.9092	.7665	.9429
ข้อ3.1	88.7667	272.8057	.6463	.9442
ข้อ3.2	88.9000	273.1966	.6931	.9439
ข้อ3.3	88.9333	276.0644	.6392	.9445
ข้อ4.1	88.8667	273.9126	.5278	.9453
ข้อ4.2	88.8667	275.2920	.4825	.9458
ข้อ4.3	88.9333	273.4437	.5938	.9447
ข้อ4.4	88.8667	273.5678	.5913	.9447

ข้อ4.5	88.8667	276.3264	.4928	.9456
ข้อ4.6	88.7000	274.7000	.4503	.9463
ข้อ5.1	88.1333	271.5678	.6814	.9439
ข้อ5.2	88.1333	272.0506	.6314	.9443
ข้อ5.3	88.2000	272.2345	.6392	.9442
ข้อ5.4	88.2000	279.9586	.4085	.9463
ข้อ5.5	88.1667	271.8678	.6607	.9440
ข้อ6.1	88.8000	270.5793	.5197	.9457
ข้อ6.2	88.8000	272.3034	.5034	.9458
ข้อ6.3	88.9000	263.8862	.6095	.9450
ข้อ6.4	88.6667	273.8161	.4925	.9436

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 29

Alpha = .9464

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
ข้อ1	16.4333	7.5644	.7030	.8232
ข้อ2	16.8667	8.0506	.7168	.8206
ข้อ3	16.7000	8.4241	.6797	.8286
ข้อ4	16.5000	7.6379	.6713	.8303
ข้อ5	17.0667	9.7885	.4573	.8475
ข้อ6	16.9333	7.9954	.7735	.8112

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 6

Alpha = .8574

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ข้อ1.1	38.8333	20.8333	.6933	.8858
ข้อ1.2	38.7667	21.3575	.5583	.8937
ข้อ1.3	38.6333	20.2402	.7203	.8834
ข้อ1.4	39.1333	19.9816	.5789	.8949
ข้อ1.5	39.2333	17.2885	.8189	.8772
ข้อ1.6	38.5333	21.4989	.7019	.8873
ข้อ2.1	38.4667	21.8437	.6304	.8908
ข้อ2.2	38.4333	21.7023	.6715	.8890
ข้อ3.1	38.7333	20.2713	.5823	.8936
ข้อ3.2	38.5333	20.3264	.6950	.8850

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 10

Alpha = .8983

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
ข้อ1	16.4333	7.5644	.7030	.8232
ข้อ2	16.8667	8.0506	.7168	.8206
ข้อ3	16.7000	8.4241	.6797	.8286
ข้อ4	16.5000	7.6379	.6713	.8303
ข้อ5	17.0667	9.7885	.4573	.8375
ข้อ6	16.9333	7.9954	.7735	.8112

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 6

Alpha = .8574

ภาคผนวก
ผลการวิเคราะห์เส้นทาง

ผลการวิเคราะห์เส้นทาง

C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop\นโยบาย\spss\ชรก\staff.amw

Analysis Summary

Date and Time

Date: 3 กรกฎาคม 2550

Time: 13:52:00

Title

staff: 3 กรกฎาคม 2550 01:52 PM

Groups

Group number 1 (Group number 1)

Notes for Group (Group number 1)

The model is recursive.

Sample size = 81

Variable Summary (Group number 1)

Your model contains the following variables (Group number 1)

Observed, endogenous variables

X_2

X_3

X_6

y

X_5

X_4

Observed, exogenous variables

X_1

Unobserved, exogenous variables

ey

ex4

ex3

ex5

ex2

ex6

Variable counts (Group number 1)

Number of variables in your model: 13

Number of observed variables: 7

Number of unobserved variables: 6

Number of exogenous variables: 7

Number of endogenous variables: 6

Parameter summary (Group number 1)

	Weights	Covariances	Variances	Means	Intercepts	Total
Fixed	6	0	0	0	0	6
Labeled	0	0	0	0	0	0
Unlabeled	13	0	7	0	0	20
Total	19	0	7	0	0	26

Models

Default model (Default model)

Notes for Model (Default model)

Computation of degrees of freedom (Default model)

Number of distinct sample moments: 28
Number of distinct parameters to be estimated: 20
Degrees of freedom (28 - 20): 8

Result (Default model)

Minimum was achieved
Chi-square = 13.296
Degrees of freedom = 8
Probability level = .120

Group number 1 (Group number 1 - Default model)

Estimates (Group number 1 - Default model)

Scalar Estimates (Group number 1 - Default model)

Maximum Likelihood Estimates

Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
x2 <--- x1	.762	.083	9.237	***	
x6 <--- x2	.441	.119	3.704	***	
x4 <--- x6	.203	.089	2.297	.022	
x3 <--- x1	.178	.081	2.200	.028	
x3 <--- x2	.221	.076	2.891	.004	
x3 <--- x4	.387	.056	6.855	***	
x5 <--- x4	.341	.103	3.310	***	
x5 <--- x2	.113	.098	1.145	.252	
x5 <--- x3	.046	.156	.294	.769	

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
x5 <--- x6	.296	.074	4.028	***	
y <--- x5	.136	.087	2.156	.020	
y <--- x4	.107	.073	2.062	.044	
y <--- x6	.285	.062	4.614	***	

Standardized Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
x2 <--- x1	.718
x6 <--- x2	.383
x4 <--- x6	.249
x3 <--- x1	.234
x3 <--- x2	.309
x3 <--- x4	.510
x5 <--- x4	.357
x5 <--- x2	.125
x5 <--- x3	.036
x5 <--- x6	.379
y <--- x5	.174
y <--- x4	.143
y <--- x6	.466

Variances: (Group number 1 - Default model)

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
x1	.580	.092	6.325	***	
ex2	.316	.050	6.325	***	
ex6	.743	.117	6.325	***	
ex4	.546	.086	6.325	***	
ex3	.147	.023	6.325	***	
ex5	.305	.048	6.325	***	
ey	.192	.030	6.325	***	

Squared Multiple Correlations: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
x2	.516
x6	.146
x4	.062
x3	.561
x5	.428
y	.411

Matrices (Group number 1 - Default model)

Total Effects (Group number 1 - Default model)

	x1	x2	x6	x4	x3	x5
x2	.762	.000	.000	.000	.000	.000
x6	.337	.441	.000	.000	.000	.000
x4	.068	.090	.203	.000	.000	.000
x3	.373	.256	.079	.387	.000	.000
x5	.226	.286	.369	.359	.046	.000
y	.134	.174	.357	.156	.006	.136

Standardized Total Effects (Group number 1 - Default model)

	x1	x2	x6	x4	x3	x5
x2	.718	.000	.000	.000	.000	.000
x6	.275	.383	.000	.000	.000	.000
x4	.068	.095	.249	.000	.000	.000
x3	.491	.357	.127	.510	.000	.000
x5	.236	.317	.472	.375	.036	.000
y	.179	.247	.584	.209	.006	.174

Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	x1	x2	x6	x4	x3	x5
x2	.762	.000	.000	.000	.000	.000
x6	.000	.441	.000	.000	.000	.000
x4	.000	.000	.203	.000	.000	.000
x3	.178	.221	.000	.387	.000	.000
x5	.000	.113	.296	.341	.046	.000
y	.000	.000	.285	.107	.000	.136

Standardized Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	x1	x2	x6	x4	x3	x5
x2	.718	.000	.000	.000	.000	.000
x6	.000	.383	.000	.000	.000	.000
x4	.000	.000	.249	.000	.000	.000
x3	.234	.309	.000	.510	.000	.000
x5	.000	.125	.379	.357	.036	.000
y	.000	.000	.466	.143	.000	.174

Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	x1	x2	x6	x4	x3	x5
x2	.000	.000	.000	.000	.000	.000
x6	.337	.000	.000	.000	.000	.000
x4	.068	.090	.000	.000	.000	.000
x3	.195	.035	.079	.000	.000	.000
x5	.226	.173	.073	.018	.000	.000
y	.134	.174	.072	.049	.006	.000

Standardized Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	x1	x2	x6	x4	x3	x5
x2	.000	.000	.000	.000	.000	.000
x6	.275	.000	.000	.000	.000	.000
x4	.068	.095	.000	.000	.000	.000
x3	.257	.049	.127	.000	.000	.000
x5	.236	.192	.093	.019	.000	.000
y	.179	.247	.118	.065	.006	.000

Model Fit Summary

CMIN

Model	NPAR	CMIN	DF	P	CMIN/DF
Default model	20	13.296	8	.120	1.662
Saturated model	28	.000	0		
Independence model	7	24.151	21	.231	1.150

RMR, GFI

Model	RMR	GFI	AGFI	PGFI
Default model	.037	.961	.914	.946
Saturated model	.000	1.000		
Independence model	.244	.386	.181	.290

Baseline Comparisons

Model	NFI	RFI	IFI	TLI	CFI
	Delta1	rho1	Delta2	rho2	
Default model	.921	.829	.943	.769	.936
Saturated model	1.000		1.000		1.000
Independence model	.000	.000	.000	.000	.000

Parsimony-Adjusted Measures

Model	PRATIO	PNFI	PCFI
Default model	.381	.313	.318
Saturated model	.000	.000	.000
Independence model	1.000	.000	.000

NCP

Model	NCP	LO 90	HI 90
Default model	45.298	25.834	72.254
Saturated model	.000	.000	.000
Independence model	276.141	224.117	335.609

FMIN

Model	FMIN	F0	LO 90	HI 90
Default model	.666	.566	.323	.903
Saturated model	.000	.000	.000	.000
Independence model	3.714	3.452	2.801	4.195

RMSEA

Model	RMSEA	LO 90	HI 90	PCLOSE
Default model	.046	.201	.336	.000
Independence model	.405	.365	.447	.000

AIC

Model	AIC	BCC	BIC	CAIC
Default model	93.298	97.743	141.187	161.187
Saturated model	56.000	62.222	123.045	151.045
Independence model	311.141	312.696	327.902	334.902

ECVI

Model	ECVI	LO 90	HI 90	MECVI
Default model	1.166	.923	1.503	1.222
Saturated model	.700	.700	.700	.778
Independence model	3.889	3.239	4.633	3.909

HOELTER

Model	HOELTER .05	HOELTER .01
Default model	24	31
Independence model	9	11

Execution time summary

Minimization: .020
Miscellaneous: .050
Bootstrap: .000
Total: .070

C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop\people3.amw

Analysis Summary

Date and Time

Date: 3 กรกฎาคม 2550

Time: 12:05:49

Title

people3: 3 กรกฎาคม 2550 12:05 PM

Groups

Group number 1 (Group number 1)

Notes for Group (Group number 1)

The model is recursive.

Sample size = 400

Variable Summary (Group number 1)

Your model contains the following variables (Group number 1)

Observed, endogenous variables

B

A_3

Observed, exogenous variables

A_2

A_1

Unobserved, exogenous variables

ea3

eb

Variable counts (Group number 1)

Number of variables in your model: 6

Number of observed variables: 4

Number of unobserved variables: 2

Number of exogenous variables: 4

Number of endogenous variables: 2

Parameter summary (Group number 1)

	Weights	Covariances	Variances	Means	Intercepts	Total
Fixed	2	0	0	0	0	2
Labeled	0	0	0	0	0	0
Unlabeled	5	1	4	0	0	10
Total	7	1	4	0	0	12

Models

Default model (Default model)

Notes for Model (Default model)

Computation of degrees of freedom (Default model)

Number of distinct sample moments: 18

Number of distinct parameters to be estimated: 10

Degrees of freedom (18 - 10): 8

Result (Default model)

Minimum was achieved

Chi-square = 14.976

Degrees of freedom = 8

Probability level = .107

Group number 1 (Group number 1 - Default model)

Estimates (Group number 1 - Default model)

Scalar Estimates (Group number 1 - Default model)

Maximum Likelihood Estimates

Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
A3 <--- A2	.462	.052	8.918	***	
A3 <--- A1	.295	.062	4.775	***	
B <--- A3	.433	.013	34.120	***	
B <--- A2	.146	.014	10.114	***	
B <--- A1	.394	.016	24.452	***	

Standardized Regression Weights: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
A3 <--- A2	.436
A3 <--- A1	.234
B <--- A3	.562
B <--- A2	.178
B <--- A1	.405

Covariances: (Group number 1 - Default model)

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
A2 <--> A1	.266	.027	9.978	***	

Correlations: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
A2 <--> A1	.577

Variances: (Group number 1 - Default model)

	Estimate	S.E.	C.R.	P	Label
A2	.549	.039	14.124	***	
A1	.386	.027	14.124	***	
ea3	.393	.028	14.124	***	
eb	.025	.002	14.124	***	

Squared Multiple Correlations: (Group number 1 - Default model)

	Estimate
A3	.363
B	.931

Matrices (Group number 1 - Default model)

Total Effects (Group number 1 - Default model)

	A1	A2	A3
A3	.295	.462	.000
B	.522	.346	.433

Standardized Total Effects (Group number 1 - Default model)

	A1	A2	A3
A3	.234	.436	.000
B	.536	.424	.562

Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	A1	A2	A3
A3	.295	.462	.000
B	.394	.146	.433

Standardized Direct Effects (Group number 1 - Default model)

	A1	A2	A3
A3	.234	.436	.000
B	.405	.178	.562

Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	A1	A2	A3
A3	.000	.000	.000
B	.128	.200	.000

Standardized Indirect Effects (Group number 1 - Default model)

	A1	A2	A3
A3	.000	.000	.000
B	.131	.245	.000

Model Fit Summary

CMIN

Model	NPAR	CMIN	DF	P	CMIN/DF
Default model	10	.14.976	8	.107	1.872
Saturated model	18	.000	0		
Independence model	4	21.322	14	.165	1.523

RMR, GFI

Model	RMR	GFI	AGFI	PGFI
Default model	.007	.970	.901	.915
Saturated model	.000	1.000		
Independence model	.245	.418	.030	.251

Baseline Comparisons

Model	NFI	RFI	IFI	TLI	CFI
	Delta1	rho1	Delta2	rho2	
Default model	.911	.813	.921	.715	.930
Saturated model	1.000		1.000		1.000
Independence model	.000	.000	.000	.000	.000

Parsimony-Adjusted Measures

Model	PRATIO	PNFI	PCFI
Default model	.318	.347	.382
Saturated model	.000	.000	.000
Independence model	1.000	.000	.000

NCP

Model	NCP	LO 90	HI 90
Default model	51.347	42.531	92.147
Saturated model	.000	.000	.000
Independence model	401.139	281.505	528.135

FMIN

Model	FMIN	F0	LO 90	HI 90
Default model	.413	.321	.334	.807
Saturated model	.000	.000	.000	.000
Independence model	3.527	3.512	3.212	3.830

RMSEA

Model	RMSEA	LO 90	HI 90	PCLOSE
Independence model	.045	.732	.799	.000

AIC

Model	AIC	BCC	BIC	CAIC
Default model	20.000	20.254	59.915	69.915
Saturated model	20.000	20.254	59.915	69.915
Independence model	1415.139	1415.240	1431.105	1435.105

ECVI

Model	ECVI	LO 90	HI 90	MECVI
Default model	.050	.050	.050	.051
Saturated model	.050	.050	.050	.051
Independence model	3.547	3.247	3.865	3.547

HOELTER

Model	HOELTER .05	HOELTER .01
Default model	14	19
Independence model	4	5

Execution time summary

Minimization: .020

Miscellaneous: .040

Bootstrap: .000

Total: .060

ภาคผนวก

โครงการมาแล้วห้าปี ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ

โครงการเมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพาศ

1. หลักการและเหตุผล

จากสถิติตัวเลขความสูญเสียที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่มากจากการดื่มสุราขณะขับขีรถมีจำนวนมาก โดยจะเห็นได้จากปี 2545 มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ 13,290 ราย บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ 952,348 ราย บาดเจ็บถึงขั้นพิการ 270,000 ราย คิดเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจประมาณปีละ 113,980 ล้านบาท และในปี 2546 ก็มีจำนวนผู้ที่เสียชีวิตได้รับบาดเจ็บ เป็นจำนวนไม่น้อยเช่นกัน โดยจากการศึกษาของธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (เอดีบี) พบว่า ประเทศไทยมีการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ และมีมูลค่าความเสียหายในอันดับที่ 2 รองจากประเทศอินโดนีเซีย โดยมีมูลค่าความเสียหายประมาณ 120,000 ล้านบาท ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ที่ทุกหน่วยในสังคมไม่ต้องการให้เกิดขึ้น และโดยเฉพาะรัฐบาลได้เห็นความสำคัญและจำเป็นในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้มีคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 และ 28 เมษายน 2546 ให้ความเห็นชอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย โดยมอบให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนรับไปดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเริ่มปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2546 เป็นต้นไป ในส่วนของกรมคุมประพฤติก็ได้มีการดำเนินการอยู่แล้วในส่วนของ การที่ศาลสั่งให้คุมประพฤติและกำหนดเงื่อนไขการทำงานบริการสังคมในคดีตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ โดยเฉพาะในความผิดฐานขับรถขณะเมาสุราและขับรถประมาท ซึ่งถือเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับแนวทางตามมติคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตามเนื่องจากในระยะใกล้กับเทศกาลวันหยุดต่อเนื่อง เช่นในช่วงวันก่อนขึ้นปีใหม่ ก่อนวันสงกรานต์ และก่อนวันเข้าพรรษาเป็นช่วงเวลาที่ มีวันหยุดราชการหลายวัน ผู้ขับขีรถจะเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือเดินทางไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด ผู้ขับขีรถจึงอาจเห็นว่าเป็นเทศกาลพิเศษ จึงละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร และขับรถขณะที่มีเมาสุรา ทำให้มีสถิติการเกิดอุบัติเหตุสูงขึ้น ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ.2547 กรมคุมประพฤติก็ได้ดำเนินกิจกรรมรณรงค์การสร้างจิตสำนึกและการใช้มาตรการทางกฎหมายมาโดยตลอด ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แต่การที่จะทำให้ได้ผลต่อเนื่องและเกิดการขับเคลื่อนในวงกว้าง จึงจำเป็นต้องร่วมกับหน่วยงานภาคีหลักที่ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่จึงจะทำให้การรณรงค์เพื่อลดอุบัติเหตุมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการดำเนินงานในโครงการนี้

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบและเกิดความตระหนักถึงการไม่เคารพกฎจราจร และการไม่ขับรถขณะที่มีอาการเมึเมาสุราอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมโดยรวม
- 2) เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และทราบถึงมาตรการทางกฎหมายในการดำเนินการกับผู้ที่จะเเมิดกฎจราจร อันเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้ตรงกับปัญหาและความต้องการ
- 3) เพื่อเป็นการประสานความร่วมมือกันกับหน่วยงานภาคีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอุบัติเหตุจราจร

3. กลุ่มเป้าหมาย

- 1) ประชาชนทั่วไป
- 2) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั่วไป

4. ยุทธศาสตร์ในการรณรงค์ลดอุบัติเหตุ

- 1) การบังคับใช้กฎหมาย จะประกอบด้วยมาตรการต่าง ๆ ดังนี้
 - ประสานงานกับตำรวจให้ตรวจจับผู้ดื่มสุราเกินปริมาณที่กำหนด
 - ให้ผู้กระทำความผิดที่ศาลสั่งทำงานบริการสังคมในประเภทต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด
 - ให้ผู้กระทำความผิดรายงานตัวตามเงื่อนไขการคุมประพฤติอย่างเคร่งครัด หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข อาจเสนอขอเพิกถอนการคุมประพฤติ และเสนอให้ศาลยกโทษที่รอการลงโทษไว้เปลี่ยนมาใช้โทษจำคุกแทน
 - การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร
- 2) การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในคดีเมาแล้วขับ
 - การให้ความรู้ถึงพิษภัยของการดื่มสุรา
 - การอบรมให้ความรู้ โดยใช้หลักสูตรทางศาสนาเพื่อกล่อมเกลาคจิตใจ
 - การพาผู้กระทำผิดไปดูสถานที่จริงซึ่งเหยื่อต้องไปพำนักรอยู่ เช่น โรงพยาบาล บ้านคนพิการ เป็นต้น
 - การพาไปดูสถานที่ซึ่งผู้กระทำผิดต้องไปอยู่หากไม่ได้รับโอกาส เช่น เรือนจำ ป่าช้า วัด ห้างเก็บศพ เป็นต้น

3) การดำเนินงาน เน้นด้านการประชาสัมพันธ์

- การจัดกิจกรรมรณรงค์
- สถานีวิทยุ
- โทรทัศน์
- โปสเตอร์
- แผ่นพับ
- สติกเกอร์
- หนังสือพิมพ์
- ป้ายประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม
- เข็มกลัด
- แผ่นปลิว ก
- การจัดคาราวานเพื่อรณรงค์ เช่น คาราวานรณรงค์, คาราวานรณรงค์จักรยาน ฯลฯ
- การสร้าง Presenter
- เลื่อยตัดเพื่อการประชาสัมพันธ์
- การจัดแถลงข่าว

4) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

- ให้ความรู้กับอาสาสมัครคุมประพฤติ, เครือข่ายยุติธรรมชุมชน
- ให้อาสาสมัคร, เครือข่าย มีส่วนร่วมในการรณรงค์ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์

5) การเสวนาเพื่อหากลยุทธ์ในการรณรงค์ลดอุบัติเหตุให้ได้ผลในโอกาสต่อไป

6) การให้สำนักงานซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศได้จัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อลดอุบัติเหตุอย่าง

พร้อมเพรียงกัน

- แจ้างแนวทางให้สำนักงานปฏิบัติ
- กำหนดวันดีเดย์ เพื่อร่วมรณรงค์พร้อมกันทุกจังหวัด

5. โครงสร้างการบริหารจัดการ

ในการดำเนินงานจะจัดทำเป็นโครงการ โดยมีหัวหน้าโครงการและฝ่ายเลขานุการ ซึ่งจะประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในกรมคุมประพฤติ

6. งบประมาณ

- ใช้งบประมาณบางส่วนของกรมคุมประพฤติ
- ใช้งบประมาณที่ขอรับการสนับสนุนจาก สสส.

7. ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะที่ 1 เดือนธันวาคม 2547 – 31 มีนาคม 2548

ระยะที่ 2 เดือนเมษายน 2548 – ธันวาคม 2548 (มีการดำเนินการถึง ธันวาคม 2549)

8. สถานที่ดำเนินการ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

9. ผู้รับผิดชอบโครงการ สสส. และ กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อเป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุอันเกิดจากการละเมิดกฎจราจร
- 2) หน่วยงาน องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องได้บูรณาการร่วมกันในการป้องกันและแก้อุบัติเหตุทางถนนที่เกิดจากการขับรถขณะมึนเมาสุรา รวมทั้งใช้มาตรการทางกฎหมายบังคับใช้โดยวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในคดีขับรถขณะมึนเมาสุรา
- 3) ทำให้ลดค่าใช้จ่ายและความสูญเสียอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจากผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุรา

11. วิธีประเมินผล

- 1) ประเมินจากแบบประเมินผลโดยใช้แบบสอบถามเมื่อสิ้นสุดโครงการโดยสอบถามจากผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ประชาชน ผู้ถูกคุมความประพฤติ และเจ้าหน้าที่
- 2) ประเมินจากการสังเกตระหว่างดำเนินการ
- 3) การนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน

ภาคผนวก

การกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติ

เพื่อรองรับโครงการรณรงค์ “เมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ”

การกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติ เพื่อรองรับโครงการรณรงค์ “เมาแล้วขับ ไม่ใช่แค่ปรับ จะถูกจับคุมประพฤติ”

1. การเขียนรายงานการสืบเสาะและพินิจ ขอให้พนักงานคุมประพฤติเจ้าของคดีให้ความสำคัญต่อสภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุการกระทำความผิด และพฤติกรรมเกี่ยวกับการขับรถขณะมีเมาสู่รา เพื่อให้พนักงานคุมประพฤติสามารถกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติจำเลยแต่ละรายได้อย่างเหมาะสม

2. เงื่อนไขการคุมความประพฤติ ควรมีลักษณะดังนี้

2.1 ด้านระยะเวลาการคุมประพฤติเห็นควรกำหนดตามโปรแกรมในการแก้ไขฟื้นฟูและควรกำหนดระยะเวลาของการรายงานตัวเป็นครั้ง เช่น 3 ครั้งใน 1 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

2.2 เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติ ควรสอดคล้องกับสภาพความผิด พฤติการณ์แห่งคดี สาเหตุและปัญหาของผู้กระทำผิดแต่ละราย ซึ่งเงื่อนไข ที่กำหนดอาจได้แก่ การให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเข้ารับการแก้ไขฟื้นฟูตามโปรแกรมของสำนักงาน การเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การให้เข้ารับบำบัดรักษาอาการติดสุรา (ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติปัญหาติดสุรา) ฯลฯ ในการกำหนดเงื่อนไขฯ เพื่อศาลจะได้ทราบข้อมูลกับกิจกรรมการแก้ไขฟื้นฟูที่สำนักงานดำเนินการอยู่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสั่งคุมประพฤติ โดยเฉพาะในคดีที่ไม่ได้มีการสั่งสืบเสาะฯ มาก่อนขอให้สำนักงานคุมประพฤติไปเรียนประสานงาน นำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรม เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูของสำนักงานต่อท่านอธิบดีผู้พิพากษา/ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแล้วแต่กรณีเป็นระยะตามความเหมาะสม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดเงื่อนไขเพื่อการคุมความประพฤติต่อไป

2.3 ควรกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติเพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมเพื่อให้เกิดความสำนึกรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคม กรณีเมาสุราและขับรถประมาทจนเกิดอุบัติเหตุ ควรให้ทำงานบริการสังคมเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายและชุมชน ทั้งนี้จำนวนชั่วโมงการทำงานควรอยู่ระหว่าง 20 – 40 ชั่วโมง ตามความหนักเบาของพฤติการณ์คดี ความเสียหายและความสำนึกรับผิดชอบของผู้กระทำผิด

3. การควบคุมและสอดส่อง

3.1 การรับรายงานตัว (ถ้าศาลกำหนดเป็นเงื่อนไขฯไว้) สามารถจัดให้มีการรายงานตัวแบบกลุ่มเฉพาะสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติในความผิดประเภทเดียวกันนี้ และอาจจัดกิจกรรมแก้ไขฟื้นฟูเสริมด้วย

3.2 การติดตามสอดส่อง สามารถจัดให้อาสาสมัครคุมประพฤติรับผิดชอบสอดส่องแทนได้ โดยให้เน้นการตรวจสอบว่าผู้ถูกคุมความประพฤติมีพฤติกรรมซ้ำชียนพาหนะขณะมีเมาอีกหรือไม่ หรือปรับปรุงแก้ไขนิสัยความประพฤติเกี่ยวกับการดื่มสุรา/ของมีเมาหรือไม่ อย่างไร

3.3 การประเมินความเสี่ยงและสภาพปัญหาความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติ ควร ดำเนินการด้วย เนื่องจากผู้ถูกคุมความประพฤติแต่ละรายอาจมีพฤติกรรม หรือสภาพปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสพสุรา หรือของมีเมา จึงต้องควบคุมดูแลและให้การช่วยเหลือตามความเหมาะสมเป็นรายบุคคล

4. การจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคม ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดนัด รายงานตัวครั้งสุดท้าย หากไม่มีเงื่อนไข ให้รายงานตัว ต้องจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมให้แล้วเสร็จก่อนครบระยะเวลาการคุมความประพฤติ

ภาคผนวก

แนวทางการแก้ไขพื้นที่ผู้ถูกคุมความประพฤติในความผิดฐานข่มขืนชิงทรัพย์

แนวทางการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติในความผิดฐานขับรถขณะเมาสุรา

1. ลักษณะการดำเนินงาน

- 1.1 จัดกิจกรรมอบรมผู้ถูกคุมความประพฤติตามรายละเอียดของหลักสูตร จำนวน 1 ครั้ง
- 1.2 จัดให้ทำงานบริการสังคมตามจำนวนชั่วโมงที่ศาลกำหนดหรือตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้จำนวนชั่วโมงและลักษณะของกิจกรรมดูในส่วนของคำชี้แจงงานบริการสังคม
- 1.3 หากเป็นกรณีที่เกิดสุราหรือผู้ที่มีปัญหาพิษสุราเรื้อรังให้ส่งเข้ารับการบำบัดรักษา

2. การจัดกิจกรรมอบรมผู้ถูกคุมความประพฤติ

2.1 หลักการและเหตุผล

ด้วยในปัจจุบันสำนักงานคุมประพฤติต่าง ๆ มีผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกโดยเฉพาะในความผิดฐานขับรถขณะเมาสุราอยู่ในความรับผิดชอบจำนวนหนึ่งและมีจำนวนมากขึ้นตามปริมาณรถที่เพิ่มขึ้นทุกปี ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ขับขี่รถยนต์ไม่ได้ตระหนักรู้ถึงโทษภัยและความสูญเสียเกี่ยวกับอุบัติเหตุบนท้องถนน ที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นเหตุต่อการกระทำความผิดรวมทั้งความเสียหายทางด้านทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิด นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดในคดีจราจรนั้นมีสาเหตุมาจากความประมาท ขาดจิตสำนึก ขาดความชำนาญ ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎจราจรและเสพสุรายาเสพติดต่าง ๆ

ดังนั้น เพื่อเป็นการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติในความผิดฐานดังกล่าว รู้จักเคารพบรรทัดฐานของสังคมและได้พัฒนาความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม เป็นผู้มีจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน มีความรู้และปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ตลอดจนรู้ถึงพิษภัยของการดื่มสุรา ทั้งนี้ภายใต้เป้าหมายที่ต้องการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติกลับตนเป็นพลเมืองดี และไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก จึงเห็นสมควรให้มีการจัดโครงการดังกล่าวขึ้น

2.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน
2. เพื่อสะท้อนผลกระทบจากเหยื่อผู้สูญเสียจากอุบัติเหตุของการขับรถในขณะเมาสุรา
3. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรและการขับอย่างปลอดภัย
4. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษ/ภัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบต่อการเกิดขึ้นอุบัติเหตุทางถนน

5. เพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกคุมความประพฤติกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

2.3 รายละเอียดของหลักสูตร

1. หัวข้อวิชา การสร้างจิตสำนึกในการขังรัดให้ปลอดภัย

1.1 วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ทราบถึงสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ การป้องกันอุบัติเหตุ ผลกระทบและความสูญเสียของบุคคลและประเทศชาติ ที่เกิดจากอุบัติเหตุตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขังรัดต่อตนเองและสังคมส่วนรวม

1.2 แนวการอบรม

1. สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ

2. การป้องกันอุบัติเหตุ

3. ผลกระทบและความสูญเสียของบุคคลและประเทศชาติที่เกิดจากอุบัติเหตุ

4. หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขังรัดต่อตนเองและสังคมส่วนรวม

1.3 วิธีการอบรม / การบรรยาย / การอภิปราย / ฉายวีดิทัศน์ หรือสไลด์ประกอบ นอกจากนี้อาจเชิญเหยื่อมาเล่าผลกระทบและความสูญเสีย

1.4 ระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวน 2 ชั่วโมง

1.5 วิทยากร อาจเชิญวิทยากรจากกองสวัสดิภาพ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานขนส่งจังหวัด หรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ นอกจากนี้อาจเชิญผู้เสียหายมาเล่าผลกระทบและความสูญเสียที่ได้รับ

2. หัวข้อวิชา ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร

2.1 วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ทราบถึงกฎ และกฎหมายจราจรที่ควรรู้ รวมทั้งโทษในการฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้กระทำผิดกฎหมายขึ้นอีก

2.2 แนวการอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎและกฎหมายจราจรที่ควรรู้ รวมทั้งโทษในการฝ่าฝืนกฎหมาย

2.3 วิธีการอบรม / การบรรยาย / การอภิปราย / ฉายสไลด์ประกอบ

2.4 ระยะเวลาฝึกอบรม จำนวน 1 ชั่วโมง

2.5 วิทยากร อาจเชิญวิทยากร จากกองบังคับการตำรวจจราจรกลาง หรือเจ้าพนักงานตำรวจจราจร จากสถานีตำรวจในจังหวัดนั้น ๆ

3. หัวข้อวิชา สุรากับอุบัติเหตุทางถนน

3.1 วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษจากการดื่มสุรา และผลกระทบต่อการเกิดอุบัติเหตุตลอดจนโทษทางกฎหมาย

3.2 แนวการอบรม

1. โทษของการดื่มสุรา
2. สุรา กับการเกิดอุบัติเหตุจราจร และโทษตามกฎหมาย

3.3 วิธีการอบรม การบรรยาย / ฉายวีดีทัศน์ หรือสไลด์ประกอบ

3.4 ระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวน 1 ชั่วโมง

3.5 วิทยากร อาจจะใช้วิทยากรจากสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ

2.4 การประเมินผลการอบรม

1. จากการสังเกตพฤติกรรมให้ความร่วมมือของผู้ถูกคุมความประพฤติ ระหว่างอบรม (ความสนใจ ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วม)
2. ใช้แบบสอบถามหลังเสร็จการอบรม เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการอบรมและประโยชน์ที่ได้รับ

ภาคผนวก

กิจกรรมการทำงานบริการสังคม สำหรับผู้กระทำผิดในคดีจราจร

กิจกรรมการทำงานบริการสังคม สำหรับผู้กระทำผิดในคดีจราจร

การจัดกิจกรรมการทำงานบริการสังคมเพื่อให้ผู้กระทำผิดได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมนั้น สามารถจัดร่วมกับกิจกรรมอบรมความรู้ในลักษณะการจัดแบบครึ่งวัน หรือเต็มวันก็ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของสำนักงานฯ ที่จะให้ผู้กระทำผิดได้รับความรู้ในหัวข้อวิชาใดบ้าง ซึ่งจะมีระยะเวลาในการบรรยายที่แตกต่างกัน ตามรายละเอียดของหลักสูตรการอบรมผู้ถูกคุมความประพฤติของงานแก้ไขฟื้นฟู

ในการทำงานบริการสังคมโดยปกติสำนักงานฯ ควรจัดให้ผู้กระทำผิดทำงานวันหนึ่งไม่เกิน 6 ชั่วโมง ทั้งนี้ ไม่นับเวลาการพักรับประทานอาหาร รวมกับเวลาการทำงานบริการสังคมด้วย

กิจกรรมที่เหมาะสมในการจัดให้ผู้กระทำผิดในคดีจราจรทำงานบริการสังคมมีดังนี้

1. การทำความสะอาดพื้นผิวถนน หรือบริเวณทางเท้า
2. การทำความสะอาดป้ายเครื่องหมายจราจร
3. การทาสีเครื่องหมายจราจร
4. การเป็นอาสาบริการจราจร (พาคนข้ามถนน)
5. การเป็นอาสาจราจร (ต้องผ่านการอบรม)
6. การดูแลผู้ป่วย / ผู้พิการที่ได้รับผลจากการเกิดอุบัติเหตุจราจร
7. การช่วยเหลืองานของมูลนิธิการกุศลด้านต่าง ๆ เช่น มูลนิธิเมาไม่ขับ องค์การคุ้มครองเหยื่อ เป็นต้น
8. การดูแลสวนหย่อม หรือต้นไม้บริเวณเกาะกลางถนนและบริเวณริมถนน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมบริการสังคม

1. เพื่อสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบต่อผู้อื่นและสังคม
2. เพื่อชดใช้หรือทดแทนความเสียหายที่ก่อขึ้น
3. เพื่อเป็นการบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชุมชนและสังคม
4. เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและสร้างภาพพจน์ที่ดีสำหรับตนเองและให้สังคมเกิดการยอมรับ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	สืบตำรวจโท หญิง วันเพ็ญ วงศ์ชัย
วันเดือนปีเกิด	8 มีนาคม 2523
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเชียงใหม่ อำเภอยางเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	58/237 ชั้น 12 อาคาร 24 ถนนมิตรภาพ ซอยวัชรพล ถนนรามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10210
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้บังคับหมู่ กองตรวจราชการ 4 สำนักงานจเรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	อาคาร 17 ชั้น 3 สำนักงานจเรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	บริหารธุรกิจบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
พ.ศ. 2550	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ